

தமிழ் இலக்கணம்

ஒன்பதாம் வகுப்பு

அலைய்டு பப்ளிஷிங் கம்பெனி

பிலிப்ஸ் தெரு

::

சென்னை - 1

தமிழ் இலக்கணம்

(மொழிப் பயிற்சியும் கட்டுரை வரைதலும்
அடங்கியது)

ஒன்பதாம் வகுப்பு

[1958-ஆம் வருடத்தியப் பாடத்திட்டம்]

அ. திருமலைமுத்துசுவாமி நகர், ம.பி.சு.
தியாகராசர் கல்லூரி,
மதுரை.

அலைய்டு பப்ளிஷிங் கம்பேனி,

பிலிப்ஸ் தெரு

• •

சென்னை-I

விலை எ. 1-50

Paper Used 24 lbs Double Crown White Printing Paper.

S. R. P. Tuticorin.

முன்னுரை

என்னை மாநில அரசியல் கல்விக் குழுவினர் வெளியிட்டுள்ள புதிய பாடத் திட்டப்படி இவ்விலக்கண நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது. இது அடுத்த ஆண்டு முதல் நடைமுறைக்கு வரும் ஒன்பதாம் வகுப்புக்கு உரியது. மாணவர்கள் இலக்கணத்தை ஐயந்திரிபறக் கற்பதற்கு உதவும் வகையில், கூடியவரையில் எளிய நடையில், நல்ல எடுத்துக்காட்டுக்களால் இந்நூல் எழுதப்பெற்றுள்ளது.

பல ஆண்டுகளாகப் பாட நூல்களும், பிற நூல்களும் வெளியிட்டுவந்தின்மூலம் தமிழ்த்தொண்டு செய்யுள் வரும் 'அலைபடு பப்ளிஷிங் கம்பேனி' உரிமையாளர்கள் இந்நூலினை நல்ல முறையில் வெளியிட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு என்னுள் மனங்கனிந்த நன்றி என்றும் உரியதாகுக.

ஐந்நூலைப் பாட நூலாக வைத்து என்னை ஊக்குவிக்குமாறு கல்வித்துறை அலுவலர்களையும், கல்வி நிலைய உரிமையாளர்களையும், தமிழாசிரியப் பெருமக்களையும் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

தியாகராசர் கல்லூரி,
மதுரை.

} அ. திருமலைமுத்துசுவாமி

பொருளடக்கம்

எண்	பொருள்	பக்கம்
I. எழுத்து:		
1.	உயிரளபெடை ...	1
2.	ழற்றளபெடை ...	4
3.	பேரலி ...	6
4.	எழுத்துச்சாரியை ...	9
 II. சொல்:		
1.	வேற்றுமை உருபேற்கும் போது வேறுபடும் பெயர்கள் ...	12
2.	வினியேலாத பெயர் ...	13
3.	வினைச்சொல் ...	13
	பகுபத உறுப்பு ...	16
	பகுதி - பெயர், வினை, இடை, உரி ...	17
	பகுதி - ஐம்பால், முவிடம், வியங்கோள், ஏவல், எச்சங்கள். ...	21
	இடைநிலை - பெயர், முக்காலம், எதிர்மறை ...	25
	பொதுச்சாரியை ...	33
4.	வினைமுற்றுக்கள் ...	35
5.	ஏவல் - வியங்கோள் வினை முற்றுக்களின் வேறுபாடு. ...	41
6.	இடைச்சொல் ...	43
7.	மன், மற்று, அம்ம, ஆங்கு, என, என்று ஆகிய இடைச்சொற்கள் ...	43
8.	உரிச்சொல் ...	46
9.	கெழு, மல்லல் ...	47

III. பொது:

1. வெளிப்படை, குறிப்பு	...	48
2. மரபு	...	50
3. வழுவமைதிகள் - திணை, பால், இடம், காலம், மரபு	...	51
4. ஒரு பொருட் பன்மொழி	...	59
5. இரட்டைக்கிளவி, அடுக்குத்தொடர் (வேறுபாடுகளுட்பட)	...	59
6. இனங்குறித்தல்	...	61

IV. புணர்ச்சி:

1. பண்புத்தொகைப் புணர்ச்சி	...	63
2. உயிரீறு, மெய்யீறு - பொது விதி	...	65
3. வினாச்சுட்டின் முன் நாற்கணமும் புணர்தல்	...	67
4. வேற்றுமை, அல்வழிப் புணர்ச்சிகள்	...	69
5. மெய்நற்றின் முன் மெய்	...	78
ணகர, னகர ஈறு	...	79
யகர, ரகர, முகர ஈறு	...	81
லகர, ளகர ஈறு - பொது விதி	...	8

V. யாப்பு:

1. திணை, அடி, தொடை	...	83
2. நால்வகைப் பாக்கள் (பெயர்களும், எடுத்துக்காட்டுகளும்)	...	93

VI. அணி:

1. எடுத்துக்காட்டுவமை	...	97
2. இல்பொருளுவமை.	...	97
3. ஏகதேசவுருவகம்	...	97
4. தற்குறிப் பேற்றம்	...	98
5. பிறிது மொழிதல்	...	98

மொழிப் பயிற்சி

1.	வாக்கிய வகைகள்	...	99
2.	வாக்கிய மாற்றம்	...	103
3.	உடன்பாட்டை எதிர்மறையாகவும், எதிர் மறையை உடன்பாடாகவும் மாற்றுதல்	...	105
4.	நேர்கூற்றை அயற் கூற்றாகவும், அயற் கூற்றை நேர்கூற்றாகவும் மாற்றுதல்	...	106
5.	வாக்கியத்தில் நிகழும் பெருவழக்கான பிழைகளும் திருத்தமும்	...	108
6.	வழுவச் சொற்களும் திருத்தமும்	...	109
7.	சொற்பொருத்தம்	...	110
8.	சொற்றொடர் மரபுத்தொடர்களை வாக்கியத்தில் அமைத்தல்	...	110
9.	வ வமைகளையும், பழமொழிகளையும் வாக்கியத்தில் அமைத்தல்	...	112
10.	நிறுத்தக்குறிகள்	...	113
11.	வல்லெழுத்து மிதும் இடங்களும், மிகா இடங்களும்	...	115

கட்டுரை

1.	வரணனைக் கட்டுரை	...	120
2.	விளக்கக் கட்டுரை	...	121
3.	எடுத்து இயம்பும் கட்டுரைகள்	...	122
4.	வாழ்க்கைக் குறிப்புக் கட்டுரைகள்	...	124
5.	நடைமுறைச் சமுதாய இயல், பொருளியல் கல்வி இயல் கட்டுரைகள்	...	125
6.	இளைஞர் செயல் முறைகளும் இயக்கங்களும் பற்றிய கட்டுரைகள்	...	127

7.	பிறர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுக் குறிப்புக்கள் எடுத்தல் ...	129
8.	பிறர் வானொலிப் பேச்சைக் கேட்டுக் குறிப்புக்கள் எடுத்தல் ...	129
9.	பின் அவற்றை விரித்தெழுதுதல் ...	129
10.	கொடுத்த தலைப்புகள் பற்றி கட்டுரை எழுதுதல் ...	131
11.	கொடுக்கப்பட்ட மேற்கோள் நூலிலிருந்து கட்டுரைப் பொருள் திரட்டல் ...	132
12.	நடைவகையாலும், பொருள் வகையாலும் - உயர்நிலைக் கடிதங்கள் எழுதுதல் ...	133
13.	தன்வரலாற்றுக் கட்டுரை ...	134
14.	கூட்டங்கள் பற்றி அறிக்கைகள் எழுதி நிகழ்ச்சி நிரலுடன் பதிவு செய்துவைத்தல் ...	135
15.	கூட்டங்களின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் எழுதுதல் ...	136
16.	செய்யுள் நலன் பாராட்டுதல் ...	137
17.	தீர்மானங்களை நல்ல முறையில் அமைத்தல் ...	139
18.	திருமண வாழ்த்து வரைதல் ...	139
19.	வாழ்க்கை வசதிகள் சில வேண்டி ஊரவர் ஒரு கூட்டு விண்ணப்பம் ஊரார் எழுதுவது போல் எழுதுதல் ...	140
20.	உரையாடல்கள் அமைத்தல் ...	142
21.	மூன்று வருடக் குத்தகைப் பத்திரம் ...	143
22.	கிரயப்பத்திரம் ...	145
23.	ஒருவருடக் குடி கூலி பத்திரம் ...	146

நூல் கல்வி

ஒன்பதாம் வகுப்பு

I. எழுத்து

1. உயிரளபெடை

அளபெடை: பாட்டில் சில இடங்களில் ஒரு மாத்திரையளவும், அரை மாத்திரையளவும் ஓசை குறைதல் உண்டு. அவ்வாறு குறைந்த காலத்து குறைந்த அளவை எடுப்பதே அளபெடையாம்.

உயிரளபெடை

கல் — இச் சொல்லில் 'க'வில் ஒரு மாத்திரையளவு ஓசை குறைந்ததாகக் கொண்டால், அவ்வேளையை எடுக்க வேண்டும். எடுத்தால் 'க' என்பது 'கா' வென்றாக, 'கல்' என்ற சொல் 'கால்' என்று ஆகும். அப்பொழுது அச் சொல்லின் பொருளே மாறுபடுகின்றது. ஆகவே குறில் அளபெடுக்காது என்று தெரிகின்றது.

கால் — இச் சொல்லில் 'கா'வில் ஒரு மாத்திரையளவு ஓசை குறைந்ததாகக் கொள்வோம். அதுகால் 'கா' என்ற வெழுத்தை நீட்டி உச்சரித்துக் குறைந்த ஒரு மாத்திரையின் அளவை எடுக்க வேண்டும். எழுதுகின்ற காலத்திலே அளபெடுத்த நெடிலுக்கு இலக்கிய குற்றெழுத்தைப் பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். 'கா-அல்' என்று எழுதும் பொழுது அதன்

பொருளும் மாறுபட வில்லை. ஆகவே ஒரு மாத்திரை குறைந்த காலத்து நெட்டெழுத்தே அளபெடுக்கும் என்று தெரிகின்றது.

ஓஓதல் வேண்டும் — இதில் மொழியின் முதலில் அளபெடுத்தது.

உறு அர்க்குறு நோய் — இதில் மொழியின் இடையில் அளபெடுத்தது.

நல்லபடாஅ — இதில் மொழியின் கடையில் அளபெடுத்தது.

இவ்வாறு சொற்களின் முதல், இடை, கடை என்ற மூன்று இடங்களிலும் ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ என்ற ஆறு நெட்டெழுத்துக்களும் அளபெடுக்கும். ஆனால் ஓள-காரம் மாத்திரம் மொழியின் முதலில் தான் வரும். அது மொழியின் இடையிலும், கடையிலும் வராது.

“பாட்டில் ஒரு மாத்திரை யளவு ஓசை குறைந்த காலத்தில் நெட்டெழுத்தே அளபெடுக்கும். அளபெடுத்த நெடிலை நீட்டி உச்சரிக்க வேண்டும் எழுதுகின்ற காலத்து அதன் இனமாகிய குற்றெழுத்தைப் பக்கத்தில் எழுத வேண்டும். இதில் உயிர் எழுத்து அளபெடுப்பதால் இது உயிரளபெடை என்று பெயர் பெறும். ஏழு நெட்டெழுத்துக்களில் ஓளகாரம் மாத்திரம் மொழிக்கு முதலில் அளபெடுக்கும். மற்றையவைகள் மொழி மூன்றிடத்தும் அளபெடுக்கும்.”

தந்திரம்:

“ஓசை கெடின் மொழி முதல் இடைகடை நிலை நெடில் அளபு எழும் அவற்று அவற்று இனக் குறில் குறியே”

உதாரணம்: இவ்வளபெடையைச் செய்யுளிலை அளபெடை, ஓசை நிறையளபெடை என்றும் கூறுவர்.

இன்னிலை யளபெடை

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை. ஆங்கே

இதில் கெடுப்பதூஉம், எடுப்பதூஉம் என்ற சொற்கள் கெடுப்பதும், எடுப்பதும் என்று நின்றாலும் செய்யுள் ஓசை குறையவில்லை. என்றாலும் இனிய ஓசையைக் கொடுத்தற் பொருட்டு குறில் நெடிலாய், பின் அளபெடுத்தது. இவ்வாறு அளபெடுப்பதே இன்னிலை யளபெடையாம்.

“செய்யுளில் ஓசை குறையாத காலத்தும் இனிய ஓசையின் பொருட்டுக் குறில் நெடிலாகி அளபெடுப்பது இன்னிலை யளபெடையாம். நெடில் அளபெடுத்தாலும் செய்யுளோசை குறையாதவிடத்தாயின் அது இன்னிலை யளபெடையேயாம்”

சொல்லிலை யளபெடை

உரன் நசைஇ யுள்ளம்— இதில் நசை என்று இருந்தாலும் ஓசை குறையவில்லை. நசை என்றால் இருப்பம் என்பது பொருளாம். இப்பெயர்ச் சொல்லிற்கும் பி என வினையெச்சப் பொருள்படுதற் பொருட்டு ‘நசைஇ’ என அளபெடுத்தது.

தழீஇ, ஓரீஇ— இவற்றுள் தழுவி, ஒருவி என்ற சொற்கள் பிறிதொரு சொல்லாக உருமாறி அளபெடுத்தன.

“ஒரு சொல் பிறி தொரு சொல்லாதற் பொருட்டு அளபெடுப்பதும், ஒரு சொல் உருமாறி அளபெடுப்பதும் சொல்லிசையளபெடையாம்”

‘ஒள’ ஒழிந்த நெட்டெழுத்துக்கள் ஆறும் மொழி முதல், இடை, கடையிலும், ‘ஒள’ மொழியின் முதலிலும் அளபெடுக்கப் பத்தொன்பதும், இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை என்ற இரண்டுமாக உயிர் அளபெடை இருபத்தொன்றும்.

2. ஒற்றள பெடை

இலங்ங்கு வெண்பிறை — இதில் ஙகர ஒற்றில் அரைமாத்திரை ஓசை குறைந்திருக்கிறது. அவ் வோசையை எடுக்க வேண்டும். அதற்கு அளவு குறைந்த அம்மெய்யெழுத்தை மற்று ஒரு முறை எழுத வேண்டும். உச்சரிக்கும் பொழுது அதை ஊன்றி உச்சரிக்க வேண்டும்.

இலங்ங்கு — இதில் இரு குறிலின் பின் சொல்லின் இடையில் ஒற்று அளபெடுத்தது.

எங்ங்கிறைவன்—இதில் ஒருகுறிலின்பின் சொல்லின் இடையில் ஒற்று அளபெடுத்தது.

மடங்ங் கலந்த — இதில் இணைக்குறிலின் பின் சொல்லின் கடையில் ஒற்று அளபெடுத்தது.

நங்ங்களம்—இதில் ஒரு குறிலின் பின் சொல்லின் இடையில் ஒற்று அளபெடுத்தது.

வில:::கி வீங்கிருள் — இதில் இரு குறிலின் பின் சொல்லின் இடையில் ஆய்த ஒற்று அளபெடுத்தது.

வெ:::சுவார்க்கு — இதில் ஒரு குறிலின் பின் சொல்லின் இடையில் ஆய்த ஒற்று அளபெடுத்தது.

மேற்கூறியவாறு ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம் ஆகிய பதினொரு எழுத்துக்களும் இரண்டு குற்றெழுத்தின் பின்னும், ஒரு குற்றெழுத்தின் பின்னும், சொல்லின் இடையிலும், கடையிலும் அளபெடுக்கும். அவற்றுள் ஆய்தம் மாத்திரம் சொல்லின் கணியில் வராது. ஆகவே ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டு.

“பாட்டில் அரை மாத்திரை ஓசை குறைதல் உண்டு. அப்பொழுது ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, ஆய்தம் ஆகிய பதினொரு எழுத்துக்களும் சொல்லின் இடையிலும், கடையிலும், இணைக்குறிலின் பின்னும், ஒரு குறிலின் பின்னும் நின்று அவ்வரை மாத்திரையை அளபெடுக்கும். அளபெடுத்த ஒற்றை, இரு தடவைகள் எழுத வேண்டும். உச்சரிக்கும் பொழுது அதை ஊன்றி உச்சரிக்க வேண்டும். இது நாற்பத்திரண்டு.”

ஆத்திரம்:

“ஙஞண நமன வயலள ஆய்தம்
அளபாம் குறிலிணை குறிற்கீழ் இடைகடை
மிகலே அவற்றின் குறியாம் வேறே”

3. போலி

மயல் — மையல் — இதில் சொல்லுக்கு முதலில் அகரத்திற்குப் பதில் ஐகாரம் வந்தது. இதன் பொருள் மாறுபடவில்லை.

நேயம் — நேசம் — இதில் சொல்லின் நடுவில் யகரத்திற்குப் பதில் சகரம் வந்தும் இதன் பொருள் மாறுபடவில்லை.

நிலம் — நிலன் — இதில் சொல்லின் இறுதியில் மகரத்திற்குப் பதில் னகரம் வந்தும் இதன் பொருள் மாறுபடவில்லை.

இவ்வாறு “ஒரு சொல்லில் ஓர் எழுத்துள்ள இடத்தில் அவ்வெழுத்துக்கு ஈடாக வேறொரு எழுத்து நின்றும் அதன் பொருள் வேறுபடாது இருப்பதே போலியாம். இவ்வாறு சொற்களின் முதலிலும், இடையிலும், கடையிலும் போலி எழுத்துக்கள் வருவதால், அது முதற் போலி, இடைப் போலி, கடைப்போலி என்று மூன்று வகைப்படும்.

முதற் போலியும் இடைப் போலியும்

முதற் போலி

இடைப் போலி

பசல் — பைசல்

அமச்சு — அமைச்சு — இவற்றில் சகரத்தின் முன் அகரம் ஐகாரமாயிற்று.

மஞ்சு — மைஞ்சு

இலஞ்சி — இலைஞ்சி — இவற்றில் ஞகரத்தின் முன் அகரம் ஐகாரமாயிற்று.

மையல் — மையல் அரயர் — அரையர் — இவற்றில்
யகரத்தின் முன்
அகரம் ஐகாரமா
மாயிற்று.

வைச்ச — வச்ச } இவற்றில் சகர, ஞகர, யகரங்களின்
அஞ்ச — அஞ்ச } முன் சொல்லின் முதலில் ஐகாரத்திற்
பய — பய } குப் பதில் அகரம் வந்தது.

இவ்வாறு “ஒரு சொல்லின் முதலில் சகர, ஞகர, யகரங்களின் முன் அகரமும் ஐகாரமும் தம்முள் வேறு பாடில்லாது ஒத்து வருதலே முதற் போலியாம். இது போல சொல்லின் இடையில் வருவதே இடைப்போலியாம்”

சுத்திரம்:

“அ ஐ முதலிடை யொக்கும் சஞய முன்”

இடை ப்போலி

மைந்நின்ற—மைஞ்ஞின்ற — இதில் சொல்லின் இடையில் ஐகாரத்தின் பின் வந்த நகர மெய் ஞகர மெய்யாய் நின்றது.

செய்ந்நின்ற — செய்ஞ்ஞின்ற — இதில் சொல்லின் இடையில் யகர மெய்யின் பின் வந்த நகர மெய் ஐகாராய் நின்றது.

(மேற்கூறியவை செய்யுளில் வரும்.

புந்நூறு—ஐஞ்ஞூறு; சேய்நலூர் — சேய்ஞலூர் என்று உலக வழக்கில் வழங்கும்.

“சொல்லுக்கு நடுவில் சில விடத்து ஐகாரத்தின் பின்னும், யகர மெய்யின் பின்னும் வருகிற நகர மெய்யோடு ஞகர மெய் போலியாய் வரும்.”

சூத்திரம்:

“ஐகான் யவ்வழி நவ்வொடு சில்வழி
ஞஃகான் உறமும் என்மரும் உளரே”

குறிப்பு:- நயம் - ஞயம்; நாஞ்சில் - ஞாஞ்சில்; நேயம் -
ஞேயம் என மொழி முதல் நகரத்திற்கு ஞகரமும்,
ஞண்டு - ஞெண்டு என மொழி முதல் அகரத்திற்கு,
எகரமும் போலியாய் வரும்.

ஐந்து - அஞ்சு; உய்ந்தனன் - உய்ஞ்சனன் என
நகர, தகரங்களுக்கு ஞகர, சகரங்கள் போலியாய் வரும்.

பித்து — பிச்சு; வைத்த — வைச்ச எனத் தகரத்
திற்கு சகரம் போலியாய் வரும்.

நேயம் — நேசம்; கயம் — கசம் என யகரத்திற்
குச் சகரம் போலியாய் வரும்.

இறுதிப் போலி

முகம் — முகன்; ‘முகம்’ என்பது பால் பகா வஃறி
ணைப் பெயர். அதன் ஈற்றில் நின்ற மகரம் னகரமாய்
நின்றது.

“பால் பகா வஃறிணைப் பெயர்களின் ஈற்றிலே
நின்ற மகரமெய்க்குப் பதில் னகரமெய் வருதலே
இறுதிப் போலியாம்”

சூத்திரம்:

“மகர இறுதி அஃறிணைப் பெயரின்
னகரமோடு உறழா நடப்பன உளவே”

குறிப்பு:- பந்தல் — பந்தர் — இதில் லகரத்திற்கு ரகர
போலியாயிற்று.

மறம் திறல்; மறம் — மறல்; பக்கம் — பக்கல்;
 உகரம் — உகல் என்றோர் போல சில பெயர்களின் இறுதியில்
 உகரத்திற்கு லகரம் போலியாய் வரும்.

மதில் மதிள் — எனச் சிறுபான்மை லகரத்திற்கு
 லகரம் போலியாய் வரும்.

குற்றியலுகரப் போலி

சுரும்பு — சுரும்பர்; வண்டு — வண்டர்; சிறகு —
 சிறகர் — இவற்றில் சுரும்பு, வண்டு, சிறகு என்பன
 குற்றியலுகரம். இவற்றின் இறுதியில் 'அர்' வர
 இவை போலியாயின.

"சில குற்றியலுகரப் பெயர் இறுதியில் உகரத்திற்
 குப் பதில் 'அர்' வர அது போலியாம்."

முற்றுப்போலி

ஈந்து — அஞ்சு — இதில் ஐகாரத்திற்கு அகரமும்,
 உகரத்திற்கு ஞகரமும், தகரத்திற்கு சகரமும் போலியாக
 வந்தன. இச் சொல்லில் எல்லா எழுத்துக்களுக்கும்
 போலி எழுத்துக்கள் வந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவதே
 முற்றுப்போலி.

"சொல் முழுதும் போலி எழுத்துக்கள் பெறுவது
 முற்றுப்போலியாம்."

4. எழுத்துச்சாரியை

"எழுத்துக்களை உச்சரிக்கும்பொழுது வேறு சில
 எழுத்துக்களைச் சார்த்தி உச்சரிப்பதுண்டு. அவ்வாறு
 சார்த்தி உச்சரிக்கப்படும் எழுத்துக்களை எழுத்துச்
 சாரியை எனப்படும்."

க் + அகரம் = ககரம் — இதில் க் என்ற மெய்
யெழுத்து அகரம் பெற்று வந்தது.

ஆ + காரம் = ஆகாரம்—இதில் உ யி ர் நெட்
டெழுத்து 'காரம்' என்னும் சாரியை பெற்று வந்தது.

ஐ + காரம் = ஐகாரம்; ஓள + காரம் = ஓளகாரம்

ஐ + கான் = ஐகான்; ஓள + கான் = ஓளகான்

இவற்றில் ஐ, ஓள என்ற இரண்டு நெட்
டெழுத்துக்களுக்கும் 'காரம்' 'கான்' என்பவை
சாரியைகளாக வந்தன.

அ + கரம் = அகரம் ம + கரம் = மகரம்

அ + காரம் = அகாரம் ம + காரம் = மகாரம்

அ + கான் = அஃகான் ம + கான் = மஃகான்

இவற்றில் உயிர்க்குற்றெழுத்தும், உயிர்மெய்க்
குற்றெழுத்தும் கரம், காரம், கான் என்னும்
சாரியைகள் பெற்று வந்தன.

“தனி மெய்கள் அ என்னும் சாரியையும், உயிர்
நெடில்கள் காரம் என்னும் சாரியையும், ஐ, ஓள
என்ற இரு நெட்டெழுத்துக்களும் காரம் என்னும்
சாரியையுடனே கான் என்னும் சாரியையும், உயிர்க்
குறிலும் உயிர்மெய்க் குறிலும் காரம், கான் என்ற
இரண்டு சாரியைகளுடனே கரம் என்னும் சாரியையும்
பெற்று வருவதே எழுத்துச் சாரியையாம்.”

சூத்திரம்:

மெய்கள் அகரமும் நெட்டு உயிர் காரமும்
ஐஒளக் கானும் இருமைக் குறில் இவ்
இரண்டொடு கரமும் ஆம் சாரியை பெறும்பிற.

குறிப்பு: சாரியை பெறுது மெய்கள் க், ங் என்றும், உயிர்
மெய் நெடில்கள் காகாரம் என்றாற்போலச் சாரியை
பெற்றும் வாரா.

ஆய்தம் தனியே வராது அதை இடையில்
வைத்து முன்னே அகரமும், பின்னே கேனமும்
சேர்த்து அஃ கேனம் என்று கூறுதல் வேண்டும்.

அன், ஆன் முதலிய மொழிச்சாரியைகள் வேறு
இருப்பதனால் அகரம், காரம், கான், கேனம் என்பன
எழுத்துச் சாரியை என்று பெயர் பெற்றன.

II. சொல்

1. வேற்றுமை உருபிற்கும் போது வேறுபடும் பெயர்கள்

தான் + ஐ = தன்னை - இதில் 'தான்' என்ற பொதுப் பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது தன் என்று குறுகியது.

தாம் + ஐ = தம்மை - இதில் 'தாம்' என்ற பொதுப் பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் போது 'தம்' என்று குறுகியது.

நாம் + ஐ = நம்மை - இதில் 'நாம்' என்ற பொதுப் பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் போது 'நம்' என்று குறுகியது.

யான் + ஆல் = என்னால் - இதில் 'யான்' என்ற தன்மை ஒருமைப்பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் போது 'என்' என்று ஆயிற்று,

யாம் + ஆல் = எம்மால் - இதில் 'யாம்' என்ற தன்மைப் பன்மைப் பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் போது 'எம்' என்று ஆயிற்று.

நீ + ஆல் = நின்னால், உன்னால் - இதில் 'நீ' என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும் போது 'நின், உன்' என்று ஆயிற்று.

நீர் + ஆல் = நும்மால், உம்மால் - இதில் 'நீ' என்ற முன்னிலை ஒருமைப் பெயர் வேற்றுமை உருபு ஏற்கும்போது 'நும், உம்' என்றாயிற்று.

“தான் தாம் என்ற பொதுப் பெயர்களும், நாம் யான், யாம் என்ற தன்மைப் பெயர்களும், நீ, நீர் என்ற முன்னிலைப் பெயர்களும் வேற்றுமை உருபேற்கும் பொது முறையே தன், தம், நம், என், எம், நின் உன், என்ருகும்”

2. விளியேலாத பெயர்

யான், யாம், நாம் என்ற தன்மைப் பெயர்களும், நீ, நீர், எல்லீர் என்ற முன்னிலைப் பெயர்களும், நுமன், நுமன், நுமர் என்ற கிளைப் பெயர்களும், எவன், எவள், எவர், எது, எவை, யாவன், யாவள், யாவர், யாது, யாவை, ஏவன், ஏவள், ஏவர், ஏது, ஏவை என்ற வினைப் பெயர்களும், அவன், அவள், அவர், அது, அவை, இவன், இவள், இவர், இது, இவை, உவன், உவள், உவர், உது, உவை என்ற சுட்டுப் பெயர்களும், தான், தாம் என்ற பொதுப் பெயர்களும், மற்றையான், பிறன் முதலிய இடைச் சொற்களின் அடியாய் வரும் பெயர்களும் விளியேலாத பெயர்களாம்.

3. வினைச் சொல்

பதபதவறுப்புக்கள் (விரிவாக)

கலம் — என்பது ஒரு பதம். இதைக் க + லம் என்றவது க + ல + ம் என்றவது பி ரி த் த ா ல் இயற்கை இல்லை. இவ்வாறு வரும் பதங்களைப் பகுக்க முடியாது.

கலம், சோறு, நெருப்பு — இவைகள் பெயர்ப்பகாப் பதங்கள்.

நட, வா, உண் — இவைகள் வினைப்பகாப் பதங்கள்.

மன், கொல், போல் — இவைகள் இடைப்பகாப் பதங்கள்.

உறு, கழி, நனி — இவைகள் உரிப்பகாப்பதங்கள்.

மேற்கூறிய நால் வகைப் பதங்களும் பகுதி, விகுதி களாகப் பகுக்க முடியா. பகுத்தால் பொருள் இல்லாமல் முடியும்.

“பகுதி, விகுதி முதலியனவாகப் பிரிக்கப்படுவதினால் பயன் இல்லாமல், காரணமின்றி இடப்பட்ட குறியாய் படைப்புக் காலந் தொடங்கி நடக்கின்ற பெயர்ச்சொல்லும், வினைச்சொல்லும், இடைச்சொல்லும் உரிச் சொல்லும் ஆகிய நான்கும் பகாப்பதங்களாகும்.”

சூத்திரம்:

“பகுப்பால் பயன் அற்று இருகுறி ஆகி முன்னே ஒன்றாய் முடிந்து இயல் கின்ற பெயர்வினை இடைஉரி நான்கும் பகாப்பதம்.”

பகுபதம்:

பொன்னன்	— பொருள்	} பெயர்ப் பகுபதம்
நாடன்	— இடம்	
திருவோணத்தான்	— காலம்	
கண்ணன்	— சினை	
கரியன்	— குணம்	
தட்டான்	— தொழில்	

நடந்தான், நடந்த, நடந்து, நடவான் } தெரிநிலை வினைப் பகுபதம்

பொன்னன், பெரிய மெல்ல, அல்லன் } குறிப்பு வினைப் பகுபதம்

“பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் என்ற அறுவகைப் பெயர்களின் அடியாகப் பிறக்கின்ற பெயர்ச் சொற்களும், தெரிநிலை குறிப்பாகிய வினைச் சொற்களும் பகுபதங்களாக வரும்.”

சூத்திரம்:

“பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலின் வரு பெயர் பொழுதுகொள் வினை பகு பதமே”

குறிப்பு:-

1. இடைச் சொல்லிலும், உரிச் சொல்லிலும் பகுபதம் கிடையாது.

2. வினையாலணையும் பெயரில் பகுபதம் உண்டு.

(உ-ம்) நடந்தான், நடந்தவன், நடவாதவன்	- தெரிநிலை	} வினையா லணையும் பெயர்ப் பகுபதம்
பொன்னன், பொன்னவன், இல்லாதவன்	- குறிப்பு	

3. பெயர்ப் பகுபதம் காலங் காட்டாமல் வேற்றுமை உருபு ஏற்று வரும்.

(உ-ம்) பொன்னனை (பொன்னையுடையவனை) வணங்கினான்.

4. குறிப்பு வினை முற்றுப் பகுபதம் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டி வேற்றுமை உருபை ஏலாது வரும்.

(உ-ம்) இவன் இப்போது பொன்னன் (பொன்னையுடையவனாய் இருக்கின்றான்.)

5. குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்ப் பகுபதம்-காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டி வேற்றுமை உருபு ஏற்று வரும்.

(உ-ம்) பண்டு பொன்னனைப் (முன்னே பொன்னையுடையவனாய் இருந்தவனை) பின்பு ஏழையாகக் கண்டேன்.

6. தெரிநிலை வினைமுற்றுப் பகுபதம் காலத்தை வெளிப் படையாகக் காட்டி வேற்றுமை உருபு ஏலாது வரும்.
(உ-ம்) பொன்னன் நடந்தான்.
7. தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர்ப்பகுபதம் காலத்தை வெளிப் படையாகக் காட்டி வேற்றுமை உருபை ஏற்று வரும்.
(உ-ம்) நடந்தானைத் தடுத்தேன்.
8. செம்மை, கருமை முதலிய பண்புகளும், நடத்தல், வருதல் முதலிய தொழிற் பெயர்களும் பகுதி, விகுதியாகப் பகுக்கப்பட்டாலும், விகுதிக்கு வேறு பொருள் இல்லாததால் சொல் நிலையால் பகுபதமாகும்.

பகுபத உறுப்பு

சொற்கள்	பகுதி	சந்தி	விகாரம்	இடைநிலை	சாரியை	விகுதி	
கூனி	கூன்	—	—	—	—	இ	} பெயர்ப்பகுபதம்
வலைஞன்	வலை	—	ஞ்	—	—	அன்	
உண்டனன்	உண்	—	ட்	அன்	அன்	அன்	} வினைப்பகுபதம்
படித்தனன்	படி	த்	த்	அன்	அன்	அன்	
நடந்தனன்	நட	த், ந், ஆனது	த்	அன்	அன்	அன்	
		விகாரம்					

மேற்கூறியபடி பகுபதங்களைப் பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்று அறுவகையாகப் பிரிக்கலாம்.

“பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் என்ற ஆறு உறுப்பினுள்ளும் பொருள் அமைதிக்கு ஏற்ப பொருந்துபவைகளைப் பகுபதங்கள் கொள்ளும்”

சுத்திரம்:

“பகுதி விசுதி இடைநிலை சாரியை
சுத்தி விகாரம் ஆறினும் ஏற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியும் எப் பதங்களும்”

பொருள்: பகுபதத்திற்குப் பகுதி விசுதி இன்றியமையாதன
வாம். மற்றைய உறுப்புக்களுள் ஒன்றையும், பல
வற்றையும் பெற்றும், பெருமலும் வரும். பெயர்ப்
பகுபதம் இரண்டோர் உறுப்புக்கள் குறைந்தே
வரும். ஆனால் வினைப் பகுபதம் ஆறு உறுப்புக்களே
யும் பெரும்பாலும் பெற்றே வரும்.

எழுத்தியலில் கூறிய முதனிலை, இடை நிலை,
இறுதி நிலைகள் சொற்களின் முதலிலும், இடையிலும்,
இறுதியிலும் நிற்கும் எழுத்துக்களைக் குறிக்கும். இங்கு
கூறிய பகுதியே முதனிலையாம். காலங் காட்டும்
உறுப்பே இடை நிலையாம். விசுதியே இறுதி நிலையாம்.

பகுதி - பெயர், வினை, இடை, உரி

பொன்னன் — இது பெயர்ச் சொல். இதில்
‘பொன்’ என்பது பகுதி. இது சொல்லின் முதலில்
நிற்கிறது. இதைப் பகுக்க முடியாது.

உண்டான் — இது வினைச்சொல். இதில் ‘உண்’
என்பது பகுதி. இது சொல்லின் முதலில் நிற்கின்றது.
இதைப் பகுக்க முடியாது.

இவ்வாறு “பெயர்ப் பகுபதங்களும், வினைப்
பகுபதங்களும் அவ்வவற்றின் முதலில் நிற்கின்ற
பகுபதங்களே பகுதிகளாம். இதனை முதனிலை
என்றும் கூறுவர். இது செயலைக் குறிக்கும். வினைப்
பகுபதத்தில் பகுதி ஏவல் வினையாகவே வரும்.”

சூத்திரம்:

“தத்தம்

பகாப் பதங்களே பகுதி ஆகும்”

குறிப்பு: பெயர்ப் பகுபதங்களுக்கும், குறிப்பு வினைப் பகுபதங்களுக்கும் பெரும்பான்மை பெயர்ச்சொற்களும், சிறுபான்மை இடைச்சொல் உரிச்சொற்களும் பகுதிகளாம்.

(உ-ம்) பொன்னன், ஊரன், திருவேணத்தான், பல்லன், கரியன், கூத்தன் என்ற பெயர்ப் பகுபதங்கட்கு முறையே பொருள் முதலிய ஆறுவகைப் பெயரும் பகுதிகளாய் வந்தன.

அவன், எவன், பிறன் என்ற பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு இடைச் சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

கடியன் என்ற பெயர்ப்பகுபதத்திற்கு உரிச்சொல் பகுதியாய் வந்தது.

அறிஞன் என்ற பெயர்ப் பகுபதத்திற்கு வினைச்சொல் பகுதியாய் வந்தது.

பெயர்ப் பகுபதத்திற்கு சிறுபான்மை வினையும் பகுதியாகும்; தெரிநிலை வினைப் பகுபதங்கட்குப் பெரும்பான்மை வினைச் சொற்களும், சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல், இடைச் சொல், உரிச் சொற்களும் பகுதிகளாவன.

(உ-ம்) நடந்தான், வந்தான் - வினைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

கடைக்கணித்தான், காதலித்தான் - பெயர்ச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

போன்றான், என்றான் - இடைச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

சான்றான், கூர்ந்தான் - உரிச்சொற்கள் பகுதியாய் வந்தன.

தெரிநிலை வினைப் பகுதிக்குச் சிறப்பு விதி

நடந்தான், வந்தான் (வா), மடிந்தான், சீத்தான் (சீறினான்) விட்டான் விடு), கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொந்தான், பேயினான், வெளவினான் உரிஞினான், உராய்ந்தான், உண்டான் (உண்) பொருமினான் (பொருந்தினான்) திருமினான் (திரும்பினான்). தின் (நன்), தேய்ந்தான், பார்த்தான், சென்றான் (செல்) வவ்வினான், வாழ்ந்தான், கேட்டான் (கேள்), அஃகினான் — இவற்றில் நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ, பே, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு என்ற இருபத்து மூன்றும் முறையே பகுதிகளாக வந்தன.

நா, வா, உண், தின், அஃகு— இவை ஏவல் முருமை.

குறிப்பு— இத்தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் விசுதி முதலிய வற்றோடு புணரும் போது கீழ்வரும் மாறு பாட்டை ஏற்கும்.

தொழு—தொழுதான், உண்—உண்டான்—இவற்றில் இயல்பாயிற்று.

செல்—சேறல், கொள்—கோடல்— இவற்றில் முதல் நீண்டது.

நா — தந்தான், வா — வந்தான்— இவற்றில் தனி நெடில் குறுகியது.

சா —செத்தான்— இதில் முதல் ஆகாரம் எகரமாகியது.

கொணு — கொணர்ந்தான் — இதில் முத
லெழுத்துக்கு அயலெழுத்து குறுகியது. ரகர
மெய்யும் விரிந்தது.

விரவு—விராவினான் — இதில் ந டு க் கு றி ல்
நீண்டது.

முமுகு—முமுகினான், முழுகினான் —இதில் இயல்பும்
விகாரமுமாக விகற்பித்தது.

வா—வருகிருன், அலமா—அலமருகிருன்—இவற்
றில் நெடில் குறுகி ஓர் உயிர்மெய் விரிந்தது.

கல்—கற்றான், கேள் — கேட்டான்—இவற்றில்
ஈற்றுமெய் வருமெய்யாகத் திரிந்தது.

செல்—சென்றான், கொள்—கொண்டான்—இவற்
றின் ஈற்றுமெய் வரும் எழுத்திற்கு இனமாகத்
திரிந்தது.

கா, சா, தா, என்பவை முறையே காத்தான்,
செத்தான், தந்தான் என்றும், கல், நில், புல்,
சொல்—என்பவை முறையே கற்றான், நின்றான்,
புல்லினான், சொன்னான் என்றும், ஒரு தன்மையன
வான பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படும்.

“நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, நொ,
போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய்,
பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு என்பவை, ஈருக
வரும் இருபத்து மூன்று சொற்களும் ‘செய்’ என்னும்
வாய்பாட்டு ஒருமை ஏவலும் மற்றைத் தெரிநிலை வினை
களின் பகாப்பதமாகிய பகுதிகளாம்”.

சூத்திரம்:

“ நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை
 நொ(ப்)போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின்
 தேய் பார் செல் வவ் வாழ் கேள் அஃகு என்று
 எய்திய இந்பான் மூன்றும் ஈற்றவும்
 செய் என் ஏவல் வினைப் பகாப்பதமே ”

விசுதி — ஐம்பால், முவிடம், வியங்கோள்,
 ஏவல், எச்சங்கள்

நடந்தனன் — ‘அன்’ விசுதி } ஆண்பாற் படர்க்கை
 நடந்தான் — ‘ஆன்’ விசுதி }

நடந்தனள் — ‘அள்’ விசுதி } பெண்பாற் படர்க்கை
 நடந்தாள் — ‘ஆள்’ விசுதி }

நடந்தனர், நடந்தார் — ‘அர்’ ‘ஆர்’ } பலர்பாற்
 விசுதிகள் } படர்க்கை
 நடப்ப, நடமார் — ‘ப’, ‘மார்’ விசுதிகள் }

குறுந்தாட்டு (குறுகிய தாளையுடையது), } ஒன்றன்பாற்
 நடந்தது, போயிற்று — ‘டு’, ‘து’, ‘று’ } படர்க்கை
 விசுதிகள் }

நடந்தன — ‘அ’ விசுதி } பலவின்பாற் படர்க்கை.
 நடவா — ‘ஆ’ விசுதி }

உண்கு, உண்டு — ‘கு’, ‘டு’ விசுதிகள்
 நடந்து, சேறு — ‘து’, ‘று’ விசுதிகள்
 நடந்தனென், நடந்தேன் — ‘என்’, ‘ஏன்’ விசுதிகள்
 நடப்பல், நடப்பன் — ‘அல்’, ‘அன்’ விசுதிகள்

ஒருமைத் தன்மை

நடப்பம், நடப்பாம்	— 'அம்', 'ஆம்' விகுதிகள்	பன்மைத் தன்மை
நடப்பெம், நடப்பேம்	— 'எம்', 'ஏம்' விகுதிகள்	
நடப்போம்	— 'ஓம்' விகுதி	
உண்கும், உண்டும்	— 'கும்', 'டும்' விகுதிகள்	
நடந்தும், சேறும்	— 'தும்', 'றும்' விகுதிகள்	

நடந்தனை, நடந்தாய்	— 'ஐ', 'ஆய்' விகுதிகள்	ஒருமை முன்னிலை
சேறி (செல்வாய்)	— 'இ' விகுதி	

நடமின்	— 'மின்' விகுதி	பன்மை முன்னிலை
நடந்தனார், நடந்தீர்	— 'இர்', 'ஈர்' விகுதிகள்	

நிலையர், நடக்க	— 'ஈயர்', 'க' விகுதிகள்	வியங்கோள்
வாழிய	— 'ய' விகுதி	

நடக்கும் — 'உம்' செய்யுமென் முற்று.

மேற் கூறியவைகளெல்லாம் தெரிநிலை வினை முற்றுக்கள்.

குழையன்	குழையான்	— அன், ஆன்	இவை குறிப்பு வினைமுற்றுக்கள்
குழையள்	குழையாள்	— அள், ஆள்	
குழையர்	குழையார்	— அர், ஆர்	
குழையன	குறுந்தாட்டு	— அ, டு,	
குழையது	குழையிற்று	— து, று	
குழையினென்	குழையினேன்	— என், ஏன்	
குழையம்	குழையாம்	— அம், ஆம்	
குழையினெம்	குழையினேம்	— எம், ஏம்	
குழையினோம்		— ஓம்	
குழையினை	குழையாய் வில்லி	— ஐ, ஆய், இ	
குழையினிர்	குழையீர்	— இர், ஈர்	

குழையன், வானத்தான்	— அன், ஆன்	} பெயர் விகுதிகள்
குழையன், வானத்தான்	— அள், ஆள்	
குழையர், வானத்தார், தேவிமார்—	அர், ஆர், மார்	
யாது, குழையன், கண்ணறை,		
பொன்னி	— து, அ, ஐ, இ	
வடமன் கோயான், கோக்கள்	—மன், மான், கள்	
அவை, எந்தை எங்கை	— வை, தை, கை	
எம்பி, எம்முன், தோன்றல்	— பி. முன், அல்	}
பிறன், பிறன். பிறர், அவ்	— ன் ள், ர், வ்	

நடந்த, நடக்கின்ற, நடவாத, நடக்கும் - அ, உம்
விகுதிகள் தெரிநிலைப் பெயரெச்சங்கள்.

பெரிய - 'அ' விகுதி குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

நடந்து, ஓடி, போய் - உ, இ, ய் என்ற விகுதிகளும்,
உண்குடி, உண்ணா, உண்ணா, உண்ணென - பு, ஆ, ஊ,
என என்ற விகுதிகளும், உண்ண - அ என்ற விகுதியும்,
உண்ணின், உண்டால், உண்டக்கால், உணற்கு, உண்
ணிய, உண்ணியர் - இன், ஆல், கால், கு, இய, இயர்
என்ற விகுதிகளும், வருவான், உண்பான், உண்பாக்கு,
வான், பான், பாக்கு என்ற விகுதிகளும், செய்தக்கடை,
செய்தக் கண், செய்த வழி, செய்த விடத்து—கடை, கண்,
வழி, இடத்து என்ற விகுதிகளும். காண்டலும்,
உண்ணாமல், உண்ணாமை, உண்ணாமே — உம், மல்,
மை, மே என்ற விகுதிகளும் தெரிநிலை வினையெச்ச
விகுதிகளாம்.

மெல்ல, அன்றி. அல்லது, அல்லால், அல்லாமல்,
அல்லாக்கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்ல

விடத்து— அ, றி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்ற விசுவதிகள் குறிப்பு வினையெச்ச விசுவதிகளாம்.

“திணை, பால், எண், இடம் என்பவற்றைக் காட்டி சொல்லுக்கு ஈற்றில் வருவதே விசுவதியாம். இதை இறுதிநிலை என்றும் கூறுவர்”

“அன், ஆன் விசுவதிகள் ஆண்பாற் படர்க்கையையும், அள், ஆள் விசுவதிகள் பெண்பாற்படர்க்கையையும், அர், ஆர், ப, மார் விசுவதிகள் பலர்பாற் படர்க்கையையும், டு, து, று விசுவதிகள் ஒன்றன் பாற் படர்க்கையையும், அ, ஆ விசுவதிகள் பலவின் பாற் படர்க்கையையும், கு, டு, து, று, என், ஏன், அல், அன் விசுவதிகள் ஒருமைத் தன்மையையும், அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், கும், டும், தும், றும் விசுவதிகள் பன்மைத் தன்மையையும், ஐ, ஆய், இ விசுவதிகள் ஒருமை முன்னிலையையும், மின் இர், ஈர் விசுவதிகள் பன்மை முன்னிலையையும், ஈயர், க, ய விசுவதிகள் வியங்கோளையும், உம் என்னும் விசுவதி செய்யும் என்னும் முற்றையும் தெரிநிலை வினையில் உணர்த்தும்”

“அன், ஆன், அள், ஆள், அர், ஆர், மார், து, அ, ஐ என்ற விசுவதிகளுடன் மன், மான், கள், வை, தை, கை, பி, முன், அல், ன், ள், ர், வ், என்ற விசுவதிகளும் இன்னும் பிற விசுவதிகளும் பெயர் விசுவதிகளாய் வரும்”.

“அ, உம் என்பவைகள் தெரிநிலைப் பெயரெச்ச விசுவதிகளாய் வரும்”.

“அ என்ற விசுவதி குறிப்புப் பெயரெச்ச விசுவதியாய் வரும்”.

“உ, இ, ய், பு, ஆ, ஊ, என, அ, இன், ஆல், கால், கு, இய, இயர், வான், பான், பாக்கு, கடை, கண், வழி, இடத்து, உம், மல், மை, மே என்ற விசுதிகள் தெரிநிலை வினையெச்ச விசுதிகளாய் வரும்”.

“அ, றி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்ற விசுதிகள் குறிப்பு வினையெச்ச விசுதிகளாய் வரும்”

சூத்திரம்:

“அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் ப(ம்) மார்;
அஆ, குடு துறு என் ஏன் அல் அன்;
அம் ஆம் எம் ஏம் ஓம் (ஒடு உம் ஊர்
கடதற; ஐ ஆய் இ; (ம்) மின் இர் ஈர்
ஈயர் கய; உம் என்பவும் பிறவும்
வினையின் விசுதி பெயரினும் சிலவே.”

குறிப்பு: தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, உள், காடு, பாடு, அரவு, ஆனை, மை, து, ஆல், இல் என்பவைகள் தொழிற் பெயர் விசுதிகளாய் வரும்.

மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், நர், பம் என்பவைகள் பண்புப் பெயர் விசுதிகளாய் வரும்.

வி, பி, கு, சு, டு, து, பு, று என்பவைகள் பிறவினை விசுதிகளாய் வரும்.

இடைநிலை - பெயர், முக்காலம், எதிர்மறை பெயர்

அறிஞன் - இதில் ‘அறி’ பகுதி, ‘அன்’ விசுதி ‘ஞ்’ இடை நிலை. இது பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் நிற்கிறது. இது இடையில் நிற்பதால் இது இடை நிலையாகும்.

அதுபோலவே இடைச்சி - என்பதில் ச் இடைநிலை
வண்ணாத்தி - என்பதில் த் இடைநிலை.

இவைகளெல்லாம் பெயர்ச் சொற்களில் வரும்
இடைநிலைகளாம். (இதுபோல வினைச் சொல்லிலும்
வரும்.)

“ ஒரு பெயர்ச் சொல்லில் பகுதியையும், விகுதியை
யும் பிரித்தபின் இடையில் நிற்பதே இடை நிலையாம்.
இது பெயர்ப் பகுபத இடைநிலை என்று பெயர்
பெறும்.

சூத்திரம்:

“ இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பலின்
பகுதி விகுதி பகுத்து இடைநின்றதை
வினைப் பெயர் அல்பெயர்க்கு இடைநிலை எனலே.”

குறிப்பு: சாரியை, சந்தி, விகாரம் முதலியனவும், பகுதிக்கும்
விகுதிக்கும் இடையில் நின்றாலும் அவைகளைத்
தனியே பின்னால் கூறுவதால் அவை ஒழிந்த இதை
இடைநிலை என்று கூறுவர்.

முக்காலம் : வினைப்பகுபத இடைநிலை

நான் சென்றேன் - இதில் ‘சென்றேன்’ என்பது
வினைச் சொல். இது செயல் கழிந்ததைக் காட்டுகிறது.
ஆகவே இது இறந்த காலம்.

நான் செல்கின்றேன் - இதில் ‘செல்கின்றேன்’
என்பது வினைச் சொல். இது செயல் நடக்கிறதைக்
காட்டுகிறது. ஆகவே இது நிகழ் காலம்.

நான் செல்வேன் - இதில் 'செல்வேன்' என்பது வினைச்சொல். இது செயல் நடக்கப் போவதைக் காட்டுகிறது. ஆகவே இது வருங்காலம்.

“இறந்த காலம், நிகழ் காலம், வருங்காலம் எனக் காலம் மூன்று வகைப்படும்.”

சூத்திரம்:

“இறப்பு எதிர்வு நிகழ் வெனக் காலம் மூன்றே”

இறந்த கால இடை நிலை

நடந்தான் - இதில் 'நட' 'பகுதி' 'ஆன்' விசுதி 'த்' இடைநிலை.

இவ்விடைநிலை இறந்த காலம் காட்டிற்று.

நடந்தான், நடந்தாள், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன. - இவற்றில் ஐம்பாலிலும் 'த்' என்ற இடை நிலை இறந்த காலங் காட்டிற்று.

நடந்தேம், நடந்தாய், நடந்தீர்-இவற்றில் மூன்று இடங்களிலும் 'த்' என்ற இடைநிலை இறந்த காலங் காட்டிற்று.

உண்டாய் - இதில் 'ட்' என்றது இடை நிலை யாகும். இதுவும் ஐம்பால் முவிடங்களிலும் இறந்த காலம் காட்டும்.

சென்றான் - இதில் 'ற்' என்றது இடைநிலை யாகும். இதுவும் ஐம்பால் முவிடங்களிலும் இறந்த காலம் காட்டும்.

அனுப்பினீர்— இதில் 'இன்' என்றது இடை நிலையாகும். இதுவும் ஐம்பால் முவிடங்களிலும் இறந்த காலம் காட்டும்.

“தகர, டகர, றகர மெய்களும், இன் என்பதும் இறந்த காலங் காட்டும் வினைப் பகுபதங்களின் இடைநிலைகளாம்”

சூத்திரம்:

“தடற ஒற்று இன்னே ஐம்பால் முவிடத்து இறந்த காலம் தரும் தொழில் இடைநிலை”

குறிப்பு: ‘இன்’ இடைநிலை மேற்கூறியவாறு முழுதும் நின்றும், சொன்னான்— என்றற் போல இகரங்கெட்டு ‘ன’கர ஒற்று நின்றும், சொல்லியது— என்றற் போல னகர ஒற்றுக் கெட்டு ‘இ’ கரம் நின்றும் இறந்த காலம் காட்டும்.

நிகழ் கால இடை நிலை

செய்யாநின்றோம்— இதில் ‘ஆநின்று’ என்பதே இடைநிலை. இது நிகழ்காலங் காட்டுகின்றது.

செய்கின்றோம்— இதில் ‘கின்று’ என்பதே இடைநிலை. இதுவும் நிகழ்காலங் காட்டுகின்றது.

செய்கிறேன்— இதில் ‘கிறு’ என்பதே இடைநிலை. இதுவும் நிகழ் காலங் காட்டுகின்றது.

“ஆநின்று, கின்று, கிறு என்னும் மூன்றும் ஐம்பால் மூன்று இடங்களிலும் நிகழ்காலங் காட்டும் இடைநிலைகளாம்.”

சூத்திரம்:

“ஆநின்று கின்று கிறு முவிடத்தின் ஐம்பால் நிகழ்பொழுது அறைவினை இடைநிலை,”

எதிர் கால இடை நிலை

உண்போம் - இதில் 'ப்' என்றது இடைநிலை, இது எதிர் காலம் காட்டிற்று.

செய்வேன் - இதில் 'வ்' என்றது இடை நிலை. இதுவும் எதிர் காலங் காட்டிற்று.

“பகர மெய்யும், வகர மெய்யும் ஐம்பால் மூன்று இடங்களிலும் எதிர் காலங் காட்டுகின்ற வினைப் பகுபதங்களுடைய இடைநிலைகளாம்.”

சூத்திரம்:

“பவ்வ மூவிடத்து ஐம்பால் எதிர் பொழுது
இசை வினை இடைநிலை யாம் இவை சிலவில”

குறிப்பு:

மேற்கூறிய மூன்று இடைநிலைகளும் சிலவினைப் பகுபதங்களுக்கு இல்லை. அவற்றில் பகுதியாவது, விசுதியாவது, வேறு இடை நிலையாவது காலங் காட்டும்.

எதிர்மறை

வந்திலன், வந்திலள், வந்திலர், வந்திலது, வந்தில — இவை ஐம்பாலில் இறந்த காலங் காட்டும் எதிர் மறை வினைகள். எதிர் மறையை உணர்த்த இடைநிலைக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் 'இல்' என்ற எதிர்மறையை யுணர்த்துஞ் சொல் நிற்கின்றது.

வந்திலேன், வந்திலை, வந்திலன் — இவை மூவிடத்தில் இறந்த காலங் காட்டும் எதிர்மறை வினைகள்.

வருகின்றிலன், வருகின்றிலள், வருகின்றிலர், வருகின்றிலது, வருகின்றில, வருகின்றிலேன், வருகின்றிலை, வருகின்றிலன்—இவை ஐம்பால் மூவிடத்து நிகழ் காலங் காட்டும் எதிர்மறை வினைகள்.

“இறந்தகால, நிகழ்கால வினைமுற்றுக்களில் இடைநிலைக்கும், விகுதிக்கும் நடுவே ‘இல்’ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையைச் சேர்த்தால் உடன்பாடு எதிர்மறையாக மாறும்”

வரவில்லை - ‘வர’ என்ற ‘செய’ என்னும் வாய்பாட்டு எச்சச் சொல்லுடன் ‘இல்லை’ என்ற எதிர்மறை இடைநிலை சேர, அது இறந்த காலங்காட்டும் எதிர்மறையாகும்.

“செய என்னும் வாய்பாட்டு எச்சச் சொல்லோடு இல்லை என்ற எதிர்மறை இடைநிலையைச் சேர்த்தால் அச் சொல் இறந்த காலங்காட்டும் எதிர்மறை வினையாம்”

செய்யேன்	— [செய் + (ஆ) + ஏன்]	தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை உயர்த்தனை வினைகளில் ஆகார இடைநிலை கெட்டது.
செய்யேம்	— [செய் + (ஆ) + ஏம்]	
செய்யாய்	— [செய் + (ஆ) + ஆய்]	
செய்யீர்	— [செய் + (ஆ) + ஈர்]	
செய்யான்	— [செய் + (ஆ) + ஆன்]	
செய்யாள்	— [செய் + (ஆ) + ஆள்]	
செய்யார்	— [செய் + (ஆ) + ஆர்]	

செய்யாது	— [செய் + (ஆ) + து]	அஃறிணை வினையில் ஆகார இடைநிலை கெடவில்லை.
செய்யா	— [செய் + (ஆ) + ஆ]	

“ஆகார இடைநிலை எதிர்மறையை உணர்த்தும். இது தன்மை, முன்னிலை வினைகளிலும், படர்க்கையில் உயர்திணை வினையிலும் கெடும்; அஃறிணையில் கெடாது.”

செய் + ஆ + த = செய்யாத — இ தி ல் செய் என்னும் பெயரெச்சப் பகுதியுடன் ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலை சேர இது எதிர்மறைப் பெயரெச்சமாயிற்று.

“செய்த என்னும் வாய் பாட்டுப் பெயரெச்சத்தில் பகுதியை யடுத்து ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையைச் சேர்த்தால் எதிர்மறைப் பெயரெச்சமாகும்”

செய் + ஆ + து = செய்யாது (விட்டான்)—இதில் செய்து என்னும் உடன் பாட்டு வினையெச்சத்துடன் ஆ என்னும் இடைநிலை சேர்ந்ததால் எதிர்மறையாயிற்று.

“செய்து என்னும் வினையெச்சத்தில் பகுதியை யடுத்து ஆ என்னும் எதிர்மறையைச் சேர்த்தால் அது எதிர்நிலை வினையெச்சமாம்”

செய்யாமல் — (செய் + ஆ + மல்) } இவற்றில் ஆகார இடைநிலையுடன் மல், மே
உண்ணாமே — (உண் + ஆ + மே) } என்னும் விகுதிகள் சேர எதிர்மறையாயின.

“பகுதியோடு ஆ என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையையும், மல், மே என்னும் வி கு தி க ளு ள் ஒன்றையும் சேர்த்தால் அது எதிர்மறை வினையெச்சமாம்”

சாரியை — சாரியை வரும் விதம்

விசுதிப் புணர்ச்சி	பதப் புணர்ச்சி	உருபுப் புணர்ச்சி	
நடந்தனன்	புளியங்காய்	அவற்றை	— வருதல்
நடந்தான்	புளிக்கறி	தன்னை	— தவிர்தல்
நடந்தன	} நெல்லின் குப்பை நெற்குப்பை	} ஆனை ஆவை	} — விகற்பம்
நடந்த			

விகற்பம் என்றால் ஒன்றுக்கே வருதலும், தவிர்தலும் ஆகிய உறழ்ச்சி.

ஆவினுக்கு, மரத்தினுக்கு — சாரியைகள் பல வந்தன.

மாடத்துக்கு — மாடக்கு, நிலத்துக்கு — நிலக்கு - சாரியை வேண்டுமிடத்து இல்லை.

“பதத்தின் முன் விசுதியாவது, பதமாவது, உருபாவது சேருமிடத்து, அவற்றிற்கு இடையே ஒரு சாரியை யாயினும், பல சாரியைகளாயினும் வருதலும், தவிர்தலும் உண்டு. ஒன்றுக்கே ஒருகால் வருதலும், ஒருகால் வாராமையும் உண்டு”.

சூத்திரம்:

“பதமுன் விசுதியும் பதமும் உருபும்
புணர்வழி ஒன்றும் பலவும் சாரியை
வருதலும் தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும்”.

பொதுச் சாரியை

ஒன்றன் கூட்டம்	— ஒன்று + அன் + கூட்டம்	— அன்
ஒருபாற்த	— ஒரு + ப் + ஆன் + கு	— ஆன்
வண்டின் கால்	— வண்டு + இன் + கால்	— இன்
தொடையல்	— தொடை + அல்	— அல்
பலவற்றை	— பல + அற்று + ஐ	— அற்று
பதிற்றுப் பத்து	— பத்து + இற்று + பத்து	— இற்று
மரத்திலை	— மரம் + அத்து + இலை	— அத்து
நெஞ்சம்	— நெஞ்சு + அம்	— அம்
எல்லார் தம்மையும்	— எல்லார் + தம் + ஐ + உம்	— தம்
எல்லா நம்மையும்	— எல்லாம் + நம் + ஐ + உம்	— நம்
எல்லீர் நும்மையும்	— எல்லீர் + நும் + ஐ + உம்	— நும்
ஒன்றேகால்	— ஒன்று + ஏ + கால்	— ஏ
நடந்தது	— நட + த் + த் + அ + து	— அ
சாத்தனுக்கு	— சாத்தன் + க் + உ	— உ
ஒற்றை	— ஒன்று + ஐ	— ஐ
செய்குவாய்	— செய் + கு + வாய்	— கு
கோன்	— கோ + ன்	— ன்

அன் முதல் ன் ஈருக மேலே கூறப்பட்டவைகள் பொதுச்சாரியைகள். இவை போன்று வேறு சாரியைகளும் உண்டு.

அவன்தனை	அவன் + தன் + ஐ	= தன்
அவன்றும்	அவன் + தாம்	= தாம்
மண்ணாங்கட்டி	மண் + ஆம் + கட்டி	= ஆம்
இல்லாப் பொருள்	இன்மை + ஆ + பொருள்	= ஆ
நடத்துதற்கு	நட + த் + து + தன் + கு	= து

“அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து
அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன் என்ற பதி
னேழும் பொதுச் சாரியைகளாம். மேலும் தன், தாம்,
ஆம், ஆ, து முதலியவைகளும் இவை போன்றவை
களும் சாரியைகளாக வரும்”

சூத்திரம்:

“அன் ஆன் இன் அல் அற்று இற்று அத்து அம்
தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ கு ன்
இன்ன பிறவும் பொதுச் சாரியையே”.

சந்தி

நடந்தனன்- இதில் ‘நட’ பகுதி, ‘அன்’ விசுதி,
‘த்’ இடை நிலை, ‘அன்’ சாரியை, ‘ந்’ சந்தி. இது
பகுதிக்கும் இடை நிலைக்கும் இடையில் வந்தது.

படித்தான்-இதில் (படி + த் + த் + ஆன்)-தோன்றல்
வந்தான் -இதில் (வா + (த்)ந் + த் + ஆன்)-திரிதல்
நடவான் -இதில் (நட + வ் + ஆ + ஆன்)-கெட்டது

“பகுதிக்கும் இடை நிலைக்கும் இடையே வருகின்ற
தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் ஆகிய மூன்று விகாரங்
களும் சந்தியாம். இது எல்லாப் பகுபதச் சொற்களிலும்
இராது”.

விகாரம்

திட்பம் — இதில் திண்மை என்பது பகுதி அது
திண் என்றாகி திட்பம் என்றாயிற்று. இது மெல்லினம்
வல்லினமான விகாரம்.

கண்டனம் — இதில் காண் என்பது கண் என்று குறுகிற்று. இது குறுக்கல் விகாரம்.

வருவான் — இதில் வா என்பது பகுதி. இல்லாத எழுத்து 'ரு' சேர 'வரு' என்றாயிற்று. இது விரித்தல் விகாரம்.

“பகுதியில் உண்டாகுங் குறுக்கல், வி ரி த் த ல் முதலிய வேறுபாடே விகாரமாம்.”

4. வினை முற்றுக்கள்

(தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை, ஏவல்)

	இறந்தகாலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்	
ஆண்பால்	— நடந்தான்	நடக்கிறான்	நடப்பான்	இவை படர்க்கை வினைமுற்றுகள். ஐந்துபாலிலும் முன்று காலத்தும் வந்தன. (15)
பெண்பால்	— நடந்தாள்	நடக்கிறாள்	நடப்பாள்	
பலர்பால்	— நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	
ஒன்றன்பால்	— நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது	
பலவீன்பால்	— நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன	

	இறந்த காலம்	நிகழ்காலம்	எதிர்காலம்	
நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்	— ஒருமை	இவை தன்மை வினைமுற்று. ஒருமை, பன்மையில் முக்காலத்திலும் வந்தன. (6)
நடந்தோம்	நடக்கின்றோம்	நடப்போம்	— பன்மை	

நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்	— ஒருமை	இவை முன்னிலை வினை முற்று. இரு எண்களிலும் முன்று காலங்களிலும் வந்தன. (6)
நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்	— பன்மை	

மேற்கூறிய இருபத்தேழும் தெரிநிலை வினைமுற்று.
குறிப்புவினைமுற்று காலங்காட்டாததனால் அது
ஒன்பதே.

“ஆண், பெண், பலர், ஒன்றன், பலவின் என்ற
ஐந்து பால் வினைமுற்றுக்களையும் படர்க்கையிடத்திலும்,
ஒருமை, பன்மை வினைமுற்றுக்களை தன்மையிடத்
திலும், முன்னிலையிடத்திலும், மூன்று காலங்களிலும்
பெருக்கிக் கணக்கிட முறையே படர்க்கை வினை
முற்றுப் பதினேந்தும், தன்மை வினைமுற்று ஆறும்,
முன்னிலை வினைமுற்று ஆறும் ஆகி, தெரிநிலை வினை
முற்றுச் சொல் ஒன்றுதானே இருபத்தேழாகும்.”

(அவற்றுள்) தன்மை ஒருமை வினைமுற்று

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு குறிப்பு விகுதி					} குற்றியலுகர மொழிகள் காலங் காட்டின. —யான்
—	—	உண்கு	—	கு	
உண்டு	—	—	—	டு	
வந்து	—	வருது	—	து	
சென்று	—	சேறு	—	று	
—	—	செய்வல்	—	அல்	} இது எதிர் காலத்தில் மாத்திரம் வரும்.—யான்

• இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விகுதி	} யான்
உண்டனன்	உண்கின்றனன்	உண்பன்	குழையன்	— அன்	
உண்டனென்	உண்கின்றனென்	உண்பென்	குழையென்	— என்	
உண்டேன்	உண்கின்றேன்	உண்பேன்	குழையேன்	— ஏன்	

மேற்கூறிய யாவும் தன்மைஒருமையில் தான்
வரும். ஆண்பால், பெண்பால், ஒன்றன்பால் என்ற
மூன்றுக்கும் பொதுவாக வந்தன.

“கு, டு, து, று என்கிற நான்கு விசுவதிகளையும் இறுதியிலுடைய குற்றியலுகர மொழிகளும், அல், அன், என், ஏன் என்கிற நான்கு விசுவதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகளும் உயர்திணை ஆண்பால், பெண்பால், அஃறிணை ஒன்றன் பால் என்னும் மூன்றுக்கும் பொதுவாகிய தன்மை ஒருமைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்பு முற்றுமாம்”.

தன்மைப் பன்மை வினை முற்று

இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விசுவதி	
உண்டனம்	உண்கின்றனம்	உண்பம்	குழையம்	— அம்	யாம். (யானும் நீயும்)
உண்டாம்	உண்கின்றும்	உண்பாம்	குழையாம்	— ஆம்	
உண்டனெம்	உண்கின்றனெம்	உண்பெம்	குழையெம்	— எம்	யாம், (யானும் அவனும்)
உண்டேம்	உண்கின்றேம்	உண்பேம்	குழையேம்	— ஏம்	
உண்டோம்	உண்கின்றோம்	உண்போம்	குழையோம்	— ஓம்	
—	—	உண்கும்	—	— கும்	யாம். (யானும் நீயும் அவனும்)
உண்டும்	—	—	—	— டும்	
வந்தும்	—	வருதும்	—	— தும்	
சென்றும்	—	சேறும்	—	— றும்	

“அம், ஆம், எம், ஏம், ஓம், கும், டும், தும், றும் என்ற விசுவதிகள் தன்மைப் பன்மையில் வரும் வினை முற்று விசுவதிகளாம்.

குறிப்பு:- மேற்கூறிய விசுவதிகளில் அம், ஆம் என்ற இரண்டு விசுவதிகள் முன்னிலை இடத்தாரையும், எம், ஏம், ஓம் என்ற மூன்று விசுவதிகள் படர்க்கை இடத்தாரையும், கும், டும், தும், றும் என்ற நான்கு விசுவதிகள் முன்னிலை, படர்க்கை என்னும் இரண்டிடத்தார்களை யும் தன்னுடன் கூட்டுகின்ற தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாகும். இவற்றை உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை என்று கூறுவர்.

முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று

இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விகுதி
உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை	குழையை - ஐ	நீ
உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்	குழையாய் - ஆய்	
உண்டி.	உண்ணாநின்றி	சேறி	வில்லி - இ	

“ஐ, ஆய், இ என்ற மூன்றையும் விகுதியாகக் கொண்ட மொழிகளும், விகுதி பெருமலும் பெற்று ம் ஏவலில் வருகிற இருபத்து மூன்று மொழிகளும் ஆண், பெண், ஒன்றன் என்ற மூன்றுக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலை ஒருமைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்பு முற்றுமாம்”.

முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று

இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விகுதி
உண்டனர்	உண்கின்றனர்	உண்பர்	குழையர் - இர்	நீர்
உண்டர்	உண்கின்றீர்	உண்பீர்	குழையீர் - ஈர்	

“இர், ஈர் இரண்டு விகுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் இருதிணைக்கும் பொதுவாகிய முன்னிலைப் பன்மைத் தெரிநிலை முற்றுங் குறிப்பு முற்றுமாம்.”

உளப்பாட்டு முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று

உண்டனர், உண்மின், குறையீர் - நீர்

[நீயும் அவனும்.]

“முன்னிலை யிடத்துச் சொல்லோடு சேர்ந்த படர்க்கை யிடத்துச் சொல்லும் முன்னிலையாம்”

படர்க்கை வினைமுற்று

ஆண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு குறிப்பு விசுதி
 நடந்தனன் நடக்கின்றனன் நடப்பன் குழையன் -அன் }
 நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் குழையான் -ஆன் } ஆவன்

“அன், ஆன், என்ற இரண்டு விசுதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் உயர்திணை ஆண்பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றும், குறிப்பு முற்றும் ஆம்”

பெண்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு குறிப்பு விசுதி
 நடந்தனள் நடக்கின்றனள் நடப்பள் குழையள் -அள் }
 நடந்தாள் நடக்கின்றாள் நடப்பாள் குழையாள் -ஆள் } ஆவள்

“அள், ஆள் என்ற இரண்டு விசுதியை இறுதியில் உடைய மொழிகள் உயர்திணைப் பெண்பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றுங் குறிப்பு முற்றும் ஆம்”.

பலர்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விசுதி	
நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்	குழையர்	— அர்	} -அவர்
நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	குழையார்	— ஆர்	
நடப்ப	—	நடப்ப	—	— ப	
—	—	கொண்மார்	...	— மார்	

“அர், ஆர், ப, மார் என்ற நான்கு விசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் உயர்திணைப் பலர்பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்பு முற்றும் ஆகும். இவற்றுள் மார் ஈற்று வினைமுற்று பெயருடன் முடிவதே யன்றி வினையுடனும் முடியும்.”

ஒன்றன்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விசுதி	
நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது	குழையது	— து	} -அது
ஆயிற்று	—	—	குழையிற்று	— று	
—	—	—	பொருட்டு	— டு	

“து, று, டு என்ற குற்றியலுகர ஈற்று முன்று விசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள் அஃறிணை ஒன்றன்பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்பு முற்றும் ஆம். இவற்றுள் ‘டு’ என்ற விசுதி குறிப்பு வினைமுற்றில் வரும். பொருட்டு என்பது பொருளை உடையது என்று பொருள் படும்.”

பலவின்பால் படர்க்கை வினைமுற்று

இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு	குறிப்பு	விசுதி
நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன	குழையன	அ— அவை

நடவா— ஆகார விசுதி எதிர் மறையில் வந்தது.

“அ, ஆ என்ற விசுதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகள் அஃறிணைப் பலவின் பால் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்பு முற்றுமாம். இவற்றுள் ஆ என்ற விசுதி எதிர் மறையில் மாத்திரமே வரும்”.

ஏவல் வினைமுற்று

நீ வாராய், நீ கூறாய் — இவற்றில் வாராய், கூறாய் என்ற வினைமுற்றுக்கள் கட்டளைப்பொருளை உணர்த்துகின்றன. இவை முன்னிலை ஒருமையில் வந்தன.

நீவா, நீ கூறு — என்று பகுதி மாத் திரமாய் இவை நிற்பதும் உண்டு. இவ்வாறு வருவதை விசுதி புணர்ந்து கெட்டது என்பர்.

நீவிர் எழுதுமின்	—	மின்	} இவற்றிலுள்ள மின், உம், கள் என்ற விசுதிகள் ஏவலில் பன்மை யில் வந்தன.
நீர் எழுதும்	—	உம்	
நீங்கள் எழுதுங்கள்	—	உம் + கள்	

“கட்டளைப் பொருளில் முன்னிலையில் ஒருமையையும், பன்மையையும் ஏற்றுவரும் வினைமுற்றே ஏவல் வினைமுற்றும். அவற்றுள் ஆய், இ என்னும் விசுதி களைப் பெற்றும், பெருதும் வரும் வினைமுற்றே ஏவல் ஒருமை வினைமுற்றும். மின், உம், கள் என்னும் விசுதி களைப் பெற்றுவருவதே ஏவல் பன்மை வினைமுற்றும்”.

5. ஏவல் — வியங்கோள் வினைமுற்றுக் களின் வேறுபாடு

வியங்கோள் வினைமுற்று

வாழ்க, வாழிய, வாழியர், வாழ — இவற்றில், க, இய, இயர், அ என்பன விசுதிகள். இவைகளும் ஏவல் வினைமுற்றுக்களே. என்றாலும் இவை மரியாதைக் குறிப்பாக வந்திருக்கின்றன.

வாழ்க, வாழிய, வாழியர் — யான், யாம், நீ, நீர், அவன், அவள், அவர், அது, அவை என்ற முன் றிடத்தும், ஐம்பாலிலும் வரும்.

யான் வாழ்க, யான் வாழிய, யான் வாழியர் என்றாற்போல மற்றையவற்றையும் கொள்ள வேண்டும். இவ்வினைமுற்றுக்கள் எதிர் காலத்தில்தான் வரும்,

வாழ்க, வாழிய, வாழியர் — இவை வாழ்த்துதல் பொருளில் வந்தன.

கெடுக, அழிக-இவை வைதல் பொருளில்வந்தன.

அருளுக, ஈக - இவை வேண்டிக் கோடற் பொருளில் வந்தன.

கூறுக, ஓதுக - இவை விதித்தல் பொருளில் வந்தன. வியங்கோள் வினை முற்று மேற்கூறியவாறு வாழ்த்துதல், வைதல் என்ற பல பொருள்களில் வரும்.

“வியங்கோள் வினைமுற்று ஒருவகை ஏவல் பற்றியதே. முன்னிலையில் வருவதை ஏவல் என்றும், ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் பொதுவாக வருவதோடு வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டிக் கோடல், விதித்தல் என்ற பல பொருள்களிலும் வரும். க, இய, இயர், அ என்பவைகளே இவற்றின் விசுதிகளாம்”.

ஏவலுக்கும் வியங்கோளுக்கும்

உள்ள வேறு பாடு

- (அ) ஏவல் கட்டளைப் பொருளில் மாத்திரம் வரும். வியங்கோள் வாழ்த்துதல், வைதல், வேண்டிக் கோடல், விதித்தல் என்ற பல பொருளில் வரும்.
- (ஆ) ஏவல் முன்னிலையில் மாத்திரம் வரும். ஆனால் வியங்கோள் இருதிணை, ஐம்பால், மூவிடங்களிலும் வரும்.
- (இ) ஏவலில் ஒருமை, பன்மை என்ற வேறுபாடுகள் உண்டு. வியங்கோளில் அ ப் பாகுபாடுகள் இல்லை.

6. இடைச் சொல்

“தெரிநிலையும், தெளிவும், சந்தேகமும், முற்றும், எண்ணும், சிறப்பும், எதிர்மறையும், எச்சமும், வினாவும், விருப்பமும், ஒழிந்த சொல்லும், பிரிநிலையும், கழிதலும், ஆக்கமும் ஆகிய பதினான்கும் இவை போல்வன பிறவும் இடைச்சொற்கள் தரும் பொருள்களாம்.”

7. மன், மற்று, அம்ம, ஆங்கு, என, என்று ஆகிய இடைச்சொற்கள்

மன்

அது மன்கொண்கன் தேரே—இதில் ‘மன்’ வேறு பொருளின்றி நின்றலால் அசைநிலை,

கூரியதோர் வாள் மன் — இதில் ‘மன்’ என்பது வாள் இப்பொழுது ஒடிந்து விட்டது என்னும் ஒழிந்த சொல்லை உணர்த்துதலால் ஒழியிசை.

பண்டு காடுமன் — இதில் ‘மன்’ என்பது இன்று வயலாயிற்று என்னும் பொருளை உணர்த்துவதால் ஆக்கம்.

சிறிய கண் பெறினே எமக்கீயுமன்னே — இதில் ‘மன்’ என்பது அவன் இப்பொழுது இறந்ததனால் எமக்கு ஈதல் கழிந்தது எனப் பொருள்படுதலால் கழிவு.

எந்தை எமக்கருளுமன் — இதில் ‘மன்’ என்பது மிகுதியும் அருளுவான் என்னும் பொருள் தருதலால் மிகுதி.

மன்னு உலகத்து மன்னியது புரிமோ -இதில் மன் என்பது நிலை பெருத உலகத்தில் நிலைபெற்றதைச் செய் என்று கூறுதலால் நிலைபேறு.

மேற்கூறியவாறு 'மன்' என்னும் இடைச்சொல் அசைத்து நின்றற் பொருளிலும், ஒழிந்த சொற்பொருளிலும், ஆக்கப் பொருளிலும், கழிதற் பொருளிலும், மிகுதிப் பொருளிலும், நிலை பெறுதற் பொருளிலும் வரும்",

சூத்திரம்:

“மன்னே அசை நிலை ஒழியிசை ஆக்கம்
கழிவு மிகுதி நிலைபேறு ஆகும்”

மற்று

மற்றறிவாம் நல்வினையாம் இனையம் என்னாது— இதில் மற்று என்பது நல்வினையை விரைந்து அறிவாம் என்னும் வினையை மாற்றி இனிமேல் விரையாமல் அறிவாம் என்னும் வினையைத் தருதலால் வினை மாற்று.

மற்று என்னை ஆள்க - இதில் மற்று என்பது வேறு பொருள் இன்றி நின்றலால் அசை நிலை.

ஊழிற் பெருவலியாவுள மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும் - இதில் மற்று என்பது ஊழ்வினைக்கு மறுதலையாவதோர் உபாயம் எனப் பொருள் தருதலால் பிறிது.

“மற்று என்னும் இடைச் சொல் வினைமாற்றுப் பொருளையும், அசைத்து நின்றற் பொருளையும், பிறிது என்னும் பொருளையும் தரும்”

சூத்திரம்:

“வினைமாற்று அசைநிலை பிறிதெனும் மற்றே”

குறிப்பு:- மற்றிவளுங் கோற் கண்ணளாகுங் குனிந்து - இதில் மற்று என்பது பின் என்னும் பொருளைத் தந்தது.

அம்ம

அது மற்றம்ம — இதில் அம்ம என்பது வேறு பொருள் இல்லாமல் வந்ததால் உரையசை.

அம்ம வாழி தோழி— இதில் அம்ம என்பது ஒன்று சொல்லுவேன் கேள் என்னும் ஏவல் பொருளாய் வந்தது.

“அம்ம என்னும் இடைச்சொல் உரையசைப் பொருளிலும், ஒன்று சொல்லுவேன் கேளும் என்னும் ஏவல் பொருளிலும் வரும்.

சூத்திரம்:

“அம்ம உரையசை கேண்மின் என்றாகும்.”

ஆங்கு

ஆங்கத் திறனல்ல யாம் கழற— இதில் ஆங்கு என்பது வேறு பொருள் கொடாததால் அசைநிலை.

ஆங்காங் காயினுமாக— இதில் ஆங்கு என்பது அவ்விடத்து என்று பொருள் படுதலால் இடம்.

“ஆங்கு என்னும் இடைச்சொல் அசைநிலை. இடம் என்ற இரு பொருட்களில் வரும்.”

என

மகன்பிறந்தானெனத் தந்தை மகிழ்ந்தான் — இதில் என என்பது வினையோடு இயைந்தது.

அழுக்காறென ஒருபாவி— இதில் என என்பது பெயரோடு இயைந்தது.

பொள்ளென வாங்கே புறம் வேரார் — இதில் என என்பது குறிப்போடு இயைந்தது.

ஒல்லெனஒலித்தது — இதில் என என்பது இசையோடு இயைந்தது.

நிலமென நீரென நெருப்பென — இதில் என என்பது எண்ணோடு இயைந்தது.

வெள்ளென விளர்த்தது — இதில் என என்பது பண்போடு இயைந்தது.

“என என்ற இடைச்சொல், வினை, பெயர், குறிப்பு, இசை, எண், பண்பு ஆகிய ஆறு பொருளிலும் வரும்”.

சூத்திரம்:

“வினை பெயர் குறிப்பு இசை எண் பண்பு ஆறிலும் எனவெனும் மொழி வரும் — — —

8. உரிச் சொல்

வெள்ளைமாடு மோதியது — இதில் பல நிறங் கொண்ட மாடுகளின் கூட்டத்தில் வெண்மை நிறங் கொண்ட மாட்டையே இது பிரித்துக் காட்டுகிறது. இவ்வாறு அம்மாட்டின் பண்பை இது தெரிவித்தலால் இது உரிச் சொல்லாகும். இது பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவுவதால் இது பெயர் உரிச்சொல்.

நனி உண்டான் — இதில் நனி என்பது உண்ணுதலாகிய வினைச் சொல்லைத் தழுவுவதால் இது வினை உரிச்சொல்.

“பெயர் வினைகளின் பண்பை உணர்த்தி அவற்றிற்கு உரிமை பூண்டு நிற்பதே உரிச் சொல்லாம் அது பெயர் உரிச்சொல், வினை உரிச்சொல் என்று இருவகைப்படும்.”

9. கெழு, மல்லல்

கெழு

செங்கேழ் வெண்கொடி — இதில் கெழு என்ற உரிச்சொல் நிறம் என்னும் பண்பை உணர்த்திற்று.

“கெழு என்ற உரிச்சொல் நிறம் என்ற பண்பை உணர்த்தும்.”

மல்லல்

மல்லலம் வரை — இதில் மல்லல் என்ற உரிச்சொல் வளம் என்னும் பொருளில் வந்தது.

“மல்லல் என்ற உரிச்சொல் வளம் என்ற பொருளில் வரும்.”

III. பொது

1. வெளிப்படை, குறிப்பு

நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், வந்தான், சென்றது— இச்சொற்கள் வெளிப்படையாகத் தம் பொருளை உணர்த்தின.

ஊர் சிரித்தது — இதில் 'ஊர்' என்பது ஊரிலுள்ள மக்களைக் காட்டிற்று. இச் சொல் குறிப்பாகவே தன் பொருளை உணர்த்திற்று.

ஆயிரம் மக்கள் பொருதார் - இதில் மக்கள் என்னும் பொதுப் பெயர் போர் என வரும் சொல்லால், பெண்பாலை ஒழித்து ஆண்பாலைக் குறிப்பால் காட்டிற்று. இவ்வாறு வருவது ஒன்றொழி பொதுச் சொல்லாம்.

மரைமலர் - இதில் மரை என்னும் விகாரச் சொல் மலர் என்னும் சொல்லால் தாமரையைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று. இவ்வாறு வருவது செய்யுள் விகாரச் சொல்லாம்.

கால் கழுவி வந்தான் - இதில் கால் என்னும் தகுதி வழக்குச் சொல், கழுவி என வருஞ் சொல்லால் மலர் என்பதைக் குறிப்பால் காட்டிற்று. இவ்வாறு வருவது தகுதி வழக்குச் சொல்லாம்.

ஊர் மகிழ்ந்தது - இதில் ஊர் என்னும் இடப் பெயர் மகிழ்ந்தது என வருஞ் சொல்லால், மக்கள் என்பதைக் குறிப்பால் காட்டிற்று. இவ்வாறு வருவது ஆகுபெயராம்.

பொற்றொடி வந்தாள் - இதில் பொற்றொடி என்பது வந்தாள் என வரும் சொல்லால், பெண்ணைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று. இவ்வாறு வருவது அன் மொழித் தொகையாம்.

இப்போது பொன்னன் - இதில் பொன்னன் என்பது இப்போது என முன் நிற்குஞ் சொல்லால், பொன்னையுடையவனாய் இருக்கிறான் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்திற்று. இவ்வாறு வருவது வினைக் குறிப்பாம்.

ஆத்திசூடி படித்தான் - இதில் ஆத்திசூடி என்ற முதற் குறிப்புச் சொல், படித்தான் என வருஞ் சொல்லால் அச் சொற்றொடரை முதலிலுள்ள நூலை உணர்த்திற்று.

ஐவரொடு குந்தி வந்தாள் - இதில் ஐவர் என்ற தொகைக் குறிப்புச் சொல் குந்தி, எனவரும் சொல்லால் பாண்டவரைக் குறிப்பால் காட்டிற்று.

கல்லைக் கடிக்க நன்கு சமைத்தாய் - இதில் சமைத்தாய் என்ற பிற குறிப்புச் சொல், கல்லைக் கடிக்க என நிற்குஞ் சொல்லால் நன்றாய்ச் சமைக்கவில்லை என்பதைக் குறிப்பால் காட்டிற்று.

“இரு திணையிலும் ஆண்பால், பெண்பால்களுள் ஒன்றை ஒழிக்கும் பொதுச் சொற்களும், வலித்தல், மெலித்தல் முதலிய ஒன்பது வகைச் செய்யுள் விகாரச் சொற்களும், இடக்கரடக்கல் முதலிய மூவகைத் தகுதி வழக்குச் சொற்களும், ஆகு பெயர்ச் சொற்களும், அன் மொழித் தொகைச் சொற்களும், குறிப்பு வினைச் சொற்களும், முதலில் நிற்கிற மொழியைக் குறிக்கிற சொற்களும், பொருளின் தொகையைக் குறிக்கும் சொற்களும், முதற் குறிப்புத் தொகைக் குறிப்புமல்லாத பலவழி

யாலும் குறிப்பாய் வரும் பிற குறிப்புச் சொற்களும், இவை போல்வன பிறவும், குறிப்பினால் பொருளைத் தருகிற சொற்களாம். இவையல்லாதவை யெல்லாம் வெளிப்படையாய்ப் பொருட்களைத் தருகிற சொற்களாம்.”

சூத்திரம்:

“ஒன்றுஒழி பொதுச்சொல் விகாரம் தகுதி
ஆகுபெயர் அன்மொழி வினைக் குறிப்பே
முதல்தொகை குறிப்போடு இன்ன பிறவும்
குறிப்பில் தருமொழி அல்லன வெளிப்படை”

2. மரபு

குதிரைக் குட்டியைக் குதிரைக் கன்று என்று கூறுதல் கூடாது. நமது பெரியோர்கள் குதிரைக் குட்டி என்றே அதை அழைத்தனர். அவ்வாறு நாமும் அதை அழைக்க வேண்டும். அஃதில்லாது குதிரைக்கன்று என்று அதைக் கூறினால் அது மரபு வழவாகும். இது போலவே யானை லத்தி என்பதை யானைச் சாணம் என்றும், பசுவின் சாணம் என்பதைப் பசுவின் லத்தி என்றும், வாழைக் கன்று என்பதை வாழைக்குட்டி என்றும், வாழைகுஞ்சு என்றும், ஆட்டிடையனை ஆட்டுப் பாகன் என்றுங் கூறுதல் மரபு வழி. இவை போல மற்றையவற்றையும் கொள்க.

“எந்தப் பொருளை எந்தச் சொல்லால் எவ்வழி யால் அறிவுடையோர் சொன்னார்களோ அப்பொருளை அச்சொல்லால் எவ்வழியால் சொல்லுதலே மரபாம்.”

சூத்திரம்:

“எப்பொருள் எச்சொலின் எவ்வாறு உயர்ந்தோர் செப்பினர் அப்படிச் செப்புதல் மரபே.”

3. வழுவமைதிகள்— திணை, பால், இடம், காலம், மரபு.

வழா நிலை

அவன் வந்தான், அவள் வந்தாள், அவர்கள் வந்தார்கள், அது வந்தது, அவை வந்தன— இவற்றில் அவன், அவள், அவர்கள், அது, அவை என்ற சொற்கள் வந்தான், வந்தாள், வந்தார்கள், வந்தது, வந்தன என்ற திணை, பால். எண், இடம் முதலிய வற்றுள் தமக்கொத்த நிலையில் முறையே பொருந்தின.

நேற்று வந்தான்— இதில் காலம் ஒத்து வந்தது.

இவ்வாறு “சொற்கள் தொடருமிடத்து, முடிக்கப் படுஞ்சொற்களோடு முடிக்குஞ் சொற்கள் தொடருமிடத்து, முடிக்கப்படுஞ் சொற்களோடு முடிக்குஞ் சொற்கள் திணை, பால், இடம், காலம், வினா, விடை, மரபு என்ற வகைகளில் மாறுபடாமல் தொடர்ந்து இலக்கணக் குற்றமில்லாது நிற்பது வழாநிலையாம்.

வழு

அவன் வந்தது - இதில் அவன் என்பது உயர் திணை. வந்தது என்பது அஃறிணை. ஆகவே உயர்திணை, அஃறிணை முடிவை ஏற்பது வழுவாகும். இது திணைவழுவாகும். இதுபோலவே

அவன் வந்தாள் — இது பால்வழு

யான் வந்தான் — இது இடவழு

நாளே வந்தான் — இது காலவழு

கறக்கிற எருமை பாலோ சினையோ? இது வினாவழு.

‘பட்டுக்கோட்டைக்கு வழி எது? என்றால்
‘கொட்டைப் பாக்கு எட்டுப் பணம்’ என்பது விடை
வழு.

யானை ஓட்டியை இடையன் என்பது மரபு வழு.

“இருதிணையும், ஐம்பாலும், மூ வி ட மு ம்,
முக்காலமும், வினாவும், விடையும், பலவகை மரபுகளும்
ஆகிய ஏழும் தத்தம் முறை தவறி வந்தால் வழுவாகும்”.

சூத்திரம்:

‘திணையே பால் இடம் பொழுது வினா இறை
மரபாம் ஏழும் மயங்கினும் வழுவே.’

வழுவமைதிகள்

இலக்கணக் குற்றம் உள்ளதாகக் காணப்பட்டா
லும் அவ்வாறு இருக்கலாமென முன்னோரால் ஏற்றுக்
கொள்ளப்பட்டதே வழுவமைதியாம்.

திணை வழுவமைதி

நம்பி பொன் பெரியன்	—பொருள்	இவற்றில் உயர் திணை எழுவா யின் பயனிலை யோடு அஃறிணை எழுவாய் முடிந் தது.
நம்பி நாடு பெரியன்	—இடம்	
நம்பி வாழ்நாள் பெரியன்	—காலம்	
நம்பி மூக்குக் கூரியன்	—சினை	
நம்பி குடிமை நல்லன்	—குணம்	
நம்பி நடை கடியன்	—தொழில்	

மேற்கூறியவற்றில் பொன் என்னும் அஃறிணை
எழுவாய் நம்பி என்னும் உயிர்திணை எழுவாயினது
பயனிலைபாகிய பெரியன் என்னும் உயிர்திணை வினை
யைக் கொண்டு முடிதலால் வழுவாகி தொடர்பு

உண்டாயிருத்தல் பற்றிச் சார்த்தி முடித்தலால் வழு
வமைதியாயிற்று. அஃறிணையாகிய பொன்னினது
தன்மையாகிய பெருமை அதனையுடைய உயர்திணை
யாகிய நம்பியின் மேல் ஏற்றப்பட்டது.

ஒரு பசுவின் கன்றினை 'என் அம்மை வருகிருள்'
என்று அஃறிணைப் பொருளை உயர்திணையாகக் கூறு
வதும் திணை வழுவமைதியாம்.

“உயர்திணை எழுவாயைத் தொடர்ந்து வந்து
தானும் எழுவாயாக நிற்கிற அஃறிணையாகிய பொருள்
இடம் முதலிய ஆறும் அவ்வுயர் திணையோடு சேர்த்து
முடிக்கப்பட்டால் அவ்வுயர்திணை முடிபைப் பெறுவன
வாம்.”

சூத்திரம்:

“உயர்திணை தொடர்ந்த பொருள் முதல் ஆறும்
அதனோடு சார்த்தின் அத்திணை முடிபின்”

திணை, பால், மரபு வழுவமைதி

திணை

பொன்னனும் குதிரையும் வந்தார்கள் - இ தி ல்
இரு திணையுங் கலந்து சிறப்பினால் வந்தார்கள் என்
னும் உயர்திணை முடிபைப் பெற்றன-உயர் திணையா
யிருத்தல் இங்கு சிறப்பு.

பார்ப்பார் தவரே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார், மூத்
தார் இளையார் பசுப் பெண்டிர் என்று இவர்கட்கு -
இதில் இரு திணையும் கலந்து மிகுதியால் இவர்கள்
என்னும் உயர்திணை முடிபைப் பெற்றன. பசு என
அஃறிணைப் பொருள் ஒன்றேயாக பார்ப்பார் முதலிய
உயர்திணைப் பொருள் ஏழாதல் இங் கே க மிகுதி.

முர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா - இதில் இரு திணையுங் கலந்து இழிவினால் விடா வென அஃறிணை முடிபைப் பெற்றன - இங்கு இழிவு.

பால்

தானும் தன் தையலும் தாழ் சடையோன் ஆண்டிலனேல் - இதில் ஆண் பாலும் பெண் பாலுங் கலந்து சிறப்பினால் ஆண்டிலன் என்னும் ஆண்பால் முடிபைப் பெற்றன. பெண்ணினும் ஆண் உயர்ந்தமை இங்கே சிறப்பு.

தோழனும் தானும் வந்தான். தோழியும் தானும் வந்தாள். என ஒருமை முடிபையும் ஏற்றும்.

மரபு

கறியுஞ் சோறும் உண்டான். மாலையும் முடியும் கவித்தான் - இவற்றில் வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய பல பொருட்கள் கலந்து சிறப்பினால் உண்டான், கவித்தான் என ஒரு பொருளுக்குரிய வினை முடிபைப் பெற்றன. உண்ணல் என்னும் வினைக்குரிய சோறு தின்னல் என்னும் வினைக்குரிய கறியினும் தலைமையுடைமையும், கவித்தல் என்னும் வினைக்குரிய முடிசூடுதலென்னும் வினைக்குரிய மாலையினும் தலைமையுடைமையும் இங்கே சிறப்பு.

“திணைகளும், பால்களும் வெவ்வேறு வினைகளுக்குரிய பல பொருட்களும் கலந்து ஒரு தொடராக வருவனவாயின் அவை சிறப்பினாலும், மிகுதியினாலும், இழிவினாலும் ஒரு முடிபைப் பெறுவனவாம்.”

சூத்திரம்:

“திணைபால் பொருள் பல விரவின சிறப்பினும் மிகவினும் இழிபினும் ஒருமுடி பினவே”

திணை பால் வழுவமைதி

பால்

தன்மகனை 'என் அம்மை வந்தாள்' என்பது உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

ஒருவனை 'அவர் வந்தார்' என்பது உயர்த்திச் சொல்லுதலால் ஒருமைப்பால் பன்மைப்பாலாயிற்று.

'மகிழ்வார்க்கும் அல்லார்க்கும் தாயாகித் தலையளிக் கும் தண் துறையூரன்' என்பது சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

'எனைத்துணையராயினும் என்னும் தினைத்துணையும் தேரான் பிறனில் புகல்' என்பது கோபத்தினால் பன்மைப்பால் ஒருமைப்பாலாயிற்று.

பெண்வழிச் செல்லுபவனை 'இவன் பெண்' என்பது இழிவினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

திணை

ஒரு பசுவை என் அம்மை வந்தாள்', என்பது உவப்பினால் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று.

'பசுங்கிளி யார் சென்றார்க்கு' என்பது உயர்த்திச் சொல்லுதலால் அஃறிணை உயர்திணையாயிற்று,

'தம் பொருள் என்பதம் மக்கள்' என்பது சிறப்பினால் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

'ஏவவும் செய்கலான் தான் தேரான் அவ்வுயிர் போ ஓமளவும் ஓர் நோய்' என்பது கோபத்தினால் உயர்திணை அஃறிணையாயிற்று.

மகளை 'அப்பன் வந்தான்' என்றும் மகளை அம்மை வந்தாள் என்றும் கூறுவது மரபு வழுவமைதியாகும்.

“மகிழ்ச்சியினாலும், மேன்மைப்படுத்திச் சொல்லுதலினாலும், சிறப்பினாலும், பழிப்பினாலும் பாலும் திணையும் வழுவி வந்தாலும் வழுவமைதியேயாம்”

சூத்திரம்:

“உவப்பினும் உயர்வினும் சிறப்பினும் செறவினும் இழப்பினும் பால்திணை இழுக்கினும் இயல்பே”

பால் இடவழுவமைதி

பால்

‘வெயிலெல்லாம் மறைத்தது மேகம்’ — இதில் வெயில் என்னும் ஒருமைப் பாலில் எல்லாம் என்னும் பன்மைப் பாற் சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

‘இரண்டு கண்ணும் சிவந்தது’ — இதில் இரண்டு என்னும் பன்மைப் பாலில் சிவந்தது என்னும் ஒருமைப் பார் சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது.

இடம்

‘சாத்தன் தாய் இவை செய்வேனோ?’ — இதில் யான் எனச் சொல்ல வேண்டும். தன்மையில் தாய் எனப் படர்க்கைச் சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. இது தன்மைப் படர்க்கை,

எம்பியை ஈங்குப் பெற்றேறன் -- இதில் தன் தம்பியை முன்னிலைப் படுத்தி அவனையே நோக்கிக் கூறுதலால் நின்னையெனச் சொல்ல வேண்டும்.

முன்னிலையில் எம்பியை யெனப் படர்க்கைச் சொல்
சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. இது முன்னிலைப்
படர்க்கை.

நீயோ, அவனோ - யார் இது செய்தார்? நீயோ,
அவனோ, யானோ, யார் இது செய்தார்? நீயோ, யானோ
யார் இது செய்தார்? நீயோ, அவனோ, யானோ யார்
இது செய்தார்? - எனக் கலந்து ஓரிடத்தில் பிற இடம்
வருதலுங் கொள்க.

“ஒருமைப் பாலில் பன்மைபால் சொல்லையும், பன்
மைப் பாலில் ஒருமைபால் சொல்லையும், ஓரிடத்தில்
பிற இடச் சொல்லையும் தழுவிக்கூறுதலும் உண்டு”.

சூத்திரம்:

“ஒருமையில் பன்மையும் பன்மையில் ஒருமையும்
ஓரிடம் பிற இடம் தழுவலும் உளவே”

கால வழுவமைதி

மலை நிற்கிறது - இதில் மலை முன் நின்றது. அது
இப்பொழுது நிற்கிறது. பின்னும் அது நிற்கும்
என்று அறியலாம். இது போலவே ‘கடவுள் அளிக்
கின்றார்’ - என்பதில் கடவுள் அளித்தல் முக்காலத்
துக்கும் பொருந்தும். இவ்வாறு முன்று காலங்களிலும்
ஒத்து நடக்கின்ற பொருளை நிகழ் காலத்திற்
சொல்லுவர்,

“முன்று காலங்களிலும் தம் தொழில் இடைவிடா
மல் ஒரு தன்மையாய் நடக்கின்ற பொருட்களை நிகழ்
காலத்தினால் அறிவுடையோர் சொல்லுவர்.”

சூத்திரம்:

“முக்காலத்தினும் ஒத்தியல் பொருளைச்
செப்புவர் நிகழும் காலத் தானே”

உண்டு போவதற்கு இருப்பவனை விரைவில் உடன் கூட்டிக்கொண்டு போக வேண்டிய மற்றொருவன் 'இன்னும் உண்டிலையோ?' என்றால் அவன் 'உண்டேன் உண்டேன்' என்பான். உண்ணுகிற ஒருவனை வினவினால் அவனும் 'உண்டேன் உண்டேன்' என்பான். இவற்றில் விரைவினால் எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டன.

அக்காட்டிற்குப் போனால் கூறை பறி கொடுத்தான். பறி கொடுக்கிறான். களவு செய்தால் கையறுக்கப்பட்டான். கையறுக்கப்படுகிறான் என்பவற்றில் மிகுதியினால் எதிர்காலம், இறந்தகாலமும், நிகழ்காலமும் சொல்லப்பட்டது. கூறை பறி கொடுத்தலும், கையறுக்கப்படுதலும் சிறுபான்மை தப்பினாலும் தப்புமாதலால் மிகுதி எனப்பட்டன.

அறம் செய்தால் சுவர்க்கம் புகுந்தான். புகுகின்றான். ஏறும்பு முட்டைகொண்டு திட்டேறினால் மழை பெய்தது. பெய்கின்றது என்பவற்றில் தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமும், நிகழ்காலமும் சொல்லப்பட்டது. சுவர்க்கம் புகுதற்கு அறஞ்செய்தல் காரணமென்பது சாத்திரப் பிரமாணத்தினாலும், மழை பெய்ததற்கு ஏறும்பு முட்டை எடுத்துக் கொண்டு மேட்டில் ஏறுதல் அறிகுறி என்பது கண்கூடு பிரமாணத்தினாலும் தெளியப்பட்டதனால் தெளிவாயின.

யாம் முன்னே விளையாடுவது இச் சோலை, விளையாடுகிறது இச் சோலை — இவற்றில் வேறு ஒரு காரணமும் இல்லாமல் இயல்பினால் இறந்தகாலம், எதிர்காலமும் நிகழ்காலமும் சொல்லப்பட்டது.

“விரைவினாலும், மிகுதியினாலும், தெளிவினாலும்-
இம் மூன்று காரணங்களினால்லாமல் இயல்பினாலும்
மூன்று காலங்களும் ஒன்று மற்றொன்றாக மாற்றிச்
சொல்லவும் படும்”

சூத்திரம்:

“விரைவினும் மிகுவினும் தெளிவினும் இயல்பினும்
பிறழவும் பெறு உம் முக் காலமும் ஏற்புழி”

4. ஒருபொருட் பன்மொழி

மீ மிசை ஞாயிறு — இதில் மீ என்றாலும் மிசை
என்றாலும் மேல் என்பதே பொருள். இவைகள்
ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள்.

புனிற்றிளங்கன்று — இதில் புனிறு, இளம் என்ற
சொற்கள் ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்கள்.
இவைகள் ஒரு பொருட் பன்மொழி அல்லது மீ
மிசைச் சொல் என்று வழங்கப்பெறும்.

“ஒரு பொருளைக் குறித்து வருகிற பல சொற்கள்
அவ்வாறு வருவதற்குக் காரணம் இல்லையாயினும்
சிறந்து நிற்பதால் அவை மரபுவழுவென்று நீக்கப்
படாது. வழுவமைதி என்று கொள்ளப்படும்”.

சூத்திரம்:

“ஒரு பொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா”

5. இரட்டைக்கிளவி — அடுக்குத் தொடர் (வேறுபாடுகள் உட்பட)

இரட்டைக்கிளவி

ஆற்றில் நீர் சலசலவென ஓடுகின்றது - இதில்
சல என்ற சொல் தனித்து வழங்காது. சல சல
வென்றே வழங்கும். இதுபோலவே மழமழவென்று

பேசிஞன். கடகடவென்று சிரித்தான் - இவற்றிலுள்ள மழ மழ, கடகடவென்ற இரட்டைச் சொற்களும் பிரிந்து ஒலிக்கா.

“இரட்டிப் பினின்றும் பிரிந்து தனித்து ஒலியாத சொற்களே இரட்டைச் சொற்களாம்.”

அடுக்குத் தொடர்

அன்றே அன்றே-இதில் அன்று என்ற சொல் இருதடவைகள் வந்து பொருளில்லாது நின்றலால் இது அசைநிலை.

போ போ போ போ - இதில் போ என்ற சொல் நான்கு தடவைகள் வந்திருக்கின்றது. இவ்வாறு வருவது விரைவு.

எறி எறி எறி - இதில் எறி என்ற சொல் மூன்று தடவைகள் வந்திருக்கின்றது. இவ்வாறு வருவது கோபம்.

வாழ்க வாழ்க - இதில் வாழ்க என்ற சொல் இரு தடவைகள் வந்துள்ளன. இவ்வாறு வருவது மகிழ்ச்சி.

பாம்பு பாம்பு பாம்பு— இதில் பாம்பு என்ற சொல் மூன்று தடவைகள் வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருவது அச்சம்.

வாழேன் வாழேன்— இதில் வாழேன் என்ற சொல் பல தடவைகள் வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருவது துன்பம்.

ஏ ஏ இவளொருத்தி பேடி— இதில் ஏ என்ற சொல் பல தடவைகள் வந்துள்ளது. இவ்வாறு வருவது இசைநிறை.

“அசைநிலைக்கும், விரைவு, கோபம், மகிழ்ச்சி, அச்சம், துன்பம் முதலிய பொருட்களின் நிலைக்கும், இசையை நிறைப்பதற்கும் ஒரே சொல் இரண்டு, மூன்று, நான்கு தடவைகள் அடுக்கி வருவதே அடுக்குத் தொடராம்.”

குறிப்பு:- அசைநிலையடுக்கில் சொல்லுக்குப் பொருள் கிடையாது. இசைநிறையடுக்கில் ஒன்றுக்குப் பொருள் உண்டு.

அடுக்குத் தொடருக்கும்
இரட்டைக்கிளவிக்கும் உள்ள வேறுபாடு

1. அடுக்குத் தொடரில் உள்ள சொல் தனித்தனி நின்று பொருள் தரும்.

இரட்டைக்கிளவி தனித்து வராது. வந்தால் அச் சொல்லுக்குப் பொருளும் இராது.

2. அடுக்குத் தொடரிலுள்ள சொல் பல தடவைகள் அடுக்கி வருவதோடு அசைநிலை, விரைவு முதலிய பொருட்களில் வரும்.

இரட்டைக்கிளவி ஒரே பொருளில் இரு தடவைகள் தான் அடுக்கி வரும்.

6. இனங்குறித்தல்

சோற்றை உண்டான் — என்றால் அதனோடு கறியைத் தின்றான் முதலியனவும், ‘வெற்றிலை தின்றான்’ என்றால் அதனோடு பாக்கு, சுண்ணாம்பு தின்றான் என்பதும், ‘நஞ்சு உண்டவன் சாவான்’ என்றால் நஞ்சுண்

டவள் சாவாள், நஞ்சுண்டவர் சாவார், நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டவை சாம் என்பனவும் சொல்லாமலே அமையும். இவற்றுள் சோறு என்னும் பெயர்ச் சொல், ஒழிந்த கறி முதலிய தன் இனங்களையும், உண்டான் என்னும் வினைச்சொல் தின்றுன் முதலிய தன் இனங்களையும், வெற்றிலை என்னும் பெயர்ச் சொல் மற்றையப் பாக்கு, சுண்ணாம்புகளையும், உண்டவன் சாவான் என்னும் ஆண் பாற் பெயர் வினைகள் மற்றைய நான்கு பாற் பெயர் வினைகளையும் கொள்ளுதற்குரியனவாம்.

“நால்வகைச் சொற்களுள் ஒரு சொல் தன்னை உணர்த்துவதோடு ஒழிந்து நின்ற தன் இனங்களையும் தழுவிக் கொள்ளுதற்கு உரியதே இனங்குறித்தலாம்.”

IV. புணர்ச்சி

1. பண்புத் தொகைப் புணர்ச்சி

நல்லன், சிறு பொருள் — இவற்றில் நன்மை, சிறுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போயிற்று.

கரியன், சிறியிலை — இவற்றில் கருமை, சிறுமை என்பவற்றின் மை விசுதிபோய் உகரம் இகரமாயிற்று.

பாசி, மூதூர் — இவற்றில் பசுமை, முதுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போய் ஆதி நீண்டது.

பைந்தார் — இதில் பசுமை என்பதன் மை விசுதி போய் நடு நின்ற உயிர்மெய்யுங் கெட்டு, முதலிலிருக்கும் அகரம் ஐ காரமாகி, வரும் எழுத்திற்கு இன வெழுத்து மிகுந்தது.

குற்றி, நட்பாறு — இவற்றில் குறுமை, நடுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போய்த் தன் ஒற்று இரட்டியது.

செய்யன், வெவ்வுயிர் — இவற்றில் செம்மை, வெம்மை என்பவற்றின் மை விசுதி போய் முன் நின்ற மகர மெய் திரிந்தது.

“மை விசுதி போதலும், நடுவில் நின்ற உகரம் இகரமாதலும், முதலில் நின்ற குறில் நெடிலாதலும், முதலில் நின்ற அகரம் ஐகாரமாதலும், தன் மெய் நடுவே மிகுதலும், மை விசுதிக்கு முன்னே நின்ற மெய் வேறு ஒரு மெய்யாதலும், வருகிற வல்லெழுத்

துக்கு இனமாகிய மெல்லெழுத்து மிகுதலும் இவை
பேரால் வன பிறவும் பண்புச் சொற்களுக்கு
இயற்கையாம்.”

சூத்திரம்:

“ஈறு போதல் இடையகரம் இய்யாதல்
ஆதி நீடல் அடியகரம் ஐயாதல்
தன்ஒற்று இரட்டல் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிகல் இனையவும் பண்பிற்கு இயல்பே.”

குறிப்பு: இவ்விகாரங்கள் பதப்புணர்ச்சிக்கே யன்றி விசுதிப்
புணர்ச்சிக்கும் பொருந்தும்.

செங்கதிர் — இது செம்மையாகிய கதிர் என விரி
யும். இவ்வாறு, பண்புப் பகுதி மாத்திரம் நிலை மொழி
யாய் நின்று பண்பு கொள் பெயருடன் புணர்வதே
பண்புத் தொகைப் புணர்ச்சி. இதில் மை என்னும்
பண்புப் பெயர் விசுதியும் ஆகிய என்னும் சொல்லும்
மறைந்து நிற்கின்றன.

சாரைப் பாம்பு — இதில் சாரை என்பது சிறப்புப்
பெயர். பாம்பென்பது பொதுப்பெயர். இவ்வாறு
வருவது இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை என்று
பெயர் பெறும்.

“பண்புப் பகுதி மாத்திரம் நிலை மொழியாய் நின்று
பண்புகள் பெயருடன் புணர்வது பண்புத் தொகைப்
புணர்ச்சியாம். மை என்னும் பண்புப் பெயர் விசுதியும்
ஆகிய என்னும் சொல்லும் இதில் மறைந்து வரும்.

சிறப்புப் பெயருக்கும் பொதுப் பெயருக்கும்
இடையில் ஆகிய என்னும் சொல் மறைந்து புணர்தல்
இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாம்.”

சூத்திரம்:

“பண்பை விளக்கும் மொழி தொக்கனவும்
ஒரு பொருட்கு இரு பெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை”

2. உயிரீறு, மெய்யீறு - பொது விதி

அல்வழி

இள	+	ஞாயிறு	=	இளஞாயிறு
பனை	+	நீண்டது	=	பனைநீண்டது
பொன்	+	மெலிது	=	பொன்மெலிது
வேர்	+	யாது	=	வேர்யாது
எஃகு	+	வலிது	=	எஃகுவலிது

வேற்றுமை

வலி	+	ஞமலி	=	வலிஞமலி
பூ	+	நீட்சி	=	பூநீட்சி
மண்	+	மாட்சி	=	மண்மாட்சி
கல்	+	யாளை	=	கல்யாளை
வாள்	+	வலிமை	=	வாள் வலிமை

இவற்றில் ஞ, ந, ம, ய, வக்கள் இ ய ல் ப ா யி ன் .
மற்றைய ஈறுகளுக்கும் இங்ஙனமே காண்க.

அல்வழி

மெய்	+	ஞான்றது	=	மெய்ஞ்ஞான்றது
மெய்	+	நீண்டது	=	மெய்ந்நீண்டது
மெய்	+	மாண்டது	=	மெய்ம்மாண்டது

வேற்றுமை

மெய்	+	ஞாற்சி	=	மெய்ஞ்ஞாற்சி
மெய்	+	நீட்சி	=	மெய்ந்நீட்சி
மெய்	+	மாட்சி	=	மெய்ம்மாட்சி

இவற்றில் குறில் வழி மெலி மிக்கன.

அல்வழி

கை	+	ஞான்றது	=	கைஞ்ஞான்றது
கை	+	நீண்டது	=	கைந்நீண்டது
கை	+	மாண்டது	=	கைம்மாண்டது

வேற்றுமை

கை	+	ஞாற்சி	=	கைஞ்ஞாற்சி
கை	+	நீட்சி	=	கைந்நீட்சி
கை	+	மாட்சி	=	கைம்மாட்சி

இவற்றில் தனி ஐவழி மெலி மிக்கன.

அல்வழி

நொ	+	ஞெள்ள	=	நொஞ்ஞெள்ளா
நொ	+	நாகா	=	நொந்நாகா
நொ	+	மாடா	=	நொம்மாடா

வேற்றுமை

து	+	ஞெள்ளா	=	துஞ்ஞெள்ளா
து	+	நாகா	=	துந்நாகா
து	+	மாடா	=	தும்மாடா

இவற்றில் நொ, து முன்மெலி மிக்கன. இவை வினையாதலால் அல்வழி. [நொ— வருந்து, து—உண். இவை இரண்டும் ஒருமை யேவல். ஞெள்ளா முதலியன விளிப்பெயர்.]

அல்வழி

மண்	+	நீண்டது	=	மண்நீண்டது
முள்	+	நீண்டது	=	முண்ணீண்டது
பொன்	+	நீண்டது	=	பொன்னீண்டது
கல்	+	நீண்டது	=	கன்னீண்டது

வேற்றுமை

மண்	+	நீட்சி	=	மண்ணீட்சி
முள்	+	நீட்சி	=	முண்ணீட்சி
பொன்	+	நீட்சி	=	பொண்ணீட்சி
கல்	+	நீட்சி	=	கண்ணீட்சி

இவற்றில் ண, ள, ன, ல வழி ந த் திரிந்தது.

“இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களையும் இறுதியாக வுடைய எல்லா வகைச் சொற்களுக்கும் முன்னே வருகிற ஞகர, நகர, மகர, யகர, வகரங்கள் இயல்பாதலும், தனிக்குற்றெழுத்தின் பின் நின்ற யகர மெய்க்கும், ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாகிய உயிர், உயிர் மெய் என்னும் ஐகாரத்துக்கும், ஒரெழுத்து ஒரு மொழியாகிய நொ என்பதற்கும், து என்பதற்கும் முன் வருகிற ஞகர, நகர, மகரங்கள் மிகுதலும் ஆகும். ணகர, ளகர, னகர, லகர மெய்களின் பின் வருகிற நகரமானது திரியும்.”

சூத்திரம்:

“எண்மு வெழுத்து ஈந்(று) எவ்வகை மொழிக்கும் முன்வரு ஞநமய வக்கள் இயல்பும் குறில்வழி யத்தனி ஐ நொது முன்மெவி மிகலுமாம் ணளனல வழிநத் திரியும்”

**3. விஞ்சு சுட்டின் முன்
நாற்கணமும்புணர்தல்**

எ + அணி = எவ் வணி — இதில் எகர விஞ் வின் முன் உயிர் வந்ததால் இடையில் வகர மெய் தோன்றிற்று.

எ + யாணை = எவ்யாணை — இ தி ல் எகர வினா வின் முன் யகரம் வந்ததால் இ டை யி ல் வகர மெய் தோன்றிற்று.

அ + அணி = அவ்வணி, இ + யாணை = இவ்யாணை — சுட்டெழுத்துக்களுக்கு முன் உயிரும், யகர மும் வர, இடையே வகர மெய் தோன்றிற்று.

எ + குதிரை	=	எக்குதிரை	இவற்றில் எகர வினாவுக்கும் முச்சுட்டுக்கும் முன்பிறவர வந்த மெய் தோன்றியது.
அ + சேனை	=	அச்சேனை	
இ + தண்டு	=	இத்தண்டு	
உ + படை	=	உப்படை	
எ + நாடு	=	எந்நாடு	
அ + மனை	=	அம்மனை	

அ + இடை = ஆயிடை — சுட்டு நீண்ட விடத்து யகரம் தோன்றியது.

“எகர வினா அ, இ, உ என்ற முச்சுட்டுக்கள் இவற்றின் முன் உயிரெழுத்தும், யகர மெய்யும் வரின் இடையே வகர மெய் தோன்றும்; மற்றைய மெய்கள் வரின் இடையே, வந்த மெய் தோன்றும். செய்யுளில் சுட்டெழுத்து நீண்டு வரும் பொழுது இடையே யகர மெய் தோன்றும்,

சூத்திரம்:

“எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்
உயிரும் யகரமும் எய்தின் வவ்வும்
பிறவரின் அவையும் தூக்கில் சுட்டு
நீளின் யகரமும் தோன்றுதல் நெறியே”

4. வேற்றுமை அல்வழிப் புணர்ச்சிகள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

மரம்+வெட்டினான் — இதன் பொருள் மரத்தை வெட்டினான் என்பது. இதில் இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு தொக்கியிருக்கிறது. ஆனால் மரத்தை வெட்டினான் என்பதில் ஐ உருபு வெளிப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு “வேற்றுமை உருபுகள் இடையில் மறைந்தேனும் வெளிப்பட்டேனும் நிற்க நிலைமொழி வருமொழி புணர்வது வேற்றுமைப் புணர்ச்சியாம். அது வேற்றுமைத் தொகை விரியென இரு வகைப்படும்.

வேற்றுமைத் தொகை	வேற்றுமை விரி	
மரம் வெட்டினான்	(ஐ) மரத்தை வெட்டினான்	2
கல்லெறிந்தான்	(ஆல்) கல்லால் எறிந்தான்	3
மன்னன் மகன்	(கு) மன்னனுக்கு மகன்	5
மலை வீழ்ருவி	(இன்) மலையின் வீழ்ருவி	4
பொன்னன்கை	(அது) பொன்னனது கை	6
வீடுபுகுந்தான்	(கண்) வீட்டின்கண்புகுந்தான்	7

முதல் வேற்றுமைக்கும் எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் தமக்கென வேறு உருபுகள் இல்லையாகையால் உருபுகள் வெளிப்பட்டும், மறைந்தும் சொற்கள் புணரும். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் அவை அடங்கா. ஆகவே வேற்றுமைப் புணர்ச்சியுள் இரண்டாம் வேற்றுமை முதல் ஏழாம் வேற்றுமை முடிய வுள்ள ஆறு வேற்றுமைகள் அடங்கும்.

வேற்றுமை உருபு மறைந்து நிற்க, நிலை மொழியும் வருமொழியும் புணர்வதே வேற்றுமைத் தொகையாகும். வேற்றுமை உருபு வெளிப்பட்டு நிற்க, நிலைமொழியும் வரு மொழியும் புணர்வதே வேற்றுமை விரி எனப்படும். இது வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர் என்றும் வழங்கப்படும்”

உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை

நீர்க்குடம் (நீரையுடைய குடம்) - இது இரண்டாம் வேற்றுமை.

பொற்குடம் (பொன்னாலாகிய குடம்) - இது மூன்றாம் வேற்றுமை.

நோய் மருத்து (நோய்க்குத் தரும் மருந்து) - இது நான்காம் வேற்றுமை.

மலையருவி (மலையினின்று விழும் அருவி) - இது ஐந்தாம் வேற்றுமை.

காட்டுப் புலி (காட்டிலுள்ள புலி) - இது ஏழாம் வேற்றுமை.

மேற் கூறியவற்றில் வேற்றுமை உருபே அன்றிப் பொருளும் மறைந்து நிற்கின்றன. இவையே உருபும் பொருளும் உடன் தொக்க தொகையாம். இது உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை என்றும் கூறப்படும்.

“வேற்றுமை உருபு அன்றி பொருளும் மறைந்து வரும். அவையே உருபும் பொருளும் உடன் தொக்க தொகை என்றும், உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை என்றும் வழங்கப்பெறும்”;

அல்வழிப் புணர்ச்சி

கொல் யானே, கருங் குதிரை — என்பவைகள் கொல் + யானே, கருமை + குதிரை என்ற சொற்கள் சேர்ந்து உண்டாயின. ஆகவே வேற்றுமை யல்லா நிலையில் இரு சொற்கள் புணருகின்றன. இவ்வாறு இரு சொற்கள் வேற்றுமையல்லாத நிலையில் புணருவது அல்வழிப் புணர்ச்சி.

“வேற்றுமை அல்லாத வழியில் நிலைமொழியோடு வருமொழி புணர்வது அல்வழிப் புணர்ச்சி எனப்படும்.”

கருங் குதிரை — இதில் கருமை + குதிரை என்ற இரு சொற்கள் சேர்ந்தன. ஆகிய என்ற சொல் மறைந்து நிற்கிறது. இவ்வாறு வருவது தொகையாகும். இது தொகைநிலைத் தொடர் என வழங்கும்.

பொன்னன் வந்தான் - இதில் பொன்னன் + வந்தான் என்ற இரு சொற்கள் சேர்ந்தன. உருபு முதலியன இதில் மறைந்து நிற்கவில்லை. இவ்வாறு வருவது தொகை நிலையாகும். இது தொகை நிலைத் தொடர் என வழங்கும்.

“அல்வழியுள் நிலைமொழி வருமொழி இரண்டும் சேர, அவற்றின் பொருளை விளக்குவது மறைந்து நிற்கும். அதுவே தொகை நிலைத் தொடர் எனப்படும். அவ்வாறு மறைதலின்றி வருவது தொகைநிலைத் தொடர் எனப்படும்.

தொகைநிலைத் தொடர்

கொல் யானே - இது கொன்ற யானே, கொல்கிற யானே, கொல்லும் யானே என விரியும். இவ்வாறு

பெயரெச்சத்தின் பகுதிமாத்திரம் நிலைமொழியாய் வர வருமொழியோடு புணர்வது வினைத்தொகையாகும். சூத்திரம்:

“காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை”

பண்புத் தொகை

செங்கதிர்— இது செம்மையாகிய கதிர் என விரியும். இதில் மை விகுதி மறைந்து நிற்கிறது.

கருங்குதிரை — இது வண்ணப் பண்புத்தொகை
வட்டக்கல் — இது வடிவுப் பண்புத்தொகை
ஒரு பொருள் — இது அளவுப் பண்புத் தொகை
இன்சொல் — இது சுவைப் பண்புத்தொகை
பனைமரம் — இரு இரு பெயரொட்டுப்
பண்புத்தொகை

“மை என்னும் பண்புப் பெயர் விகுதியும், ஆகிய என்ற பண்பு உருபும் தொக்கு வருவது பண்புத் தொகையாம். இது வண்ணம், வடிவு அளவு, சுவை என்ற நான்கு பொருளிலும் வரும். ஒரு பொருளுக்கு இருபெயர் வந்து இருபெயர் ஒட்டுப் பண்புத்தொகை என்றும் பெயர் பெறும்.”

சூத்திரம்:

“பண்பை விளக்கும் மொழிதொக் கனவும்
ஒரு பொருட்கு இரு பெயர் வந்தவுங் குணத்தொகை”

உவமத் தொகை

மதி முகம்— இது மதி போன்ற முகம் என விரியும். இதில் மதி- உவமானம், முகம்- உவமேயம் போன்ற உவம உருபு. உவம உருபு தொக்கு நிற்கிறது. இது உவமத்தொகை.

உவமை உருபு தொக்கு நிற்க உவமானச் சொல்லும், உவமேயச் சொல்லும் தொடர்ந்து வருவது உவமத் தொகையாம்.

சூத்திரம்:

“உவம உருபு இலது உவமத் தொகையே”.

உவம உருபுகள்

சூத்திரம்:

“போலப் புரைய ஒப்ப உறழ்
மானக் கடுப்ப இயைய ஏய்ப்ப
நேர நிகர அன்ன இன்ன
என்பவும் பிறவும் உவமத்து உருபே”

உம்மைத் தொகை

கபிலபரணர் — கபிலரும் பரணரும் என இது விரியும். இவ்வாறு விரிவது எண்ணல் ஆம்.

சாணரை — இது ஒரு சாணும் அரையும் என விரியும். இவ்வாறு விரிவது நீட்டல் ஆம்.

கழஞ்சேகால் — இது ஒரு கழஞ்சும் காலும் என விரியும். இவ்வாறு விரிவது எடுத்தல் ஆம்.

நாழியாழாக்கு — இது ஒரு நாழியும் ஆழாக்கும் என விரியும். இவ்வாறு விரிவது முகத்தல் ஆம்.

இவற்றில் ‘உம்’ என்னும் இடைச் சொல் தொக்கு நிற்கிறது. ஆகவே இது உம்மைத் தொகை.

“எண்ணல், எடுத்தல், முகத்தல், நீட்டல் – என்ற நான்கு வகை அளவைச் சொற்களும் தம் முன் தனித் தனி அடுக்கி வருமிடத்து ‘உம்’ என்ற இடைச்சொல் தொக்கு நிற்பதே உம்மைத் தொகையாம்.”

சூத்திரம்:

“எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்
எனும் நான்கு அளவையுள் உம் இலது அத்தொகை”

குறிப்பு:- சேர சோழ பாண்டியர், புலிவிற் கெண்டை – இவை பன்மொழித் தொடர்.

அன்மொழித் தொகை

பூங்குழல் வந்தாள் — இது பூவையுடைய குழலையுடைய பெண் வந்தாள் என விரியும். இது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாம். (இவ்வாறு ஏழாம் வேற்றுமை முடிய ஆறு அன்மொழித் தொகைகள் உண்டு).

தாழ் குழல் வந்தாள் — இது தாழ்ந்த கூந்தலையுடைய பெண் வந்தாள் என விரியும். ஆகவே இது வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாம்.

ஆண்டகை தந்தான் — இது ஆண்மையாகிய தகுதியை உடையவன் தந்தான் என விரியும். ஆகவே இது பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாம்.

துடியிடை சென்றாள் — இது துடிபோலும் இடையை உடையவள் சென்றாள் என விரியும். ஆகவே இது உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாம்.

உயிர்மெய் — இது உயிரு ம் மெய்யும் கூடிய எழுத்து என விரியும். ஆகவே இது உம்மைத் தொகை புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகையாம்.

“வேற்றுமை, வினை, பண்பு, உவமை, உம்மை என்ற ஐவகைத் தொகை நிலைத்தொடர் வகைகளும் நிற்க, அவற்றின் மீது அவையல்லாத பிற மொழிகள் தொக்கு வருவது அன் மொழித் தொகையாம்.”

சூத்திரம்:

“ஐந்தொகை மொழிமேல் பிற தொகல் அன்மொழி”

தொகா நிலைத் தொடர்

1. உண்டான் மனிதன் — இது தெரிநிலை வினை முற்றுத் தொடர்.

பெரியன் கொற்றன் — இது குறிப்பு வினை முற்றுத் தொடர்.

2. உண்ட சாத்தன் — இது தெரிநிலை பெயரெச்சத் தொடர்.

கரிய சாத்தன் — இது குறிப்புப் பெயரெச்சத் தொடர்.

3. உண்டு வந்தான் — இது தெரிநிலை வினையெச்சத் தொடர்.

விருந்தின் றி உண்ணான் — இது குறிப்பு வினையெச்சத் தொடர்.

4. முருகன் வந்தான் — இது எழுவாய்த் தொடர்.

5. முருகா! வா — இது விளித் தொடர்.

6. குடத்தை வனைந்தான் — இது வேற்றுமைத் தொகாநிலைத் தொடர்.
7. மற்றொன்று — இது இடைச் சொல் தொடர்.
8. நனி பேதை — இது உரிச் சொல் தொடர்.
9. பாம்பு பாம்பு — இது அடுக்குத் தொடர்.

“வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், எழுவாயும், விளியும் ஆகிய ஐவகைப் பொருளில் பெயர் வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், வேற்றுமைப் பொருளில் அவற்றின் உருபுகளாகிய இரண்டாவது முதலிய ஆறு உருபுகளும் இடையில் விரிந்து நிற்கப் பெயர் வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும், இடைச்சொல் புணர்ச்சியும், உரிச்சொல் புணர்ச்சியும், ஒரு சொல் அடுக்கி வரும் புணர்ச்சியும் ஆகிய ஒன்பதும் தொகாநிலைத் தொடர்களாம்”.

சூத்திரம்:

“முற்று ஈரெச்சம் எழுவாய் விளிப் பொருள்
ஆறுஉரு பிடையுரி அடுக்குஇவை தொகாநிலை”.

குறிப்பு:- மேற்கூறிய இரு வழியிலும் வந்த தொடர்களெல்லாம் தழுவு தொடராம். அதாவது நிலைமொழியானது வருமொழியோடு பொருட் பொருத்த முறத் தழுவிய தொடராம். மேற்கூறிய இரு வழியிலும் தழாத் தொடரும் உண்டு. அதாவது நிலைமொழியானது பொருட் பொருத்த முறத் தழுவாத தொடரும் உண்டு.

நீர் க் குடம் — இது நீரையுடைய குடம் என விரியும்.

நீர் என்பது உடைய என்பதைத் தழுவித் குடம் என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்தலால் இது தழாத் தொடராகிய வேற்றுமைத் தொகை. இவ்வாறு தொக்கு வருவது உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகையாம்.

மரத்தைச் சாத்தன் வெட்டினான்— இதில் மரத்தை என்பது வெட்டினான் என்பதைத் தழுவிச் சாத்தன் என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்ததனால் இது தழாத் தொடராகிய வேற்றுமை விரியாம்.

சுரையாழ அம்மி மிதப்ப— இதில் சுரைமிதப்ப, அம்மி ஆழ எனக் கூட்டப்பட வேண்டும். அஃதாவது சுரை என்பது ஆழ என்பதையும், அம்மி என்பது மிதப்ப என்பதையும் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்தன. ஆகவே இவை தழாத் தொடராகிய அல்வழிப் புணர்ச்சியாம்.

“வேற்றுமைப் புணர்ச்சி ஐ ஆல், கு, இன். அது, கண் என்ற ஆறு உறுப்பு களும் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் பொருந்துவதனால் இது ஆறு வகைப்படும்.”

அல்வழிப் புணர்ச்சி, வினைத் தொகை, பண்புத் தொகை, உவமத் தொகை, உம்மைத் தொகை, அன் மொழித் தொகை என்ற தொகை நிலைத் தொடர் ஐந்தும், எழுவாய்த் தொடர், விளித் தொடர், பெயரெச்சத்

தொடர், வினையெச்சத் தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர், இடைச்சொல் தொடர், உரிச்சொல் தொடர், அடுக்குத்தொடர் ஆகிய ஒன்பது தொகா நிலைத் தொடரும் சேரப்பதினான்கு வகைப்படும்.

சூத்திரம்:

வேற்றுமை ஐ முதல் ஆறாம் அல்வழி
தொழில்பண்பு உவமை உம்மை அன்மொழி
எழுவாய் விளியீர் எச்சம்முற்று இடைஉரி
தழுவு தொடர் அடுக்கென ஈரேழே.

5. மெய்யீற்றின் முன்மெய்

(ணகர, னகர, ஈறு, யகர, ரகர, முகர ஈறு,
லகர ளகர ஈறு — பொது விதி)

மெய்யீற்றின் முன்மெய்

வேள் + யாவன் — வேளியாவன் — இதில் நிலைமொழி ஈற்றில் 'ளகர' மெய் வந்தது. அதன்முன் வருமொழி முதலில் யகர மெய் வந்திருக்கிறது. இரண்டும் புணரும் போது இடையில் இகரம் சேர்ந்தது. இது அல்வழிப் புணர்ச்சி.

மண் + யாப்பு — மண்ணியாப்பு — இதில் நிலைமொழி ஈற்றில் ணகர மெய் வந்தது. அதன்முன் வருமொழி முதலில் யகர மெய் வந்திருக்கிறது. இரண்டும் புணரும் போது இடையில் இகரம் சேர்ந்தது. இது வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.

“யகரம் ஒழிந்த, மொழிக்கு இறுதியில் வரும் ஞ, ண, ந, ம, ன ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் பத்து மெய்களின் முன், வருமொழி முதலில் யகரம் வந்தால் இகரம் இடையில் வந்து சேரும்”

சூத்திரம்:

“தன்ஒழி மெய்ம்முன் யவ்வரின் இகரம் துன்னும் என்று துணிநரும் உளரே”

ணகர, னகர ரறு

கண் + களிறு = கட்களிறு— இதில் நிலைமொழி ஈற்றில் ணகர ஒற்று வந்தது. அதன் முன் வருமொழி முதலில் வல்லினம் நிற்க ணகர ஒற்று டகர ஒற்று ஆயிற்று.

பொன் + தகடு = பொற்றகடு— இதில் நிலைமொழி ஈற்றில் னகர ஒற்று வந்து, அதன் முன் வருமொழி முதலில் வல்லினம் நிற்க னகர ஒற்று றகர ஒற்று ஆயிற்று.

மேற்கூறிய இரண்டும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.

மண்	+	மாட்சி	=	மண் மாட்சி
மண்	+	வன்மை	=	மண் வன்மை
பொன்	+	மாட்சி	=	பொன் மாட்சி
பொன்	+	வன்மை	=	பொன் வன்மை

வேற்று
மையில்
பிறவர
இயல்
பாயின.

மண்	+	பெரிது	=	மண் பெரிது
மண்	+	மாண்டது	=	மண்மாண்டது
மண்	+	யாது	=	மண்யாது
பொன்	+	பெரிது	=	பொன்பெரிது
பொன்	+	மாண்டது	=	பொன்மாண்டது
பொன்	+	யாது	=	பொன்யாது

அல்வழியில் பலவும் வர இயல்பாயின.

“ணகர, னகரங்கள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வரு மொழி முதலில் வல்லினம் வந்தால், முறையே டகரமாக வும், றகரமாகவும், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் இயல்பாகவும் ஆகும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில் மூன்றின மெய்கள் வந்தாலும் இயல்பேயாம்.”

சூத்திரம்:

“ணன வல்லினம் வரட்டறவும் பிறவரின்
இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக்கு; அல்வழிக்கு
அனைத்துமெய் வரினும் இயல்பாகும்மே”

யகர, ரகர, முகரவீறு

வேய்	+	கடிது	=	வேய்கடிது	} இவற்றில் யகர ரகர, முகர மெய் களின் முன் வல் லெழுத்துகள் இயல் பாகப் புணர்ந்தன.
வேர்	+	சிறிது	=	வேர்சிறிது	
வீழ்	+	தீது	=	வீழ்தீது	

மெய்	+	கீர்த்தி	=	மெய்க்கீர்த்தி	} இவற்றில் யகர, ரகர, முகர மெய் களின் முன் வல் லெழுத்துக்கள் மிகுந்தன.
கார்	+	பருவம்	=	கார்ப்பருவம்	
யாழ்	+	கருவி	=	யாழ்க் கருவி	

முன்னால் கூறியவைகள் அல்வழிப் புணர்ச்சி.

நாய் + கால் = நாய்க்கால்	}	இவற்றில் வல்லெழுத்துகள் மிக்கன.
தேர் + தட்டு = தேர்த்தட்டு		
ஊழ் + பயன் = ஊழ்ப்பயன்		

வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேயங்குழல்	}	இனத் தோடு உறழ்ந் தன.
ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு		
குமிழ் + கோடு = குமிழ்க்கோடு, குமிழங்கோடு		

மேற்கூறியவைகள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி.

“யகர, ரகர, முகர மெய்களின் முன் ககர, சகர, தகர, பகரங்கள் வந்தால் அல்வழியில் இயல்பாதலும், வேற்றுமையில் மிகுதலும், வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுந்து விகற்பித்தலும் ஆகும்”.

சூத்திரம்:

“யரழ முன்னர்க் கசதப அல்வழி
இயல்பும் மிகலும் ஆகும் வேற்றுமை
மிகலும் இனத்தோடு உழழ்தலும் விதிமேல்”

லகர, ளகர, ஈறு - பொதுவிதி

கால் + குறை = காற்குறை	}	இவற்றுள் லகர, ளகர மெய்கள் முன், வலி வர வேற்றுமையில் றகர டகரங்களாகத் திரிந்தன.
முள் + குறை = முட்குறை		

கால் + குறிது = கால் குறிது, காற்குறிது
முள் + முறிது = முள் குறிது, முட்குறிது

இவற்றுள் லகர, ளகர மெய்களின் முன், வலிவர அல்வழியில் உறழ்ந்து வந்தன.

கல் + நெரிந்தது = கன்னெரிந்தது
வாள் + மாண்டது = வாண் மாண்டது } இவை
அல்வழிப்
புணர்ச்சி.

கல் + மலை = கன்மலை
வாள் + மாண்பு = வாண்மாண்பு } இவை
வேற்றுமைப்
புணர்ச்சி.

மேற்கூறிய இருவகை புணர்ச்சியிலும் மெல்லினம்
வர லகர, ளகர ஒற்றுக்கள் முறையே னகர, ணகர
ஒற்றுக்களாகத் திரிந்தன.

கால் + யாது = கால்யாது
முள் + வலிது = முள்வலிது } இவை
அல்வழிப்
புணர்ச்சி.

கல் + யானை = கல்யானை
தோள் + வலிமை = தோள்வலிமை } இவை
வேற்றுமைப்
புணர்ச்சி.

மேற்கூறிய இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் லகர,
ளகர ஒற்றுக்களின் முன், இடையினம் வர அவை
இயல்பாயின.

“மொழி இறுதியிலுள்ள லகர, ளகர மெய்கள்
வல்லினம் வர வேற்றுமையில் முறையே றகர, டகர,
மெய்களாகத் திரியும். அல்வழியில் றகர, டகரங்களாகத்
திரிந்தும், திரியாமலும் விகற்பித்தலும் ஆகும். வேற்
றுமை, அல்வழி இரண்டிலும் மெல்லினம் வர
முறையே அவை னகர, ணகரமெய்களாகத் திரியும்.
இடையினம் வந்தால் அவை இயல்பாகும்.

சூத்திரம்:

“லளவேற்றுமையில் றடவும் அல்வழி
அவற்றோடு உறழ்வும் வலிவரின் ஆம்: மெலி
மேவின் னணவும் இவை வரின் இயல்பும்
ஆகும் இருவழி யானும் என்ப”.

V. யாப்பு

தளை, அடி, தொடை

தளை

நின்ற சீரின் ஈற்றசையோடு வருஞ்சீரின்
முதலசை ஒன்றியாயினும், ஒன்றாமலாயினும் கூடி
நிற்பதே தளையாம்.

நேர்முன் நேரும், நிரைமுன் நிரையும் வருவதே
ஒன்றுதலாம். நேர்முன் நிரையும் நிரைமுன் நேரும்
வருவதே ஒன்றாமையாம்.

அத்தளை (1) நேரொன்றாசிரியத்தளை (2) நிரை
யொன்றாசிரியத்தளை (3) வெண்சீர் வெண்டளை
(4) இயற்சீர் வெண்டளை (5) ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
(6) ஒன்றாவஞ்சித்தளை (7) கலித்தளை என ஏழு வகைப்
படும்.

1. மாமுன் நேர்வருவது — நேரொன்றாசிரியத்தளை.
2. விளமுன் நிரை வருவது — நிரையொன்றா
சிரியத்தளை.
3. காய்முன் நேர் வருவது— வெண்சீர் வெண்டளை.
4. மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவது—
இயற்சீர் வெண்டளை.
5. கனிமுன் நிரைவருவது — ஒன்றிய வஞ்சித்தளை.
6. கனிமுன் நேர்வருவது — ஒன்றாவஞ்சித்தளை.
7. காய்முன் நிரைவருவது— கலித்தளை.
இவ்வாறு தளை ஏழு வகைப்படும்.

தளை கூறல்

நிரை நேர்	நிரை நேர்	நிரை நேர்	நேர் நேர்
அக ர	முத ல	வெழுத் தெல் லாம்	ஆ தி
புளிமா	புளிமா	புளிமாங்காய்	தேமா

நிரை நேர்	நிரை நேர்	நிரை நேர்
பக வன்	முதற் றே	யுல கு
புளிமா	புளிமா	புளிமா

அகர முதல - மாமுன் நிரை வந்துள்ளது - இது இயற்சீர் வெண்டளையாம்.

முதல வெழுத்தெல்லாம் - மாமுன் நிரை வந்துள்ளது - இது இயற்சீர் வெண்டளையாம்.

வெழுத் தெல்லாம் ஆதி - காய் முன் நேர் வந்துள்ளது - இது வெண்சீர் வெண்டளையாம்.

இவ்வாறே மற்றையவற்றையுங் கண்டு கொள்க.

அடி

மேற் சொல்லிய தளைகள் ஒன்றும் பலவும் அடுத்து வருவதே அடியாம்.

அவ்வடி (1) குறளடி (2) சிந்தடி (3) அளவடி
(4) நெடிலடி (5) கழிநெடிலடி என்று ஐந்து வகைப்படும்,

1. குறளடி

திரைத்த சாலிகை
நிரைத்த போனிரைந்
திரைப்ப தேன்களே
விரைக்கொண் மாலையாய்

இப்பாவின் அடிகள் நான்கில் ஒவ்வொன்றும் இரு சீர்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே இதில் உள்ள ஒவ்வோர் அடியும் குறளடியாகும்.

“ இரு சீர்களால் வருவதே குறளடியாம்.”

2. சிந்தடி

இருது வேற்றுமை இன்மையாற்
கருதி மேற்றுறக் கத்தினே
னரிது வேற்றுமை யாகவே
கருது வேற்றடங் கையினாய்

இப்பாவின் அடிகள் நான்கில் ஒவ்வொன்றும் மூன்று சீர்களைக் கொண்டு இருக்கின்றது. ஆகவே இதிலுள்ள ஒவ்வோரடியும் சிந்தடியாம்.

“ மூன்று சீர்களால் வருவதே சிந்தடியாம்.”

3. அளவடி

மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்துஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார்—செவ்வி
அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்.

இப்பாவில் முதல் மூன்று அடிகளில் ஒவ்வொன்றும் நான்கு சீர்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆகவே அவைகளில் ஒவ்வொன்றும் அளவடியாம்.

“ நான்கு சீர்களால் வருவதே அளவடியாம்.”

4. நெடிலடி

வென்றான் வினையின் தொகையாய் விரிந்து தன்க
 னென்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின் னொழியாது முற்றும்
 சென்றான் நிகழுங் சுடர்குழொளிமூர்த்தி யாகி
 நின்ற னடிக் கீழ் பணிந்தார் வினைநீங்கி நின்றார்.

இப்பாவில் ஒவ்வோரடியும் ஐந்து சீர்கள்
 கொண்டிருப்பதால் ஒவ்வொன்றும் நெடிலடி.

5. கழிநெடிலடி வரும் இடம் கண்டு கொள்க.

தொடை (எதுகை, மோனை, முரண்)

பல அடிகளிலாயினும், பல சீர்களிலாயினும்
 எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பதே தொடை எனப்
 படும்.

அது எதுகை, மோனை, முரண், அளபெடை,
 இயைபு என ஐந்து வகைப்படும். அந்தாதித் தொடை
 என்றும் ஒன்று உண்டு.

எதுகைத்தொடை

ஒல்லும் வகையான் அறவினை ஓவாதே
 செல்லும்வா யெல்லாம் செயல்.

இப்பாவில் ஒல்லும், செல்லும் என்ற சீர்களில்
 முதல் எழுத்து அளவொத்து நிற்க, லகர ஒற்று
 இரண்டிலும் ஒன்றி வந்தது. இவ்வாறு வருவதே
 எதுகைத்தொடை. இதில் இரு அடிகளில் வந்ததால்
 அடியெதுகையாம்.

செல்லும், யெல்லாம் என்ற சீர்களிலும் இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வந்ததால் இதுவும் எதுகைத் தொடைதான். இவைகள் சீர்களில் வந்ததால் சீர் எதுகையாம்.

“அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பதே எதுகையாம். இது அடியெதுகை, சீர் எதுகை என இரு வகைப்படும்”

சீர் எதுகைகளின் விரிவு

பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்தி - இவ்வாறு அளவடியில் முதல் இரு சீர்களில் எதுகை அமைவதே இணையெதுகை.

பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி-இவ்வாறு அளவடியில் முதற் சீர், மூன்றாம் சீர்களில் எதுகை அமைவதே பொழிப்பு எதுகை.

மின்னிவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய — இவ்வாறு அளவடியில் முதற் சீர் நான்காம் சீர்களில் எதுகை அமைவதே ஒருஉவெதுகை.

நன்னிற மென்மலை மின்னிடை வருத்தி — இவ்வாறு அளவடி இரண்டாஞ்சீர், மூன்றாஞ்சீர்களில் எதுகை அமைவதே கூழையெதுகை.

என்னையு மிடுக்கண் டுன்னுவித் தின்னிடை — இவ்வாறு அளவடியில் இரண்டாம் சீர் தவிர மற்றைய சீர்களில் எதுகை அமைவதே மேற்கதுவாயெதுகை.

அன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர்க் — இவ்வாறு அளவடியில் மூன்றஞ்சீர் தவிர மற்றையச் சீர்களில் எதுகை அமைவதே கீழ்க்கதுவாயெதுகை.

கன்னியம் புன்னை யின்னிழல் துன்னிய — இவ்வாறு அளவடியில் எல்லாச் சீர்களிலும் எதுகை அமைவதே முற்றெதுகை.

“சீர் எதுகைத் தொடை இணை, பொழிப்பு, ஒருஉ, கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய், முற்று என்று பல வகைப்படும்.”

வருக்கவெதுகை

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவனடி சேரா தார்.

இப்பாவில் முதலடி முதற்சீர், இரண்டாமடி முதற்சீர் இவற்றில் ற, றை என்பன எதுகையாக அமைந்தன, இவ்வாறு அமைவது வருக்க எதுகை.

நெடிவெதுகை

ஆவா வென்றே அஞ்சினர் ஆழ்ந்தார் ஒருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டார் ஒருசாரார்

இதில் முதல் இரண்டாம் அடிகளிலுள்ள முதல் சீர்களின் இரண்டாம் எழுத்து நெடிவாகும். இவ்வாறு வருவதே நெடிவெதுகை.

இனவெதுகை

தக்கார் தகவிலார் என்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

இதில் இரு அடிகளின் முதற்சீர்களின் இரண்டாம் எழுத்து, ககர சகர ஒற்றுக்கள். இவ்வாறு வருவது

இனவெதுகை. இது வல்லின எதுகை, மெல்லின எதுகை, இடையின எதுகை என மூவகைப்படும்.

“மேலும் வருக்க எதுகை, நெடிலெதுகை, இனவெதுகை என்ற பல பிரிவுகளும் உண்டு”

மோனைத் தொடை

“கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.”

இப்பாவில் கற்க, கசடற, கற்பவை, கற்றபின் என்ற சீர்களில் முதலெழுத்து ஒன்றி வந்தன. இவ்வாறு வருவது சீர்மோனை எனப்படும்.

“வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று”.

இப்பாவில் வருவிருந்து, பருவந்து என்ற சீர்களில் முதலெழுத்து ஒன்றி வந்தன. இவ்வாறு வருவது அடிமோனை எனப்படும்.

“செய்யுளில் பல அடிகளிலாவது, அடிகளின் சீர்களிலாவது முதலெழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது மோனையாம், அது அடிமோனை சீர்மோனை என இருவகைப்படும்.”

மேற் கூறியவாறு ஒன்றுபடுங்கால் பலவிடங்களில் ஒரே எழுத்து ஒன்று படுதலும் அதற்கு இனவெழுத்து ஒன்றுபடுதலுமுண்டு.

மோனை இனவெழுத்துக்கள்

(1) அ, ஆ, ஐ, ஓ	(4) ஞ, ந
(2) இ, ஈ, எ, ஏ, யா	(5) ம, வ
(3) உ, ஊ, ஒ, ஓ	(6) த, ச முதலியனவாம்.

சீர்மோனையின் விரிவு

அணிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி— இவ் வளவடியில் முதல் இரு சீர் க ளி ல் மோனை அமைந் துள்ளது. இவ்வாறு அமைவதே இணைமோனை.

அரிக்குரற் கிங்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி— இவ் வளவடியில் முதல், மூன்றாம் சீர்களில் மோனை அமைந் துள்ளது. இவ்வாறு அமைவது பொழிப்புமோனை.

அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி— இவ் வளவடியில் முதல், நான்காம் சீர்களில் மோனை அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு அமைவது ஒருஉமோனை.

அஞ்சிறை அணிவண்டு அரற்று நாடன்— இவ் வளவடியில் முதல் மூன்று சீர்களில் மோனை அமைந் துள்ளது. இவ்வாறு அமைவது கூழைமோனை.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலால்— இவ் வளவடியில் இரண்டாம் சீர் ஒழிய ஏனைய சீர்களில் மோனை அமைந்துள்ளது. இவ்வாறு அமைவது மேற்கதுவாய்மோனை.

அவிர்மதி அனைய திருநுதல் அரிவை— இவ் வளவடிச் செய்யுளில் மூன்றுஞ் சீர் ஒழிய மற்றையச் சீர்களில் மோனை அமைந்துள்ளது— இவ்வாறு அமைவது கீழ்க்கதுவாய்மோனை.

துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்கு
துப்பாய தூஉம் மழை

இப்பாவில் முதலடியில் நான்கு சீர்களிலும் மோனை அமைந் து ள் ள து. இவ்வாறு அமை வது முற்றுமோனை.

“சீர்மோனைத்தொடை, இணை, பொழிப்பு, ஒருஉ, கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய், முற்று எனப் பல வகைப்படும்.”

முரண்

அடிமுரண்

இருள் பரந் தன்ன மாநீர் மருங்கில்
நிலவுக் குவித்தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன நுண்டா துறைக்கும்
சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணு முடைய வாலணங்கே,

இதில் இருள் பரந்தன்ன என்பதற்கு நிலவுக் குவித்தன்ன என்பதும், இரும்பினன்ன என்பதற்கு பொன்னினன்ன என்பதும் பொருளாலாய முரணாகும். ஆனால் சிறுகுடி என்பதற்குப் பெருமதர் என்பது சொல்லாலாய முரண். இவை அடிகளில் வந்தன.

“பொருளால் முரணுதலும், சொல்லால் முரணுதலு மாய் அடி முதலெல்லாம் முரணி நின்றலே அடி முரணாகும்.

சீர்முரண்

சீறடிப் பேரகல் — — இதில் முதல் இரு சீர் களில் முரண் அமைந்துள்ளது. இது இணைமுரண்,

சுருங்கிய நுசுப்பில் பெருகு வடந்தாங்கி - இதில் முதல் மூன்றஞ்சீர்களில் முரண் அமைந்துள்ளது. இது பொழிப்பு முரண்.

குவிந்து சுணங்கரும்பிய — விரைந்து இதில் முதல் சீரிலும் நான்காம் சீரிலும் முரண் அமைந்துள்ளது. இது ஒருஉ முரண்.

சிறிய பெரிய நிகர்மலர் கோதைதன்—இதில் கடைச்சீர் தவிர மற்றையச் சீர்களில் முரண் அமைந்துள்ளது. இது கூழை முரண்.

வெள்வளைத் தோளும் சேயரிக் சுருங்கணும் — இதில் இரண்டாஞ் சீர் தவிர மற்றையச் சீர்களில் முரண் தொடை அமைந்துள்ளது. இது மேற்கதுவாய் முரண்.

இருக்கையு நிலையும் மேந்தெழி லியக்கமும் — இதில் மூன்றஞ் சீர் தவிர மற்றையச் சீர்களில் முரண் அமைந்துள்ளது. இது கீழ்க்கதுவாய் முரண்.

துவர்வாய் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியா—இதில் நான்கு சீர்களிலும் முரண் அமைந்துள்ளது. இது முற்று முரண்.

ஆகவே “முரண்தொடை, அடிமுரண், இணைமுரண், பொழிப்பு முரண், ஒருஉ முரண், கூழை முரண், மேற்கதுவாய் முரண், கீழ்க்கதுவாய் முரண், முற்று முரண் எனப் பலவகைப்படும்”.

2. நால்வகைப் பாக்கள் (பெயர்களும், எடுத்துக் காட்டுகளும்.)

வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா
என்பவைகளே நால்வகைப் பாக்களாகும்

வெண்பா

1. குறள் வெண்பா

நுனிக்கொம்பர் ஏறினார் அ.: திறந்து ஊக்கின்
உயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

2. சிந்தியல் வெண்பா

அந்திப் பொழுது கிடவார் நடவாரே
உண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்னந்தி
அல்குண் டடங்கல் வழி.

3. நேரிசை வெண்பா

உரைமுடிவு காணான் இளமையோ னென்ற
நரைமுது மக்க ளுவப்ப— நரைமுடித்துச்
சொல்லான் முறைசெய்தான் சோழன் குலவிச்சை
கல்லாமற் பாகம் படும்.

4. இன்னிசை வெண்பா

முட்டின் றெருவ ருடைய பொழுதின்கண்
அட்டிற்றுத் தின்பவ ராயிரவர் ஆபவே
கட்டலர்தார் மார்ப! கலியூழிக் காலத்துக்
கெட்டார்க்கு நடடாரோ இல்.

5. பஃஞெடை வெண்பா

வையக மெல்லாங் கழனியா-வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் றேயங்கள்-செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு-வான்கரும்பின்
சாறேயந் நாட்டுத் தலையூர்கள்-சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங்-கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
ஆனேற்றுன் கச்சி யகம்.

(வெண்பா மேற்கூறியவாறு, குறள் வெண்பா, சிந்தியல் வெண்பா, நேரிசை வெண்பா, இன்னிசை வெண்பா, பஃஞெடை வெண்பா என ஐ வகைப்படும்,)

ஆசிரியப்பா

1. நேரிசை யாசிரியப்பா

நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக் கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனெடு நட்பே.

2. இணைக் குறளாசிரியப்பா

நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையும்
சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரும்
சார னுடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாதே,

3. நிலைமண்டல வாசிரியப்பா

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னேரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

4. அடிமறி மண்டல வாசிரியப்பா

சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே
சூரர மகளி ராரணங் கினரே
வாரலை யெனினே யானஞ் சுவலே
சார னுட நீவர லாதே.

கலிப்பா

1. ஒத்தாழிசைக் கலி

தரவு

வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே ருய்த்திரிந்து
தோணெடுத்த கைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூண்டங்கு...கண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ

தாழிசை

சூருடைய கரிங்கானஞ் சொலற்கரிய வென்பவால்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே;
சேணுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரே நலமிலரே;
சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவால்
புலம்படைந்து நலந்தொலையப் போவாரோ
பொருளிலரே.

எனவாங்கு,

சுரிதகம்

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவேர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரொடு தானையிற் பொலிந்தே.

2. வெண்கலி

ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விறைஞ்சித்தன்
வார்மலர் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்தியவென்
தார்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறியுங்கொல்
சீர்நிறை கொடியிடை சிறந்து.

3. கொச்சகக்கலி

செல்வப்போர்ங் கதக்கண்ணன் செயிர் த்தெறிந்த
சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கோண்மு விடை நுழையு மதியம்போன்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்புக் கொளித்ததே.

வஞ்சிப்பா

பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின் மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நாளும்
மகிழ் மகிழ் தூஉங் கூரன்
புகழ்த லானாப் பெருவண் மையனே.

VI. அணி

1. எடுத்துக் காட்டுவமை

அகர முதல வெழுத் தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு.

இ ப் பா ட் டி ல் ‘அகர முதல வெழுத்தெல்லாம்’
என்பது உவமானம். ‘ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு’
என்பது உவமேயம். உவம உருபு இல்லை.

“உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் தனித் தனி
வாக்கியங்களாக நிறுத்தி, இடையில் உவம உருபு
கொடாமல் கூறுவதே எடுத்துக்காட்டுவமையணியாம்”

2. இல்பொருளுவமை

சிங்கத்தை யானைகள் வளைத்தாற் போல முருகனை
அசுரர்கள் சூழ்ந்தார்கள் — இதில் ‘சிங்கத்தை யானை
கள் வளைத்தன’ என்பது உலகத்தில் இல்லாதது.
இவ்வாறு இல்லாத பொருளை உவமையாகக் கொள்ளு
தலே இல்பொருள் உவமை.

“உலகத்தில் இல்லாத பொருளை உவமை கூறின்
இல்பொருளுவமை அணி எனப்படும்.”

3. ஏகதேச உருவகம்

இவன் பகைவர்க்குச் சிங்கம்— இதில் இவனைச்
சிங்கமென்று உருவகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்ப
பகைவரை யானையாக உருவகிக்கவில்லை.

“ஒரு பகுதியை உருவகப்படுத்தி, மற்றொரு பகுதியை உருவகப்படுத்தாது விடுதலே ஏகதேச உருவகமாகும்.”

4. தற்குறிப் பேற்றம்

சீதையின் முகத்தினது அழகுக்குத் தோற்றுச் சந்திரன் மறைந்தான்— இதில் சந்திரன் தோன்ற வேண்டிய காலத்துத் தோன்றி, மறைய வேண்டிய காலத்தில் மறைந்தான். அவன் மறைந்தது இயற்கை. அவன் தன்னைக் காட்டிலும் சீதையினது முகம் அழகு என்று கொண்டு மறைந்தான் என்பது கவி இயற்கைப் பொருளிடத்தே தனது கருத்தை ஏற்றிக் கூறுகின்றார். இது தற்குறிப்பேற்றம்.

“இயற்கையாகவுள்ள ஒரு பொருளினிடத்துக் கவி தனது கருத்தை ஏற்றிச் சொல்வதே தற்குறிப்பேற்ற அணியாம்”

5. பிறிது மொழிதல்

‘எலிப்பகை நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்’— இவ்வுவமானம் ‘வீரனொருவன் போருக்கு எழுந்தவுடன் வீரர் அல்லாதார் பலம் அழிவர்’ என்ற உவமேயம் தோன்றச் செய்கிறது. இது பிறிது மொழிதலாம்.

“ உவமானம் கூறிய மாத்திரத்தில் உவமேயம் பெற வைத்தலே பிறிது மொழிதல் அணியாம்”

VII. மொழிப் பயிற்சி

1. வாக்கிய வகைகள் செய்தேன் வினைகள் (வாக்கியங்களில்)

தனி வாக்கியம், தொடர் வாக்கியம், கலவை வாக்கியம் என்ற மூன்றும் ஒருவகையாகும்.

செய்தி வாக்கியம், கட்டளை வாக்கியம், வினா வாக்கியம், உணர்ச்சி வாக்கியம் என்பன மற்றொரு வகையாகும்.

செய் வினை வாக்கியம், செயப்பாட்டுவினை வாக்கியம், உடன்பாட்டு வாக்கியம், எதிர்மறை வாக்கியம், தன்வினை வாக்கியம், பிறவினை வாக்கியம் என்பன வேறு ஒருவகையாகும்.

இவற்றுள் 'செய்தேன் வினைகள்' என்ற தலைப்பு உடன்பாட்டு வாக்கியத்தையே குறிக்கும். இது இருதிணையிலும் ஐம்பாலிலும், இரு எண்ணிலும் மூன்று இடத்திலும் முக்காலத்திலும் வரும்.

இருதிணை

(உ-ம்) முருகன் செய்தான் - இது உயர்திணை உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

மாடு ஓடிற்று - இது அஃறிணை உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

ஐம்பால்

முருகன் செய்தான் - இது ஆண்பால் உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

வள்ளியம்மை செய்தாள் — இது பெண்பால் உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

அவர்கள் செய்தனர் — இது பலர்பால் உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

அது செய்தது — இது ஒன்றன்பால் உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

அவை செய்தன — இது பலவின்பால் உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

எண்

அவன் செய்தான், அவள் செய்தாள், அது செய்தது — இவை ஒருமை உடன்பாட்டு வாக்கியங்கள்.

அவர் செய்தனர், அவை செய்தன — இவை பன்மை உடன்பாட்டு வாக்கியங்கள்.

இடம்

நான் செய்தேன் — இது தன்மை உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

நீ செய்தாய் — இது முன்னிலை உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

அவன் செய்தான் — இது படர்க்கை உடன்பாட்டு வாக்கியம்.

மேற்கூறிய வாக்கியங்களெல்லாம் இறந்த காலத்தில் வந்த உடன்பாட்டு வாக்கியங்கள். நிகழ் காலம், வருங்காலம் என்ற இரண்டிற்கும் இவ்வாறே ஒட்டிக் காண்க.

செய்யேன் வினைகள்

‘செய்யேன் வினைகள்’ என்ற தலைப்பு எதிர் மறை வினையையே குறிக்கும்.

வினையின் செய்கையை மறுக்கிற வினையே எதிர் மறை வினையாகும். இதைப் பெற்று வரும் வாக்கியமே எதிர்மறை வினை வாக்கியமாம். உ ட ன் ப ா ட் டு வாக்கியம் போலவே இதுவும் பல வழிகளிலும் வரும்.

(உ-ம்) அவன் வந்திலன். நான் நடவேன்.

இறந்த கால, நிகழ்கால உடன்பாட்டு முற்றுக் களில் இடைநிலைக்கும், விகுதிக்கும் ந டு வே இல் என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையைச் சேர்த்தால் எதிர் மறை வினைமுற்று வரும்.

(உ-ம்) அவன் வந்திலன். அவள் வந்திலள். அவர் வந்திலர். அது வந்திலது. அவை வந்தில— இவை இறந்த காலத்தில் வந்த எதிர்மறைவாக்கியங்கள்.

மேற் கூறியவாறே நிகழ் காலங் கொள்க.

‘செய’ என்னும் வாய் பாட்டு எச்சச் சொல்லோடு ‘இல்லை’ என்ற சொல்லைச் சேர்த்தால் இறந்த காலங் காட்டும் எதிர் மறை வினையாகும்.

(உ-ம்) அவன் வரவில்லை, நீ வரவில்லை, நான் வரவில்லை.

ஆகார இடைநிலை எதிர் மறை யை உணர்த்தும்.

(உ-ம்) நான் செய்யேன். அது செய்யாது.

வினா

‘வினா’ என்பது வினாவாக்கியத்தைக் குறிக்கும்.

(உம்) அறிவில் சிறந்தவன் யாவன்?	}	இவை வினா வாக்கி யங்கள்.
நூல்களிற் சிறந்தது யாது?		
எங்கு அவன் சென்றான்?		

வினா வாக்கியங்களில் ஆ, எ, ஏ, ஓ, யா என்ற வினாவெழுத்துக்களைக் கொண்ட வினாச் சொற்களில் ஒன்று பயிலும். அவ்வாக்கியத்தின் இறுதியில் கேள்விக் குறியும் இருக்கும்.

மெய்ப்பாடு

‘மெய்ப்பாடு’ என்பது உணர்ச்சி வாக்கியத்தையே குறிக்கும்.

சுதந்திரம் அடைந்த நாடுகளிலும் மக்கள் இழிநிலையில் இருக்கின்றனரே! ஏற்பது இழிவன்றோ!

பிச்சைக்காரர்களின் நிலைமையை எண்ணினால் நெஞ்சம் புண்ணாகின்றதே!

இவைகள் உணர்ச்சிதரும் வாக்கியங்கள்.

கோபத்தில் ஒருவனது கண்கள் சிவக்கின்றன; புருவங்கள் மேலேறுகின்றன; முகத்தில் வியர்வை ஏற்படுகிறது; உதடுகள் துடிக்கின்றன - இதுவும் உணர்ச்சி தரும் வாக்கியமே.

“உடம்பினிடத்து உணர்ச்சி ததும்பச் செய்கிற வாக்கியமே மெய்ப்பாட்டு வாக்கியமாம். அதை உணர்ச்சி வாக்கியம் என்றுங் கூறலாம்”

2. வாக்கிய மாற்றம்

செய்வினை வாக்கியத்தைச் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியமாகவும், செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தைச் செய்வினை வாக்கியமாகவும் மாற்றுதல்.

செய்வினை	செயப்பாட்டுவினை
கொற்றன் கோவிலைக் கட்டினான்.	கோவில் கொற்றனால் கட்டப்பட்டது.
இவற்றில் தன்வினை வந்தது.	

அரசன் கோவிலைக் கட்டினான்.	அரசனால் கோவில் கட்டப்பட்டது.
இவற்றில் பிறவினை வந்தது.	

மேற்கூறியவற்றில் கொற்றன், அரசன் என்பன முதல் வேற்றுமைக்கருத்தாக்கள். இவையே கட்டினான் என்ற செய்வினையைக் கொண்டன. இச் செய்வினை வாக்கியங்களைச் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியமாக மாற்றும்பொழுது முதல் வேற்றுமைக்கருத்தாக்கள் கொற்றனால், அரசனால் என்று மூன்றாம் வேற்றுமைக்கருத்தாக்கள் ஆயின. செய்வினை படு என்ற விருதி கொண்டு கட்டப்பட்டது என்றாயிற்று. செய்வினையில் செயப்படு பொருள் கோவிலை என்று இரண்டாம் வேற்றுமையில் இருக்கிறது. அதுவே செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தில் முதல் வேற்றுமையாகிக் கோவில் என்று நிற்கிறது.

“செய்வினை வாக்கியத்தில் கருத்தோ முதல் வேற்றுமையிலும், செயப்படு பொருள் இரண்டாம்

வேற்றுமையிலும் இருக்கும். செயப்பாட்டு வினை வாக்கியத்தில் கருத்தா மூன்றும் வேற்றுமையிலும், செயப்படு பொருள் முதல் வேற்றுமையிலும் இருக்கும். செய்வினை செயப்பாட்டு வினையாகும் போது ‘படு’ விசுதிபெறும்”.

செயப்பாட்டு வினை

குடம் குயவனால்
செய்யப்பட்டது.

இவற்றில் தன் வினை வந்தது.

செய்வினை

குயவன் குடத்தைச்
செய்தான்.

ஆண்டி அரசனால்
வருவிக்கப்பட்டான்.

இவற்றில் பிறவினை வந்தது.

அரசன் ஆண்டியை
வருவித்தான்.

மேற்கூறியவற்றில் குயவனால், அரசனால் என்பன மூன்றும் வேற்றுமைக் கருத்தாக்கள். இவையே செய்யப்பட்டது, வருவிக்கப்பட்டான் என்ற செயப்பாட்டு வினைகளைப் பயனிலைகளாகக் கொண்டன. இச் செயப்பாட்டு வினை வாக்கியங்களை செய்வினை வாக்கியங்களாக மாற்றும் பொழுது குயவன், அரசன் என்று முதல் வேற்றுமைக் கருத்தாக்களாயின. இவற்றின் செயப்படு பொருளாகிய குடம், ஆண்டி என்பன குடத்தை, ஆண்டியை என்று இரண்டாம் வேற்றுமையாக மாறின. செயப்பாட்டு வினையிலுள்ள படு விசுதியும் போயிற்று.

“செயப்பாட்டுவினை வாக்கியத்தில் கருத்தா மூன்றும் வேற்றுமையிலும், செயப்படுபொருள் முதல் வேற்றுமையிலும் இருக்கும். ஆனால் செய்வினை

வாக்கியத்தில் கருத்தா முதல் வேற்றுமையிலும் செயப்
படுபொருள் இரண்டாம் வேற்றுமையிலும் இருக்கும்'
செயப்பாட்டுவினை செய்வினையாகும் போது படுவிகுதி
நீங்கப்பெறும்.

குறிப்பு: செய்வினை வாக்கியங்கள் தன்வினை, பிறவினை,
செயப்படுபொருள் குன்றியவினை, செயப்படு
பொருள் குன்றாவினை முதலியவற்றில் அமையும்.
தன்வினை, பிறவினை, இரண்டும் செயப்படுபொருள்
குன்றாவினையாக வரும். இவற்றால் அமையும்
செய்வினை வாக்கியங்களைத்தான் செயப்பாட்டு
வினை வாக்கியங்களாக மாற்ற முடியும். ஆனால்
செயப்படுபொருள் குன்றிய வினைகளால் அமையும்
செய்வினை வாக்கியங்களை செயப்பாட்டுவினை
களாக மாற்ற முடியாது.

(உ-ம்) நாய் ஓடிற்று— இச் செய்வினை வாக்கி
யத்தைச் செயப்பாட்டு வினையாக மாற்றமுடியாது.
இது செயப்படுபொருள் குன்றியவினை.

3. உடன்பாட்டை எதிர் மறையாகவும் எதிர் மறையை உடன்பாடாகவும் மாற்றுதல்

உடன் பாடு

எதிர் மறை

அரசன் ஆடினான்.

அரசன் ஆடினானிலன்.

அவன் அதைச் செய்தான்.

அவன் அதைச் செய்தா
னிலன்.

இவற்றில் உடன்பாடு எதிர்மறையாகும்போது
இல், ஆ, மல் முதலியவற்றை ஏற்றது. ஆ டி ன்
என்பது இல் என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையை

ஏற்றது. செய்தான் என்பது ஆகார எதிர் மறை இடைநிலையை ஏற்றதோடு மேல் என்னும் விசுவதியும் கொண்டது.

“உடன் பாட்டு வினையை எதிர் மறையாக மாற்றினால் உடன்பாட்டு வாக்கியம் எதிர் மறை வாக்கியமாக மாறுகிறது. உடன்பாட்டு வினைமுற்று இடைநிலைக்கும் விசுவதிக்கும் இடையே இல் என்னும் எதிர்மறை இடைநிலையை ஏற்றுவது. ஆகார இடைநிலையை ஏற்றுவது, ஆகாரத்தோடு மல், மே என்னும் விசுவதிகளில் ஒன்றைப் பெற்றுவது எதிர்மறை வினைமுற்றாக மாறுகிறது”

எதிர் மறை

உடன்பாடு

வேலன் பாடினானில்ன்

வேலன் பாடினான்

பொன்னன் உண்ணவில்லை

பொன்னன் உண்டான்

சாத்தன் உண்ணாமல் சென்றான்

சாத்தன் உண்டு சென்றான்

சாத்தன் உண்ணாமே போனான்

சாத்தன் உண்டு போனான்

“எதிர் மறையிலிருக்கும் இல், மல், மே, ஆ என்ற இடைச் சொற்களை நீக்கிவிட்டால் அது உடன் பாடாகும்”.

**4. நேர் கூற்றை அயற் கூற்றாகவும்,
அயற்கூற்றை நேர்கூற்றாகவும் மாற்றுவதல்**

முருகன் ‘நாளே நான் வருவேன்’ என்றான்

தான் மறுநாள் வருவதாக முருகன் கூறினான்.

‘நான் நாளே வருவேன்’ என்று முருகன் கூறினான்

‘நீ நன்கு படிக்க வேண்டும் என்று ஆசிரியர் கூறினார்.

‘நான்கும் இரண்டும் கற்றால் நீ நல்லவனாவாய்’ என்று அறிஞர் அறிவுறுத்தினார்.

அவன் தான் பேசுவதாகக் கூறினான்.

வேலன் தான் விடுமுறையில் ஆசிரியரைக் கூட்டிச் செல்வதாகக் கூறினான்.

அவன் விடுமுறையில் தன்னோடு வந்தால் அவனுக்குச் சென்னையைக் காண்பிப்பதாகச் சுந்தரம் கூறினான்.

அவன் நன்கு படிக்க வேண்டுமென்று ஆசிரியர் கூறினார்.

நான்கும் இரண்டும் கற்றால் அவன் நல்லவனாவான் என்று அறிஞர் அறிவுறுத்தினார்.

அவன் ‘நான் பேசுவேன்’ என்று கூறினான்.

வேலன் ‘நான் விடுமுறையில் ஆசிரியரைக் கூட்டிச் செல்வேன்’ என்று கூறினான்.

‘நீ விடுமுறையில் என்னோடு வந்தால் உனக்குச் சென்னையைக் காண்பிப்பேன்’ என்று சுந்தரம் கூறினான்.

ஒருவர் கூற்றை அவர் கூறுகிறபடி தன்மையிடத்தில் கூறுவது நேர் கூற்றும். அதைப் பொருள் மாற்றது படர்க்கையிடத்திற்கேற்பச் சொல்லுமாற்றிக் கூறுவதே அயற்கூற்றும்.

நேர்கூற்று வாக்கியம் சொல்லுபவனுடைய பெயரோடு தொடங்குமாயின் என்றான் அல்லது என்று கூறினான் என்று முடியும். நேர்கூற்றே வாக்கியத்தின் முன் தொடங்குமாயின் என்று என்னுஞ் சொல் இறுதியில் நிற்கும். நேர்கூற்றை மேற்கோள் குறியிட்டு எழுத வேண்டும் ‘என்றான், என்று சொன்னான்’ என்று முடியும்.

நெப்போலியன் கூறியதாவது

‘முடியா தென்பது சோம்பேறியின் செயல்’
என்பதாகும்.

இதில் கூறியது, என்பதாகும் என்று முடிந்
துள்ளது இவ்வாறு நேர்கூற்று முடிதலுமுண்டு.

5. வாக்கியத்தில் நிகழும் பெரு வழக்கான பிழைகளும் திருத்தமும்

பிழை

திருத்தம்

அவங்க போனாங்க

அவர்கள் போனார்கள்.

ஒவ்வொரு மாணவர்
களும் படிப்பதில்லை

ஒவ்வொரு மாணவனும்
படிப்பதில்லை.

அவ்வூரில் சிறிய வாணி
கம் நடந்தது.

அவ்வூரில் சிறிது வாணி
கம் நடந்தது.

நாங்களும் எங்களது
நண்பர்களும் கூறினர்.

நாங்களும் எங்களது
நண்பர்களும் கூறினோம்.

நான் அவன் சென்றான்.

நானும் அவனும் சென்
றோம்.

அவர் தன்னை இழிவா
கக் கூறினார்.

அவர் தம்மை இழிவா
கக் கூறினார்.

எல்லோரும் இதில்
பங்குகொள்ள வேண்டும்.

எல்லோரும் இதை
நடத்த வேண்டும்.

இவங்க வந்தாங்கா.

இவர்கள் வந்தார்கள்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில்
வர முயற்சிக்கிறேன்.

குறிப்பிட்ட காலத்தில் வர
முயற்சி செய்கின்றேன்.

நலனைத் தெரிவிக்க
வேண்டுமாய்க் கேட்
கிறேன்.

தங்கள் நலனைத் தெரி
விக்க வேண்டுகிறேன்.

6. வழுஉச் சொற்களும் திருத்தமும்

வழுஉச்சொல்

திருத்தம்

அதுகள்

அவைகள்

அம்மாள்

அம்மை

அருகாமையில்

அருகில்

அண்ணாக்கயறு

அரைஞாண் கயிறு

ஆப்பை

அகப்பை

ஆத்துக்கு

அகத்துக்கு

ஆமா

ஆம்

இத்தினி

இத்துணை

இலுப்புப் பெட்டி

இருப்புப் பெட்டி

எண்ணை

எண்ணெய்

ஒண்டியாய்

ஒன்றியாய்

ஊரணி

ஊருணி

கண்ட்ராவி

கண்ணராவி

கண்ணாம் பூச்சி

கண்ணாம் பொத்தி

கத்தாளை

கற்றாளை

சாயங்காலம்

சாயுங்காலம்

சிலவு

செலவு

பொம்பிளை

பெண்பிள்ளை

மசி

மை

வெண்ணை

வெண்ணெய்

“ சில சொற்கள் உலக வழக்கில் தவறாக வழங்கப் படுகின்றன. பேசுகிறபடியே சொற்களை எழுதி விடுகின்றனர். சொற்களின் உண்மை வடிவு கொண்டு பேச வேண்டும். அப்பொழுதுதான் வழுவின்றிச் சொற்களைத் திருத்தமாக எழுதமுடியும்”,

7. சொற்பொருத்தம்

சொல்வழு
மோர் சாப்பிட்டான்
சோறு தின்றான்
தண்ணீர் அருந்தினான்
ஒரு ஊர்
ஒரு அரசன்
ஓர் குதிரை

சொற்பொருத்தம்
மோர் குடித்தான்.
சோறு உண்டான்
தண்ணீர் குடித்தான்
ஓர் ஊர்
ஓர் அரசன்
ஒரு குதிரை

“ஒருசொல்லை அதற்குரிய பொருளில் வழங்க வேண்டும். ஒரு பொருளை அதற்குரிய சொல்லால் குறிக்க வேண்டும். இவ்வாறு வழங்குவதே சொற்பொருத்தமாம்”.

8. சொற்றொடர் மரபுத் தொடர்களை வாக்கியத்தில் அமைத்தல்

சொற்றொடர்கள்

கண்ணுங்கருத்துமாய்
அல்லும் பகலும்
அடிமுதல் முடிவரை
அமுத கண்ணும் சிந்திய
மூக்கும்
பழக்க வழக்கம்

ஏற்றத்தாழ்வு
பேரும் புகழும்
வாடி வதங்கி
எலும்பும் தோலும்
நல்லார் பொல்லார்
ஆக்கமும் கேடும்

இவ்வாறான சொற்றொடர்களை வாக்கியத்தில் அமைத்து எழுதவேண்டும்.

வேலன் படிப்பில் கண்ணுங் கருத்துமாயிருக்கின்றான் — இதில் வந்துள்ளது கண்ணுங் கருத்தும்.

அவன் அல்லும் பகலும் உழைத்தான் — இதில் வந்துள்ளது அல்லும் பகலும்.

அடிமுதல் முடிவரை நோவு எடுக்கிறது — இதில் வந்துள்ளது அடி முதல் முடிவரை.

இராமனைப் பிரிந்த சீதை அமுத கண்ணும் சிந்திய முக்குமாய்த் துன்புற்றாள் — இதில் வந்தது அமுத கண்ணும் சிந்திய முக்கும்.

மற்றையவற்றையும் இவ்வாறே காண்க.

மரபுத் தொடர்கள்

அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும்

இருதலை மணியன்

தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன்

அடியற்ற மரம் போல் படிமேல் விழுந்து

தீபாவளி குளித்தான்

உள்ளொன்று வைத்துப் புறம் ஒன்று பேசுதல்

கொடியாரைநீத்து அடியாரைஏத்து

வாக்கியங்கள்

அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பதற்கொப்ப சீதையைப் பிரிந்த இராமனது முகம் அவனது உள்ளக்கிடக்கையை வெளிக் காட்டிற்று— இதில் வந்துள்ளது, அகத்தினழகு முகத்தில் தெரியும் என்பதாம்.

இவன் இரு கட்சிகளிலும் சென்று வேலை செய்த காலத்தில்தான் இவன் இருதலை மணியன் என்பது தெரிந்தது — இதில் வந்துள்ளது, இருதலை மணியன் என்பதாம்.

சிதம்பரனார் தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளாய் வாழ்ந்தார் — இதில் வந்துள்ளது, தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளார்.

மற்றையவற்றையும் இவ்வாறே வாக்கியங்களில் அமைத்துக் காண்க.

சொற்றூடர் மரபுத் தொடர்களை வாக்கியத்தில் அமைத்தல்

தமக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளராகிய சிதம்பரனார் தாமெடுத்த காரியத்தில் கண்ணுங் கருத்துமாய் அல்லும்பகலும் உழைத்தார்.

உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதவரே இவ்வுலகில் பேரும் புகழும் அடைந்தனர்.

சொற்றூடரும் மரபுத் தொடரும் கலந்த வாக்கியங்கள் நல்ல இனிமை பொருந்திய நடையாகும்.

9. உவமைகளையும் பழமொழிகளையும் வாக்கியத்தில் அமைத்தல்

முருகனின் அம்பு கண்ட சூரன் கடன் கொண்டார் நெஞ்சம் போலும் கலங்கினான் — இதில் சூரன் கலங்கிய தன்மையைக் கடன் கொண்டார் நெஞ்சம் போலும் என்ற உவமை தெளிவு படுத்துகின்றது. 'மருந்தேயாயினும் விருந்தோடு உண்' என்றஆன்

ரோரின் வாக்கை மக்கள் அறவே மறந்துவிட்டனர் — இதில் வந்த பழமொழி மருந்தேயாயினும் விருந்தோடு உண் என்பதே. இது விருந்தோம்பலின் தன்மையை நன்கு விளக்குகின்றது.

இவ்வாறு உவமைகளும், பழமொழிகளும் சுருத்துக் களை நன்கு தெளிவு படுத்துவதற்கு உபயோகப்படும்.

10. நிறுத்தக் குறிகள்

(திருப்பல் கீழ்க்கோட்டல், இடைப் பிறவைப்புக்குறி)

1951 ஆம் ஆண்டு பாரிசுக்கு அடுத்த சேவ் என்னும் நகரில் ஒரு கல்வி மாநாடு நடந்தது அம்மாநாட்டிற்குச் சென்னை அரசினர் சார்பில் நான் சென்றேன் கண்டேன் களித்தேன் அம்மாநாட்டைக் கூட்டியது ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி விஞ்ஞான கலைக் கழகம் ஆகும்

பட்டையுரிக்கப்பட்ட மரங்களையோ மொட்டையடிக்கப்பட்ட மரங்களையோ நான் நம் நாட்டிலன்றி வேறு எங்கும் பார்க்கவில்லை என்று கூறுகிறார் சுந்தரவடிவேலார்

மேற்கண்டவற்றிற்கு நிறுத்தக் குறிகள் வைத்துப் பின் கீழ் வருவதை ஒப்புநோக்குக.

1951-ஆம் ஆண்டு பாரிசுக்கு அடுத்த 'சேவ்' என்னும் நகரில் ஒரு கல்வி மாநாடு நடந்தது. அம்மாநாட்டிற்குச் சென்னை அரசினர் சார்பில் நான் சென்றேன்; கண்டேன்; களித்தேன். அம்மாநாட்டைக் கூட்டியது 'ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, விஞ்ஞான, கலைக்கழகம்' ஆகும்.

“பட்டை யுரிக்கப்பட்ட மரங்களையோ, மொட்டை யடிக்கப்பட்ட மரங்களையோ நான் நம் நாட்டிலன்றி வேறு எங்கும் பார்க்கவில்லை” என்று கூறுகிறார், சுந்தரவடிவேலார்.

கீழ்க்கோடிடல்

தலைப்புக்களைக் கீழ்க்கோடிட்டுக் காட்டலாம். வற்புறுத்த வேண்டியவைகளையும் கீழ்க்கோடிட்டுக் காட்டலாம்.

தலைப்புக்கள்

கல்வி

பெண் கல்வி

ஒற்றுமை

கீழ்க் கோடிட்டவைகளுக்கு இலக்கணக் குறிப்புக் கொடு.

தாயினும் சாலப் பரிந்து

கடிகொள் பூம்பொழில்

இன்னுயிர் கலங்க

கீழ்க்கோடிட்டவற்றை விளக்கு.

இன்னிசை அணிந்த பொன்னிளஞ் செல்வி

இனிமையே தன் பெயராளுள்

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்றார்

இடைப்பிறவைப்புக்குறி

()— இவ்விரு குறிகளும் இடைப்பிறவைப்புக் குறிகளாம். தொடர்பில்லாத இடைப்பிறவரலாக வரும் தனிச் சொற்றொடரைப் பிரிக்க இவைகள் இடப்படும்.

நான் (வயிறு நிரம்ப) உண்டேன்.

அறத்தை (அழகு) பெறச் செய்தான்.

தேவர்க்குச்— செல்வம் வேண்டிச்— சிறப்பு எடுத்தான்.

வந்தான்— அவ்வருக்குப் போன— சாத்தன் வந்து — சாத்தன் அவ்வார்க்குப்— போயினான்.

11. வல்லெழுத்து மிகும் இடங்களும் மிகா இடங்களும்

1. மிகும் இடம்

உயிரீற்றுச் சொற்களுக்கு முன் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.

பலா + காய் = பலாக்காய்

வாழை + காய் = வாழைக்காய்

வன் தொடர்க் குற்றியலுகரங்கட்கு முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

பத்து + பாட்டு = பத்துப் பாட்டு

கட்டு + சோறு = கட்டுச்சோறு

வன் தொடர்க் குற்றியலுகர ஈற்று வினையெச்சங்
கட்கு முன் வரும் வல்லினம் மிகும்.

பிடித்து + கொண்டான் = பிடித்துக்கொண்டான்
விற்று + சென்றான் = விற்றுச் சென்றான்
நிகழ்கால வினையெச்சத்திற்கு முன்னும் அகர
ஈற்றுக் குறிப்பு வினையெச்சத்திற்கு முன்னும் வரும்
வல்லினம் மிகும்.

செய்யப் போனான் — இது நிகழ் கால

வினையெச்சம்

வலியப் போனான் — இது குறிப்பு வினையெச்சம்
இகர ஈற்று இறந்தகால வினையெச்சத்திற்கு
முன்னும், யகர ஈற்று இறந்த கால வினையெச்சத்திற்கு
முன்னும் வரும் வல்லினம் மிகும்.

ஆடி + குதித்தான் = ஆடிக் குதித்தான்

—இகர ஈற்று

போய் + படித்தான் = போய்ப் படித்தான்

—யகர ஈற்று

இரண்டாம் வேற்றுமைக்கும் நான்காம் வேற்று
மைக்கும் முன்வரும் வல்லினம் மிகும்.

மரத்தை + பிடித்தான் = மரத்தைப் பிடித்தான்

—இரண்டாம் வேற்றுமை

எலிக்கு + பகை = எலிக்குப் பகை

—நான்காம் வேற்றுமை

மிகா இடங்கள்

நெடிற்றொடர், உயிர்த் தொடர், இடைத் தொடர்,
ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரத்திற்கு முன் வரும்
வல்லெழுத்துக்கள் மிகா.

ஆடு + கத்திற்று = ஆடுகத்திற்று
—இது நெடில் தொடர்

வரகு + சிறிது = வரகு சிறிது
—இது உயிர்த் தொடர்

மார்பு + பெரிது = மார்பு பெரிது
—இது இடைத் தொடர்

எஃகு + கடிது = எஃகு கடிது
—இது ஆய்தத் தொடர்

மூன்றும் வேற்றுமை ஒடு, ஒடு என்னும் உருபு
களுக்கு முன்னும் ஆறும் வேற்றுமைக்கு முன்னும்
வரும் வல்லினம் மிகாது.

ஆசிரியரோடு + போனான் = ஆசிரியரோடு
போனான் — மூன்றும் வேற்றுமை ஒடு உருபு

ஆசிரியரோடு + சேர்ந்தான் = ஆசிரியரோடு
சேர்ந்தான் — மூன்றும் வேற்றுமை ஒடு உருபு

எனது + பலகை = எனது பலகை — ஆறும்
வேற்றுமை

துவ்வீற்றுச் சுட்டுவினாப் பெயர்களின் முன்வரும்
வல்லினம் மிகாது.

அது + போழ்து = அது போழ்து — சுட்டுப் பெயர்
எது + போழ்து = எது போழ்து — வினாப் பெயர்

ஆ, ஏ, ஓ என் னும் இடைச் சொற்களின் முன்வரும் வல்லினம் மிகாது.

நம்பியா + பெரியன் = நம்பியா பெரியன் — ஆ

செய்தே + தீர்வான் = செய்தே தீர்வான் — ஏ

அவனோ + கொண்டான் = அவனோ கொண்டான் — ஓ

எழுவாய்த் தொடரில் வலிமிகாது.

கோழி கூவிற்று. — எழுவாய்த்தொடர் விளித் தொடரில் வல்லெழுத்து மிகாது.

முருகனே! கண்டாயா? — விளித்தொடர்

கட்டுரை

நாவலர், பாவலர், சொல்லின் செல்வர், சுந்தரர், நாவுக்கரசர், மணிவாசகர் என்று மக்களில் சிலர் புகழ் கொண்டு விளங்க நாம் பார்க்கிறோம்.

தாம் படித்ததை மற்றையோர் ஏற்கும் வண்ணம் திறம்படச் சொல்லுதலே பேச்சின் திறமையாம். ஓவியம் போன்று ஒருவர் தம் கருத்தை மற்றையோர்க்குப் படம் பிடித்துக் காட்டலே சொல்லின் திறமையாம். அவ்வாறான சொற்சாதுரியமுள்ளவர்களை நாவலர், நாவுக்கரசர், மணிவாசகர், சொல்லின் செல்வர், சுந்தரர் முதலிய பல பெயர்களை அடைகின்றனர். பேசுந்திறன் எவ்வளவு முக்கியமானதோ அதே போல எழுதுந்திறனும் முக்கியமானதாம்.

நல்ல கட்டுரை எழுத விரும்புகின்றவர்கள் பல பெரியார்கள் எழுதிய பல புத்தகங்களை நன்கு படிக்க வேண்டும். படிக்குங்கால் ஒரு பொருளைப்பற்றி எழுதியிருப்பவர்கள் எவ்வாறு தாம் எடுத்த பொருளுக்குத் தோற்றுவாய் செய்கின்றனர் என்பதையும், அத் தோற்றுவாய்க்குத்தக்க எவ்வாறு முடிக்கின்றனர் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். இடையில் அவர்கள் எடுத்த பொருளைப் பல பத்திகளில் தொடர் பாகக் கூறுவதையும் கவனிக்க வேண்டும். இவ்வாறு கவனிப்பார்களேயானால் ஒரு பொருள் பற்றிய

எடுப்பு, தொடுப்பு, முடிப்பு முதலியவற்றை அறியலாம். மேலும் ஒவ்வொரு பத்தியும், அப்பத்தியிலுள்ள ஒவ்வொரு வாக்கியமும் எவ்வாறு பொருள் பொருத்தமுடையனவாக இருக்கின்றனவென்பதையும் அறியலாம்.

மாணவர்கள் பெரும்பாலும் ர, ற, ல, ழ, ள, ண, ந, ன முதலிய எழுத்துக்கள் பயிலும் சொற்களை எழுதுவதிலும் இடருறுவார்கள். இதையும் நீக்கலாம். மேற்கோள்களையும், பழமொழிகளையும், உவமைகளையும் கையாளும் முறையையும் தெரிந்து நல்ல கட்டுரைகளை மாணவர்கள் எழுதுவார்கள் என்பது உறுதியாம்.

ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும், ஒவ்வொரு எழுத்திற்கும் இடையில் இடம் விட்டு, எழுத்துக்களுக்குரிய வடிவில் எழுத வேண்டும். கூட்டெழுத்து எக்காரணங்கொண்டும் எழுதுதல் கூடாது. கொச்சைச் சொற்களும் கையாளுதல் கூடாது.

கட்டுரைகளைப் பொதுவாக வருணனைக் கட்டுரை, விளக்கக் கட்டுரை, எடுத்தியம்பும் கட்டுரை முதலியனவாகப் பிரிக்கலாம். கடிதம் வரைதலும் இதன்பாற்படும்.

வருணனைக் கட்டுரை

வருணித்து எழுதுவது வருணனைக் கட்டுரையாம். ஒரு பொருளையோ, ஒரு இடத்தையோ, ஒரு காலத்தை யோ, ஒரு குணத்தையோ வருணித்துக் காட்டலாம்.

சோலையின் காட்சி

ஓர் சோலையில் சந்தனமும், சண்பகமும், மாவும் பலாவும், கோங்கும் வேங்கையும் தங்களது அழகிய

பூக்களை விரியும்படி செய்தன. அதில் மாதவியும் மல்லிகையும் தம் மணம் வீசி நின்றன. பாதிரியும் கொன்றையும் பிணியவிழ்ந்தன. வண்டுகளும் வரிக்குயில்களும் பாடின.

அச்சோலையின் நடுவில் செய்குன்று ஒன்றிருந்தது. அதில் வேங்கை மரம் ஒன்று நின்றது. அது விசும்பு துடைத்து, பசும் பொன் பூத்து, வண்டு துவைப்பத் தண்டேன் துளிப்ப நறுமலர் பூத்து நின்றது. அதன் பக்கத்தே ஓர் பெண் நின்றாள்.

ஆங்கு தகடுபடு பசும் பொன் சிகரங்களின் முகடு தொடுத்து இழிந்தது ஓர் அருவி. அது பொன் கொழித்து, மணிவரன்றி மாணிக்கத்துடன் ஆடகப்பாறை மேல் அதிர்ந்தது. அவ்வொலி முரசொலியாக, வண்டொலி யாழொலியாக வரிக்குயிலும், இளஞாயிறு எறிப்ப தன் கலாபம் விரித்தாடியது ஓர் மயில். அக்காட்சியை அப்பெண் கண்டு மகிழ்ந்தாள்.

இது போல எல்லாப் பொருட்களையும் வருணித்துப் பார்.

விளக்கக் கட்டுரை

விளக்கிக் கூறுவதே விளக்கக் கட்டுரையாம்.

பனை

கிராமங்களைச் சுற்றி பனை மரங்களே அதிகம் இருக்கின்றன. அவைகள் இவ்வுலகக் கற்பகத் தருக்களாகும். யார் எதை விரும்பினும் அது கொடுத்து உதவுகின்றது. உணவு வேண்டுவோருக்கு உணவு

வளிக்கின்றது, வீடு வேண்டுமோருக்கு வீடு அளிக்
கின்றது. விளையாட விரும்புவோருக்கு விளையாட்டுக்
கருவிகளைக் கொடுக்கின்றது.

கிராமங்களில் பலவிதமான கைத்தொழில்கள்
நடைபெறுகின்றன. பனைமரமே தனது ஓலையைக்
கொடுத்து உதவுகின்றது. பாய் பின்னல், பெட்டி
முடைதல், பலவிதமான விளையாட்டுக் கருவிகள் செய்
தல் முதலிய கைத்தொழில்கள் அதனால் நடைபெறு
கின்றன,

கயிறு திரித்தலுக்கும் இப் பனை மரம் நார் கொடுக்
கின்றது. உத்தரம், கை, கட்டில் முதலியன செய்
தற்கு இது தன் வயிரம் பொருந்திய அடிமரத்தைக்
கொடுக்கிறது எத்தனை யோ தச்சர்களுக்கும்
உணவை இதுவே கொடுக்கின்றது என்று சொல்ல
லாம்.

பதனீர், கருப்புக் கட்டி முதலிய உணவுப் பொருளை
யும் கொடுத்துப் பசியையும் பட்டினியையும் இது நீக்கு
கின்றது. இன்னும் பல்வேறு விதங்களிலும் இது
உதவுதலால் இதுவே கற்பகத் தருவாம்.

எடுத்தியம்பும் கட்டுரைகள்

ஒருவர் கூறியதை அவர் கூறியவாருவது,
சுருக்கியாவது கூறுதலே எடுத்தியம்பும் கட்டுரை
யாம்.

மனுவேந்தன்

தமிழ்நாடு மூன்று மன்னர்களால் ஆளப்பட்டு
வந்தது. அம்மன்னர்கள் ஆண்ட நாடே சேர நாடு.

சோழநாடு, பாண்டியநாடு ஆகும். சோழ நாட்டை மனு என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவன் குடிகளுக்குக் கண்ணும் ஆவியுமாய் விளங்கினான்.

அவனது மகனே வீதிவிடங்கனாவான், அவன் பல கலைகளும் பயின்றான். ஒருநாள் அவன் தனது படைகள் புடைசூழ ஊர் வலம் வந்தான். அவ்வூர்வலத்தில் அவன் தேர் ஊர்ந்து சென்றான்.

வீதிவிடங்கன் வீதி வழியே செல்லுங்கால் புனிற்றிளங்கன்று ஒன்று துள்ளி மறுகினூடு சென்றது. அது தேர்க்காலிடை அகப்பட்டு இறந்தது. அது கண்ட தாய்ப் பசு கலங்கியது.

கலக்கங் கொண்ட தாய்ப் பசு அரசனது அரண்மனையை அடைந்தது. ஆங்கு தொங்கிய ஆராய்ச்சிமணியைத் தன் கொம்பினால் அடித்தது.

மணியோசை கேட்ட மனுவேந்தன் வெளியில் விரைந்து வந்தான். பசுவின் நிலைகண்டு பரிவுமீக்கூர்ந்தான். அமைச்சர்களை இகழ்ந்து நோக்கினான். அந்தணர்கள் வழி நிறுத்தல் அறமென்று அமைச்சர் அறைந்தனர்.

அரசன் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. “இத்தாய்ப் பசு அடைந்திருக்கும் துன்பத்தை யானும் அடையவேண்டும்” என்று தீர்ப்புக் கூறினான். வீதிவிடங்கனைக் கன்று இறந்த இடத்தில் கிடத்தி, அவன் மார்பின்மீது தேரை யூர்ந்து செல்லுமாறு தன் மந்திரிகளில் ஒருவனிடம் கூறினான். அவன் அது செய்யாது தன் ஆருயிர் நீத்தான். மனுவரசனே தன் மகன் மார்புமீது தனது தேரைச் செலுத்தினான்.

அது சமயம் இறைவன் வெளிப்பட்டு மனுவின் ஆட்சியை வியந்தார். அவர் அருளால், உயிர் நீத்த மூவரும் உயிர் பெற்றனர்.

என்று உயர் திரு இ. மு. அருணாசலம் என்பவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள்.

வாழ்க்கைக் குறிப்புக் கட்டுரைகள்

இளங்கோவடிகள்

முன்னுரை - இளங்கோவடிகளின் பெற்றோர் - அவரின் பிறப்பு-நிமித்திகன்-சிலப்பதிகாரஞ் செய்தல் - முடிவுரை.

இவ்வுலகில் மக்களாய்ப் பிறந்தோர் மாக்களாய் வாழ்ந்து அழிதல் கூடாது. மக்களாகவே திகழ வேண்டும். புகழ் உடம்பு படைத்தாரே மக்களாவர்.

நெடுஞ் சேரலாதன் சேர வேந்தன்; அவன் திரு வஞ்சைக் களத்தைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டான். அவனது மனைவியே நற்சோனையாவாள். அவர்களின் மக்களே செங்குட்டுவனும் இளங்கோவடிகளும் ஆவர். அவர்களில் இளங்கோவடிகளார் இளையவர்.

ஒரு நாள் மக்கள் சூழ சேரன் அரசவையில் இருந்தான். நிமித்திகன் ஒருவன் வந்தான். உடலிலக் கணங் கொண்டு ஒவ்வொருவரின் வருங்காலங் கூறினான். “இளங்கோவே உலகாள்வான்” என்று அவன் கூறினான்.

யாவரும் மருண்டனர். அண்ணனாகிய செங்குட்டு வனின் கண்கள் சிவந்தன. இவற்றைக் கண்ட இளங்கோ துறவியானார்.

கூலவாணிகன் சாத்தனார் என்பவர் இளங்கோவின் நண்பராவார். அவர் கடைச் சங்கப் புலவர் களுள் ஒருவர். அவரின் மூலமாகக் கண்ணகியின் வரலாறு தெரிந்தார். சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றினார்.

இற்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டிற்கு முன் நம் இளங்கோ இருந்தார். அவரது உயரிய குணத்தால் 'அடிகள்' என்ற பெயர் கொண்டார். சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றியதால் புகழ் உடம்படைந்தார். மக்களுள் ஒருவராக அவர் இன்றும் காணப்படுகின்றார்.

நடைமுறைச் சமுதாய இயல், பொருளியல், கல்வி இயல் கட்டுரைகள்

தேசீய விருத்தி திட்டம்

ஒரு நாட்டின் சமுதாய இயல், பொருள் இயல், கல்வி இயல் இவற்றை வளர்க்க நமது அரசாங்கம் பல வழிகளைக் கையாளுகின்றன. விவசாயம், மின்சாரம், கல்வி இவற்றில் பயன் தரத்தக்க ஒரு பெரிய அலுவலகம் ஏற்படுத்தி, நாட்டின் செலவில் பாதிக்கு மேற்பட்ட பணத்தை இவ் வலுவலகத்தாருக்கே நமது அரசாங்கம் செலவு செய்கிறது. அவ்வலுவலகம் 'தேசீய விருத்தி திட்டம்' என்ற தலைப்பில் வேலை செய்கிறது.

பெரிய பெரிய புது அணைக்கட்டுக்கள் கட்டப்படுகின்றன. உணவுக் குறை நீங்க உடல் நலம் பெறும். உடல் நலம் பெற அறிவு வளரும். அறிவு வளர விஞ்ஞானம் ஓங்கும். அயல் நாடுகளுடன் நம் நாடும் ஒரு நாடாக மதிக்கப்படும்.

பாட்டைகள் பல போடப்பட்டன. போட்டுக் கொண்டும் இருக்கின்றனர். மின்சார வசதி மிகப் பல ஊர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அளிக்கப்பட்டுக் கொண்டும் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவி செய்கின்றது. இது போன்று மக்களுக்கு உதவியாகவும், நாட்டுக்கு வருவாய் உள்ளதாகவும் உள்ள பல திட்டங்களை அரசாங்கம் உயர்த்தி இருக்கிறது.

கல்வி சம்பந்தமாய் அரசாங்கம் எத்தனையோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறது. ஒரு சிலர் தவிர மற்றையோர் யாவர்க்கும் சம்பளச் சலுகை உண்டு. ஆகையினால்தான் பல பல பள்ளிகள் தோன்றின. தோன்றியும் பலர்க்கும் இடம் இல்லாதிருக்கிறது. கட்டாயக் கல்வி, மாணவர் யாவர்க்கும் சம்பளம் இல்லாத திட்டம் முதலியவைகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. பல வகைக் கலைகள் பயிலும் பள்ளிகளும் வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

மேற்கூறிய மூன்று வழிகளிலும் நம் அரசாங்கம் அரிய தொண்டுகளைத் தேசிய விருத்தி என்ற திட்டத்தின் மூலம் ஆற்றி வருகின்றது. அதன் சேவை மேலும் மலும் வளர்வதாக.

இளைஞர் செயல்முறைகளும் இயக்கங்களும் பற்றிய கட்டுரைகள்

(இத்தலைப்பில் மாணவர் கூட்டுறவுச் சங்கம், சாரணர் இயக்கம், செஞ்சிலுவைக் கழகம், ஏ. சி. சி., யன். சி. சி., முதலியவை சாரும்.)

செஞ்சிலுவைக் கழகம்

குறிப்பு:- முன்னுரை — பெயர்க் காரணம் — ஏற்பட்ட வரலாறு — பிரிவு — நன்மை — முடிவு.

உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பல கழகங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கழகம் கல்விக்கு உழைக்கிறது. இன்னொன்று மதத்திற்குப் பாடுபடுகின்றது. மற்றொன்று பொது நலத்துக்கு உழைக்கின்றது. பிறிதொன்று உலக சமாதானத்திற்கு வேலை செய்கின்றது. இவைபோல் செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சாரணர் இயக்கம், ஏ. சி. சி., யன். சி. சி. முதலிய பல கழகங்கள் உள்ளன. இவை நாட்டின் பொது நன்மையைக் கவனிக்கின்றன.

செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தார் நீண்ட வெண்மையான மேல் அங்கி அணிந்திருப்பர். அதில் செந்நிறமுள்ள சிலுவை ஒன்று அணிந்திருப்பர். ஆகவே அவர்களின் கூட்டம் செஞ்சிலுவைக் கழகம் என்று பெயர் பெற்றது.

இக்கழகம் 1864-ஆம் ஆண்டு தோன்றியது. இதைத் தோற்றுவித்தவர் வென்றிடியூணன்ட்டு என்பவர் ஆவார். இவர் சுவிட்சர்லாண்டு நாட்டவர். இவர் சினீவாவில் இருந்தார். ஆகவே அங்கே இக்கழகம் தோன்றியது. இதன் நோக்கங்கண்டு பல தேயங்கள் இதில் கலந்தன.

செந்நிலவுக் கழகம் ஏற்பட்டது. இதை ஏற்படுத்திய நாடுகள் துருக்கியும் எகிப்துமாகும். செம்பரிதிக் கழகம் ஒன்று தோன்றியது. அதை ஆதரித்தவர்கள் பெர்சியர்களாவர். கானடாவைச் சேர்ந்த கியூபெக்கு நகரத்தார் செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தைக் கண்டனர். இம்முன்றும் ஒரே நோக்கமுடையவைகள்தான். 1925-ம் ஆண்டு நம் இந்தியாவிலும் இக்கழகம் தோன்றியது. இப்பொழுது இதன் தலைமைக்காரியாலயம் புது டெல்லியில் இருக்கிறது.

இதன் நோக்கங்களாவன:— (1) உலக ஒற்றுமைக்கு உழைத்தல் (2) மக்களிடையே நல்லொழுக்கங்களை நாட்டல் (3) சுயநலம் இன்றி பிறர்க்குத் தம்மாலான உதவி செய்தல் (4) நோயாளிகளுக்கு முதல் உதவி செய்தல் முதலியனவாம்.

இது கால் இக்கழகம் ஏழைப் பிள்ளைகளுக்கு அன்னம், ஆடை கொடுத்து உதவுகிறது. வைசூரி, பிள்ளைக்கு முதலிய கொள்ளை நோய் உண்டாகும் காலங்களில் மக்களுக்குப் பலவிதத்தில் உதவி செய்கிறது. போரில் காயப்பட்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்கிறது. பூகம்பம், புயல் ஏற்பட்ட பகுதிகளில் சென்று திக்கற்றவர்கட்குப் பேருதவி செய்கிறது.

இதில் முக்கியமாக ஆசிரியர்களும் மாணவர்களுமே பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளனர். பிறர் நலம் பேணும் பெரியார் யாவர்க்கும் இதில் சேர உரிமையுண்டு. பணக்காரர்கள் இதில் பங்கெடுத்து ஊக்கமுடன் உழைத்து இக்கழகத்தை நீடு வாழச் செய்வார்களாக.

பிறர் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுக்
குறிப்புகள் எடுத்தல்

தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தல் — இறை வணக்கம்
செய்தல் — முன்கூட்ட அறிக்கை வாசித்தல் — தலை
வரின் முன்னுரை — சொற்பொழிவாளர் 'கடவுள்'
என்ற தலைப்பில், முன்னுரை, கடவுள் ஒருவர் உண்டு,
அவரின் குணங்கள், நமது கடமை, முடிவு என்ற சிறு
தலைப்புக்களில் பேசல் — தலைவரின் முடிவுரை —
நன்றி கூறல் — இறை வணக்கம் பாடல்.

பிறர் வானொலிப் பேச்சுக்களைக் கேட்டுக்
குறிப்புக்கள் எடுத்தல்

நாட்டுப் பற்று

முன்னுரை — நாட்டுப்பற்று இன்னதென்பது —
உண்மையான நாட்டுப் பற்று இன்னதென்பது —
பொய்யான நாட்டுப் பற்று இன்ன தென்பது —
நாட்டுப் பற்றின் அவசியம் — முடிவு

பின் அவற்றை விரித்தெழுதுதல்

நாட்டுப் பற்று

இவ்வுலகில் காணப்படும் நிலபாகம் பல நாடு
களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாடு என்பது வெறும்
மண்ணை மாத்திரம் குறிக்காது. அதில் வாழும் மக்கள்,
அவர்களின் மொழி, ஒழுக்கம், நாகரீகம் முதலிய
வற்றைக் குறிக்கும். ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் உண்
பதிலும் உறங்குவதிலும் தங்கள் கருத்தைச் செலுத்தி

னால் போதாது. நாட்டின் நலங் கருத வேண்டும். மற்றைய நாடுகளைப்போல் தன் நாட்டையும் ஆக்க வேண்டும்.

தன் நலங்கருதி எவ்வாறு ஒருவன் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பானோ அவ்வாறு தன் நாட்டின் நலங்கருதி தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதே நாட்டுப் பற்றாகும். இ த னை ஒவ்வொருவரும் தமது கடமையாகக் கொள்ளவேண்டும்.

தன் நாட்டுப் பற்றுடைய உண்மையான ஒருவன் தன் நாட்டின் பொருட்டுத் தனது உயிரையும் கொடுப்பான். போர் முனையில் முன் நிற்பான். தன் நாட்டிற்கு வந்த தீமை தனக்கு வந்ததாகவே கொள்வான்.

சிலர் தம் நாட்டினிடத்துப் பற்று இருப்பதாகப் பாசாங்கு செய்வர். உயர் பதவி, பட்டங்கள் அடைந்ததும் ஒதுங்குவர்; வேதாந்தம் பேசுவர். இவர்கள் நாட்டின் துரோகிகள் ஆவர். எல்லா கட்சியினரும் இவரை வெறுப்பர்.

நாட்டுப்பற்று ஒன்றே மதத்தைப் போக்கும். சாதியை நீக்கும். பணக்காரன் எளியவன் என்ற வித்தியாசத்தை ஒழிக்கும். யாவரையும் ஒரு குடைக்கீழ்க் கொண்டு வரும்,

உயர்திருவாளர்

அ. கி. பரந்தாமனார் அவர்கள், எம். ஏ.,

விரிவுரையாளர், தியாகராசர் கல்லூரி,

மதுரை.

கொடுத்த தலைப்புகள் பற்றிக் கட்டுரை எழுதுதல்

கல்வி

கல்வி என்ற சொல் கல் + வி என்று பிரிக்கப்படும். 'கல்வி' என்ற பகுதி 'வி' என்ற தொழிற் பெயர் விருதியைப் பெற்று வந்தது.

கல்லுதல் என்றால் தோண்டுதல் என்பது பொருளாம். மணற்கேணியானது தோண்டியதற்குத் தகுந்த நீர் அளிப்பதுபோல் கல்வியானது படித்தற்குத் தகுந்த அறிவளிக்கும்.

கல்வி என்ற சொல்லில் மூன்று எழுத்துக்களே இருக்கின்றன. அவை சொல்வனவற்றைக் கவனிப்போம்.

கல்வி என்ற சொல்லில் உள்ள 'கல்' என்ற சொல்லானது 'நீ படிப்பாயாக' என்று அறிவுறுத்துகிறது. படித்ததனாலாய பயன் இன்னது என்று அது அறிவுறுத்துகின்றது. அதுவே 'கவி' என்பதாம். படித்தவனின் கடமையையும் அது உணர்த்துகின்றது. வில்க (விற்க) என்றும் அதுவே சொல்லுகின்றது. ஆகவே ஒவ்வொருவனும் படித்துக் கவிஞனாகித்தான் அறிவிக்க வேண்டும் என்றே அச்சொல் கூறுகிறது. மூன்று எழுத்துக்களில் எவ்வளவு பொருள் பொதிந்திருக்கின்றது பார். நம் முன்னோர்களின் அறிவே அறிவு.

கல்வியை இரு பாலாரும் படிக்க வேண்டியதே. இன விருத்திக்கு ஆணும் பெண்ணும் காரணமாவர்.

அறிவுடை மக்கள் தோன்ற அவர்கள் இருவருமே
காரணமாவர்.

கல்விச் செல்வந்தான் நிலையான செல்வம். இது
தீயால் தீமையுருதது; வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்
லப்படாதது; கள்வரால் கவரப்படாதது; அரசரால்
அபகரிக்கப்படாதது; காத்தற்கு எளிதானது.

அரசனுக்கு அவனது நாட்டில்தான் பெருமை
யுண்டு. கற்றவர்க்கு அவ்வாறன்று; அவர் செல்லும்
இடங்களிலெல்லாம் சிறப்புப் பெறுவர். அப்பேர்ப்
பட்ட கல்வியை யாவருங் கற்று இன்புறுவார்களாக.

கொடுக்கப்பட்ட மேற்கொள் நூலிலிருந்து
கட்டுரைப் பொருள் திரட்டுதல்

திருக்குறள்

1. வள்ளுவரின் இல்லறம்
2. வள்ளுவரின் துறவறம்
3. வள்ளுவர் கூறும் மக்கட் பண்பு
4. வள்ளுவர் கூறும் அரசியல்
5. வள்ளுவர் கூறும் அமைச்சியல்
6. நல் நட்பு
7. கூடா நட்பு
8. வள்ளுவரின் வாய்ச் சொல்
9. வள்ளுவர் எடுத்தாளும் உவமைகள்
10. வள்ளுவர் ஓர் ஆழ்ந்த புலவர்
11. காலம், மதங் கடந்தவர் வள்ளுவரே
12. உலகப் புலவர் வள்ளுவரே

நடை வகையாலும் பொருள் வகையாலும்
உயர்நிலைக் கடிதங்கள் எழுதுதல்

வடவை,
13—12—57.

அன்பார்ந்த நண்பரே,

வணக்கம் பல. இவண் யாவரும் நலம். இது
போல் அவண் யாவரின் நல முங்காண விழை
கின்றேன்.

இவ்வுலகிற் காணப்படும் பல பிறப்புக்களில்
மனிதப் பிறப்பே மேலானதாகும். நன்மை, தீமை
பகுத்தறியும் அறிவால் இவன் மேம்பட்டவனாகின்றான்.

மனிதப் பிறவியிலும் கூன், குருடு, செவிடாகிய
அங்க ஈனமில்லாத அழகிய உருவத்தை யடைந்திருக்
கின்றான். அவ்வழகிய உருவு தந்த எல்லாம் வல்ல
இறைவனை வழத்த வேண்டும், ஒவ்வொரு நாளும்
அவனை நாம் வணங்குவதே நம் பகுத்தறிவினாலாகிய
பயனாகும்.

இது போன்ற கடிதங்கள் பல எனக்கெழுதும்
படித் தங்களை வேண்டுகின்றேன்.

அன்பான நண்பன்,

இ. மு. அருணாசலம்.

தன் வரலாற்றுக் கட்டுரை

(ஒரு பொருள் தானே தன் வரலாற்றைக் கூறுவது போன்ற கட்டுரைகள் எழுதல்)

மழைத்துளி

நான் ஒரு மழைத்துளி. எனது இருப்பிடம் கடல். எப்பொழுதும் நான் தனித்து வாழ்வதில்லை. கோடிக்கான எனது சகோதரர்களுடன் கூடியே வாழ்வேன். எங்களை ஒருவராலும் பிரிக்க முடியாது. பிரித்தாலும் நானும் எனது சகோதரர்களும் பிறந்த இடத்திற்கே விரைவில் வந்தடைவோம்.

ஒருநாள் சூரியன் தனது கொடிய ஒளியை வீசினான். எனது சகோதரர்களிற் பலர் உருமாறினர். வெண்மை நிறம் அடைந்தனர். ஆகாயத்திலே சென்றனர். அவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த எனக்கும் அந்நிலையே ஏற்பட்டது. எனது உருவமும் மாறியது. வெண்ணிறத்துடன் கடலில் இருந்து வெளியேறினேன். ஆகாய வெளியிலே அலைந்து திரியும் எனது கணக்கற்ற சகோதரர்களுடன் கூடினேன்.

நாங்கள் பல ஊர்களின் மேலும், பல காடுகளினூடும் சென்றோம். மலையால் தடுக்கப்பட்டோம். குளிர் காற்று எங்கள்மேல் வீசியது, உடனே நாங்கள் எங்களது வெண்மைநிற உருவை இழந்தோம். 'காளமேகம்' எனப் பெயர் பெற்றோம். குளிர் மேலும் மேலும் எங்களைத் தாக்க நாங்கள் எங்களது பழைய உருவத்தையடைந்து தரையில் வந்தோம்.

தரையை நோக்கி வரும் எங்களை மக்கள் 'மழைத் துளி' என்றனர். மலையில் மேடான பக்கத்தில் விழுந்து பள்ளமான பக்கத்தை நோக்கியதும் எங்களை மக்கள் 'அருவி' என்றனர். சமதளத்தில் வரும்பொழுது 'ஆறு' என்றனர். அதன்பின் கால்வாய், சிறு குளம், பெருங்குளம், வடிகால், நீர்த் தேக்கம் என்ற பல பெயர்களை அடைந்து கடலை வந்தடைந்தோம். அது வரை பிரிந்திருந்த என் தாயாராகிய கடலைக் கண்டதும் நான் மிக மகிழ்ந்தேன்.

கூட்டங்கள் பற்றி அறிக்கைகள் எழுதி
நிகழ்ச்சி நிரலுடன் பதிவு செய்து வைத்தல்

வள்ளுவர் கழகம்

1958-ஆம் வருடம் சனவரி மாதம் 15-ஆம் தேதி புதன்கிழமை மாலை 5 மணிக்கு மேற்கூறிய கழகத்தின் சிறப்புக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெறும். அதுகால் பசுமையில் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமைத் தமிழாசிரிர் வித்துவான் உயர்திரு V. P. நடராசனவர்கள் தலைமை தாங்குவார்கள்.

சங்கரநயினார் கோவில் பெரு நாட்டாண்மை உயர்நிலைப் பள்ளியின் தலைமைத் தமிழாசிரியர் வித்துவான் உயர்திரு முத்துராக்கக் கோனார் அவர்கள் 'வள்ளுவரும் வாய்மையும்' என்ற பொருள் பற்றிப் பேசுவார்கள்.

அது சமயம் வந்து கூட்டத்தைச் சிறப்பித்தருள யாவரையும் வேண்டுகின்றேன்.

சுந்தரம்,

இயக்குநர்.

நிகழ்ச்சிநிரல்

மணி

- மாலை 4-30 — 5-00 ஊர்வலம்
 „ 5-00 — 5-05 தலைவரைத் தலைமை பூண
 வேண்டல்
 „ 5-06 — 5-10 இறை வணக்கம்
 „ 5-11 — 5-15 யாவரையும் வரவேற்றல்
 „ 5-16 — 5-20 அறிக்கை வாசிதல்
 „ 5-21 — 5-30 தலைவரவர்களின் முன்னுரை
 „ 5-31 — 5-40 கும்மி கோலாட்டம்
 „ 5-41 — 5-50 பரத நாட்டியம்
 „ 5-51 — 6-00 ஓரங்க நாடகம் நடித்தல்
 „ 6-01 — 7-00 சொற் பொழிவு
 „ 7-01 — 7-15 தலைவரவர்களின் முடிவுரை
 „ 7-16 — 8-00 நன்றி கூறல், இறை வணக்கம்,
 பாடல் முதலியன.

கூட்டங்களின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்புகள் எழுதல்

பாரதியார் கழகம்

மதுரை,

12—11—'57.

நம் பாரதியார் கழகத்தின் ஒன்பதாவது கூட்டம் சென்ற வெள்ளிக்கிழமை 6—11—57 அன்று கூடியது. அவ்வமயம்வடக்கன்குளம் தலைமையாசிரியர் உயர்திரு. G. அந்தோணிமுத்துப் பிள்ளை அவர்கள் (பி.ஏ.எல்.டி.) தலைமை தாங்கினார்கள்.

சென்றவாரக் கூட்டத்தின் நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு
காரியதரிசியால் வாசிக்கப்பட்டு ஒப்புக்கொள்ளப்
பட்டது.

தலைவரவர்கள் விழாக்கள் கொண்டாடுவதன்
நோக்கத்தை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள்.

நான்குநேரி பெருநாட்டாண்மை உயர்பள்ளியின்
தமிழாசிரியர் வித்துவான் உயர்திரு முருகேசன்
அவர்கள் பாரதியார் விழாக் கொண்டாட வேண்டிய
அவசியத்தை எடுத்துக் காட்டியதோடு பெண்களுக்
குரிய ஆக்கத்தைப் பாரதியார் சொற்கள் கொண்டு
இனிய இசையில் பாடி விளக்கினார்கள்.

தலைவரவர்களின் முடிவுரைக்குப் பின் வந்தபோது
சாரங் கூற தேசிய கீதத்துடன் கழகம் கலைந்தது.

காரியதரிசி

தலைவர்.

செய்யுள் நலன் பாராட்டுதல்

சீவகன்:

இன்று நீர் சிந்து மிரத்தமோர் துளியும்
நின்றுகம் பலவு நிகழ்த்துமே “இந்தப்
பாண்டி ருரிமை பாராட்டும் பண்பினர்;
தீண்டன்மின் திருந்தலீர்! அவர்தஞ் செருக்கு
சுதந்தர மவர்க்குயிர் சுவாசமற் றன்று
நினையுமின் நன்றாய்க் கனவினு மிதனை”.
எனமுர சறையுமே யெத்திசை யார்க்கும்.

“இன்று” என்று தொடங்கிவரும் ஏழு அடிகளும்
மனோன்மனீயம் என்ற நூலிலிருந்து எடுக்கப்பட்டன.

மனோன்மனீயம் என்ற சிறந்த நூலைச் சுந்தரம் பிள்ளை இயற்றினார்.

சேரநாட்டு அரசனாகிய புருடோத்தமனின் படையை எதிர்ப்பதன் பொருட்டு பாண்டிநாட்டுப் போர் வீரர்கள் அணிவகுத்து நிற்கின்றனர். பாண்டியனாகிய சீவகன் தன் படைகளை நோக்கி ஊக்க உரைகள் கூறுகின்றான். இதையே இவ்வடிகள் கூறுகின்றன.

போரில் படை வீரர்கள் இரத்தம் இழப்பது இயல்பு. எப்போதும் இரத்தம் சிந்தாமல் முடிவு பெறுவது இல்லை. சுதந்திரத்தை விரும்பாத உயிரே இல்லை. உயிரே சுதந்திரமாகும். அதைப் பெறும் பொருட்டே இரத்தம் சிந்த நேரிடுகிறது. இவைகள் யாவும் இயல்பாக நடைபெறுவன. இவற்றின் மேல் கவி தன் கருத்தை ஏற்றிக் கூறுகின்றார். இவ்விரத்தம், “பாண்டிவீரர்கள் சுதந்திரத்தைத் தம்முயிர் கொடுத்தும் காப்பர்” என்று யாவார்க்கும் அறிவிக்கும்— எனக் கூறுவதின் நயம் போற்றத் தகுந்ததாகும். ஆகவே இவ்வடிகள் தற்குறிப்பேற்றவணி பெற்று வந்திருக்கின்றன.

இதன் முதலடியில் முதல் சீரும் மூன்றஞ்சீரும் ஒரெழுத்து மோனை பெற்று வந்தன.

இதன் முதலடியின் முதல் சீரும் இரண்டாமடியின் முதல் சீரும் ஒரெழுத்து மோனை பெற்றன. அவை இரண்டும் ஒரெழுத்து எதுகையும் பெற்று வந்தன. இதில் வெண்சீர் வெண்டளையும் இயற்சீர் வெண்தளையும் விரவி வந்தன.

இவ்வளவு அழகாகக் கவி தன் கருத்தைத் தலை தட்டாது எதுகை மோனைத் தொடைகளுடன் கூறுகின்றார்.

தீர்மானங்களை நல்ல முறையில் அமைத்தல்

“நிம்மதியாக வாழ வேண்டு மென்றால் பொருமை, பூசல் முதலியவற்றை நீக்கி ஒவ்வொருவரும் ஒருவர்க் கொருவர் அன்புடன் வாழ வேண்டும். ஆகவே இவ் வுலகில் உள்ள பல் வேறு நாடுகளையும் மேற்கூறிய குணத்தைக் கையாள வேண்டுமாய்” இம்மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது.

“தற்காலம் நடக்கும் கல்வி முறை மேல் நாட்டை யொட்டியதாகவே இருக்கிறது. கேள்வி கேட்கும் முறையும் அவ்வாறே அமைந்திருக்கிறது. இவ்வாறாக நமது பிள்ளைகள் பழக்கப்படுத்துவார்களே யானால் அறிவு நிலை குறைவதோடு பிழையான விடையையே எழுத முன் வருவர். ஆகவே நேர் முறை வினாவிடையே சிறந்தது என இப்பெற்றோர் மாநாடு கருதுகிறது.” அதற்குரியதைச் செய்யுமாறு கனம் கல்வி மந்திரியவர்களை இம்மாநாடு கேட்டுக் கொள்கிறது.

திருமண வாழ்த்து வரைதல்

பரதேசித் தெரு,
நான்குநேரி
7—12—57.

அன்பார்ந்த நண்பன் சுப்பராயனுக்கு,

நாளை நடைபெறவிருக்கும் உனது திருமணக் கடிதங் கிடைத்தது. மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

நீயும் செல்வி மங்கையர்க்கரசியும் நீடு வாழ்வீர்களாக. இல்லறத்தின் பண்பும் பயனுமாகிய அன்பும் அறனுங்கொண்டு வாழ்வீர்களாக.

அருகுபோல் வேருன்றி, ஆல்போல் தளிர்ந்து, நகமும் சதையும் போற் கூடி, மலரும் மணமுமாய்ப்புகழ்கொண்டு நீங்கள் இருவரும் விளங்குவீர்களாக.

யாவார்க்கும் தலைவனும் இறைவன் மேற்கூறிய வற்றை உங்கட்கு நல்க அவன் நல்லடி வணங்குகின்றேன்.

அன்புள்ள நண்பன்,
அ. சுப்பிரமணியன்.

வாழ்க்கை வசதிகள் சில வேண்டி ஊரவர் ஒரு
கூட்டு விண்ணப்பம் எழுதுவதுபோல்
எழுதுதல்

சென்னை மாநில, முதல் அமைச்சர் அவர்கட்கு,
சென்னை.

வடக்கன்குளத்திலுள்ள மக்களின்
கூட்டு விண்ணப்பம்

நாங்கள் வடக்கன்குளம் என்ற ஊரிலுள்ள மக்களாவோம். எங்களது ஊர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள நான்குநேரி மண்டலத்தின் தென் பகுதியில் இருக்கிறது. திருநெல்வேலியிலிருந்து நான்குநேரி செல்லும் பெரும் பாட்டையின் தென்கிழக்கே மூன்றரை கல் தொலையில் எங்களது ஊர் அமைந்திருக்கிறது.

எங்களது ஊரின் மத்தியில் ஓடை ஒன்று போகிறது. அதற்கு ஓடைத் தெருவென்றே பெயர். இவ்வூர் உண்டானபொழுதே அவ்வோடையும் இருந்திருக்க வேண்டும். இப்பொழுது அது மிகப் பள்ளமாக விருக்கின்றது. ஊரின் மேல் பகுதியிலுள்ள வண்டிகள் அதிகத் தூரஞ் சுற்றியே ஊரின் கீழ்ப்பகுதியை அடைய வேண்டியதிருக்கிறது. ஆகவே ஓடையின் இருபுறங்களிலும் வடிநீர்க் கால் கட்டி, ஓடையைப் பாட்டையாகச் செய்வதோடு இடை இடையே மேற்கிருந்து கிழக்கு வண்டிகள் போய்வரப் பாலங்களும் தக்க இடங்களில் அமைத்துத்தர வேண்டுகின்றோம்.

இவ்வூரில் பள்ளிகள் பல போட்டி போட்டு வேலை செய்கின்றன. பள்ளிப் படிப்புத் தவிர ஓய்வு நேரங்களை நல்வழியில் மாணவர்களும், இவ்வூர் மக்களும் பயன் படுத்துவதற்குரிய சாதனங்களில் ஒன்றாவது இங்கு இல்லை. ஆகவே பூங்கா, நூல் நிலையம் முதலியவைகளை இங்கே அமைத்துத்தரும் படித் தாழ்மையாய் வேண்டுகின்றோம்.

இவ்வூரைச் சுற்றிப் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. வைத்திய வசதியேயில்லாத இவ்வூரில் ஓர் வைத்தியசாலை அரசாங்கத்தாரால் ஏற்பட்டது. வைத்திய நிபுணர் ஒருவரும் இருக்கின்றார். அவர் இவ்வூரில் வேலை செய்யும் நேரமோ ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு மணி நேரமே. காலையில் 9-இல் இருந்து 11 மணி முடியவே வைத்தியசாலை வேலை செய்கிறது. பள்ளி வேலை செய்யும் நேரமும் அதுவே. அஞ்சல் அலுவலகமும் அவ்வேளையில்தான் வேலை செய்கிறது. ஆகவே இப்பொழுது இருக்கிற வைத்திய

சாலையால் மாணவர்கட்கோ, அரசியலார் அலுவலாளர் கட்கோ பயனில்லை. முழுநேரமும் வைத்தியசாலை வேலை செய்யுமாறு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுகின்றோம்.

ஊர் மக்கள்

M. சுடலைக்கண்ணு	Y. சந்திரசேகரன்
S. R. உலகநாதன்	S. முத்துக்கிருட்டினன்
M. மகாலிங்கம்	N. இராபர்ட்டு
A. மனோகரன்	P. இலாயிசு
S. அந்தோணிசாமி	M. செல்லையா

உரையாடல்கள் அமைத்தல்
(இருவர் பேசுவதுபோல் எழுதுவது உரையாடல் ஆகும்)

ஒற்றுமை

விநாயகம்: மணி, விளையாட வருகின்றாயா?

மணி: நண்பா. நான் விளையாட வரவில்லை.

விநாயகம்: வீட்டில் எப்பொழுதும் சண்டை போட லாம் என்று நினைக்கிறாயா? ஒற்றுமையுடன் வாழ வேண்டும். ஒன்றுபட்டால் தான் வாழ்வுண்டு.

மணி: ஒற்றுமை என்றால் என்ன?

விநாயகம்: மனதில் ஒன்றுபடுதலே ஒற்றுமையாம். பல பேர்களின் மனம் ஒரு காரியத்தில் ஒற்றுமைப் படுதலே ஒற்றுமை. ஆகவே உனது அண்ணன் உடைய மனம் எவ்வாறு செல்லுகிறதோ அவ்வாறே உன் மனமும் செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு செல்லுதலே ஒற்றுமையாம்.

மணி: 'ஒன்றுபட்டால் தான் வாழ்வு உண்டு' என்றாயே அதன் கருத்தென்ன?

விநாயகம்: அதன் கருத்தை மாத்திரம் சொன்னால் தெரியாது. ஒரு கதையால் விளக்குகிறேன், கேள்.

ஒரு காட்டில் நான்கு எருதுகள் மேய்ந்தன. புலி ஒன்று வந்தது. நான்கும் சேர்ந்து எதிர்த்ததால் வந்த புலி ஓடி விட்டது.

சில நாட்களில் அவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சண்டை போட்டன. பிரிந்து மேய்ந்தன புலி வந்தது. ஒவ்வொன்றாய்க் கொன்றது. ஒற்றுமை யின்மையால் அவை நான்கும் தம் வாழ்வு இழந்ததோடு உயிரையும் இழந்தன.

மணி: விநாயக, நீ கதை சொல்வதில் கெட்டிக் காரன். விரைவில் ஒரு நீதியைப் புகட்டி விட்டாயே. இனிமேல் யான் யாவரிடமும் ஒற்றுமையாக விருப்பேன்.

மூன்று வருடக் குத்தகைப் பத்திரம்

1957-ஆம் வருடம் நவம்பர் மாதம் 16-ந் தேதிக்குச் சரியான கேவிளம்பி ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 1-ஆம் தேதி மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த மதுரை மண்டலத்திலுள்ள மதுரைப் பகுதியாகிய மதிச்சயத்திலுள்ள இ. மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்களின் குமாரர் பசுமலை உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர் அ. சங்கரவள்ளி நாயகமவர்கட்கு, மேற்கூறிய மாவட்டம், மேற்கூறிய

மண்டலம், மேற்கூறிய ஊரில் நாயக்கர் புதுத்தெருவில் இருக்கும் சங்கரநாராயண அய்யர் குமாரர், மாவட்ட அலுவலக எழுத்தாளர் பரமசிவன் எழுதித் தந்த குத்தகைப் பத்திரம்

என்னவென்றால் நாளது தேதியில் தங்களுக்குச் சொந்தமான இதன் தபசில் சொத்துக்களை குத்தகைக்கு எடுத்து ஒவ்வொரு வருடமும் சித்திரை மாதம் 30-ஆம் தேதிக்குள் ரூபாய் 500 (ஐந்து நூறு) கட்டி வருவேனாகவும். வாய்தாவில் பணம் கட்டத் தவறினால் மாதம் ஒன்றுக்கு நூற்றுக்கு வட்டி ரூபாய் ஒன்று சேர்த்து வாய்தா கடந்த மூன்று மாதங்களில் கூடிய வட்டியும் முதலும் சேர்த்துக் கட்டுவேனாகவும். அதுவும் தறினால் செலவு தொகையுடன் என்னையும் என் வாரிசையும் எனது இதர சங்கம தாவர சொத்துக்களைப் பொறுத்துத் தாங்கள் வசூல்செய்து கொள்வீர்களாகவும். தங்களது சொத்துக்களைத் தங்களிடம் விட்டு விடுவேனாகவும்.

தபசில் சொத்து

1. மதுரை மாவட்டம், மதுரை மண்டலம் மதிச்சயத் துள்ள நன்செய் சர்வே நம்பர் 75. ஏக்கர் 1. செண்டு 6.
2. மதிச்சயம் நடுத்தெருவில் எண் 30 உள்ள வீடு. இதற்குமால் வினாயகம் வீட்டிற்கும் வடக்கு ஆனந்தம் வீட்டிற்கும் தெற்கு, ஆவடையம்மாள் வீட்டிற்கும் கிழக்கு, குருவம்மாள் வீட்டிற்கும் மேற்குள்ள மட்டப்பாவு காரை வீடும் அதன் முன்பக்கமுள்ள ஒட்டடுக்குத் தாள்வாரமும் சரி.

பரமசிவன்

சாட்சி

- (1) பாலுப் பிள்ளை, மாணிக்கவாசகம் பிள்ளை குமாரர், மதுரை.
- (2) மங்கையர்க்கரசியம்மாள், திருமலை முத்துசாமி குமாரத்தி, மதுரை.

இதை எழுதியது கருணை, சொக்கலிங்கம் குமாரர், மதுரை.

ரூ. 10,000— கிரயப் பத்திரம்

1957-ஆம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் 12-ஆம் தேதிக்குச் சரியான கேவிளம்பி ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 27-ஆம் தேதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நான்குநேரி மண்டலத்தில், நான்குநேரி பரதேசித் தெருவிலிருக்கும் வேளாளர், விவசாயம் சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களின் குமாரர் சொக்கலிங்கம் பிள்ளையவர்கட்கு, மேற்கூறிய மாவட்டம், மண்டலம் நான்குநேரி கச்சேரித் தெருவிலிருக்கும் வேளாளர், விவசாயம் வாணிமாமலை நாயுடு அவர்களின் குமாரர் சண்முகசுந்தரம் எழுதித் தந்த கிரயப் பத்திரம் என்ன வென்றால் நாளது தேதியில் எனது குடும்பச் செலவிற்காகத் தங்களிடமிருந்து ரூ. 10,000 (பதினாயிரம்) பெற்றுக்கொண்டு, நானே வாங்கி நானே அனுபவித்து வருகிற இதன் அடியில் கண்ட தபசில் சொத்தைத் தங்களுக்குக் கிரயம் செய்து கொடுத்திருக்கிறேன். இன்றையிலிருந்து பரம்பரை பாத்தியமாகத் தாங்களும் தங்களது வாரீசும் ஆண்டு அனுபவித்துக் கொள்வீர்களாகவும். எனக்கோ எனது வாரீசுக்கோ இச்

சொத்தில் யாதொரு விதமான பாத்தியதையும் இன்றையிலிருந்து இல்லை. இச் சொத்தில் ஒரு விதமான வில்லங்கமும் இல்லை என்று உறுதியாய்க் கூறுகின்றேன். இருந்தால் எனது இதர சொத்துக்களைப் பொறுத்து வசூல் செய்து கொள்வீர்களாகவும்.

தபசில் சொத்து

திருநெல்வேலி மாவட்டம், நான்குநேரி மண்டலம், நான்குநேரி பதிவு அலுவலகம், நான்குநேரியில் சர்வே நம்பர் 101— ஏக்கர் 2, செண்டு 4 அயன் நஞ்சை நிலம் சரி.

சண்முகசுந்தரம்.

சாட்சிகள்

1. செண்பகம், மாணிக்கவாசகம் பிள்ளையவர்கள் மகன், நான்குநேரி.
2. சங்கர ஆசாரி, பெருமாள் ஆசாரியவர்கள் மகன், நான்குநேரி.

இதை எழுதியது இ. மு. அருணாசலம். முத்துசாமியா பிள்ளையவர்களின் மகன், நான்குநேரி.

ஒரு வருடக் குடி கூலி பத்திரம்

1958-ம் வருடம் சனவரி மாதம் 1-ஆம் தேதி இராமநாதபுர மாவட்டத்தைச் சார்ந்த சாத்தூர் மண்டலம் சாத்தூரிலுள்ள பிள்ளையார் கோவில் தெருவிலிருக்கும் கந்தசாமி என்பாருக்கு மேற்கூறிய ஊரிலுள்ள விவேகாநந்தம் எழுதிக்கொடுத்த குடி கூலி பத்திரம்.

என்னவென்றால் தங்களுக்குச் சொந்தமான, கடைத் தெருவிலுள்ள, 30/20 க த வு இலக்கமுள்ள கட்டடத்தைக் கடை வைப்பதற்காக தங்களிடம் இன்றையிலிருந்து பெற்று, மாதா மாதம் 30 தேதிக்குள் ரூபாய் 100 (ஒரு நூறு) கொடுத்து ஆதாரம் வாங்கிக் கொள்வேனாகவும். ஒவ்வொரு மாதமும் 30 தேதி கட்டத் தவறினால் மாதம் ஒன்றுக்கு ரூபாய் ஒன்றுக்கு அணா கால் கூட்டி ஒரு மாதத்தில் செலுத்துவேனாகவும். அதுவும் தவறினால் எனது சாமான்களை எடுத்துக் கொண்டு பாக்கியைக் கொடுத்து கடையைக் காலி செய்து தங்களிடம் கட்டடத்தை ஒப்படைப்பேனாகவும். அதுவும் தவறினால் தாங்கள் எடுக்கும் நடவடிக்கை களுக்குரிய செலவையும் நான் தந்துபோதுவேனாகவும்.

விவேகாநந்தம்.

சாட்சி:—

1. க. சச்சிதானந்தம், பஞ்சாயத்து அலுவலக எழுத்தாளர், சாத்தூர்.
2. அண்ணாமலை செட்டியார், வியாபாரம், சாத்தூர்.
